

Sygn. akt II K 306/15

WYROK

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2017 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu, Wydział III Karny w składzie

Przewodniczący: SSO Maciej Skórniak

Ławnicy: Urszula Szukalska, Edward Powszek

Protokolant: Adam Firuta

w obecności Tomasz Błoński prokuratora Prokuratury Krajowej Wydział Zamiejscowy we Wrocławiu

po rozpoznaniu w dniach: 30.10.2015r., 13.11.2015r., 27.11.2015r., 04.12.2015r., 28.12.2015r., 15.01.2016r., 25.01.2016r., 15.02.2016r., 22.02.2016r., 29.02.2016r., 24.03.2016r., 22.04.2016r., 29.04.2016r., 13.05.2016r., 20.05.2016r., 03.06.2016r., 04.07.2016r., 29.07.2016r., 02.09.2016r., 05.10.2016r., 21.10.2016r., 18.11.2016r., 23.12.2016r., 23.12.2016r., 13.03.2017r., 04.04.2017r., 27.04.2017r., 22.05.2017r., 31.05.2017r., 05.06.2017r., 21.06.2017r., 26.07.2017r., 04.08.2017r.,

sprawy

1/ S. Z. (1) ps. (...), syna Z. i I. z domu W., urodzonego (...) we W.,

oskarżonego o to, że

I. w okresie od połowy 2010 r. do połowy grudnia 2010 r. we W., oraz innych krajów (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym L. W. ps. (...), w skład której wchodził między innymi B. K. (1) ps. (...), P. K. (1) ps. (...), R. P. (1) ps. (...) i inne osoby, zajmującej się nielegalnym wewnątrzspółnotowym obrotem środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, obrotem na terenie kraju środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, a nadto uprawą konopi innych niż włókniste i wytwarzaniem z nich środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział III Karny z dnia 24 marca 2009 r. sygn. akt III K 160/06 za czyn z art. 258§1 kk i art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 4 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał od dnia 15 grudnia 2010 roku do 17 maja 2013 roku oraz od dnia 24 czerwca 2014 roku do dnia 2 września 2014 r. z zaliczeniem okresu zatrzymania od dnia 4 sierpnia 2008 roku do 6 sierpnia 2008 r. oraz tymczasowego aresztowania od dnia 28 października 2004 r. do 25 października 2005 r.

tj. o czyn z art. 258§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

II. w okresie od listopada 2006 roku do maja 2007 roku we W. działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowych oraz wspólnie i w porozumieniu z B. K. (1) ps. (...), wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znacznych ilości środków odurzających w postaci heroiny w ilości nie mniejszej niż 500,00 gramów stanowiących nie mniej niż 5000 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 100.000 złotych, w ten sposób, że zbył ją L. W., wiedząc, że będzie ona przedmiotem dalszego obrotu,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

III. w okresie od połowy 2010 r. do połowy grudnia 2010 roku we W. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem karnym L. W., wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu B. K. (1) ps. (...) uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany (ziela konopi innych niż włókniste) w ilości nie mniejszej niż 20.000,00 gramów stanowiących nie mniej niż 200.000 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 400.000 złotych oraz heroiny w ilości nie mniejszej niż 1.500,00 gramów stanowiących nie mniej niż 15.000 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 270.000 złotych, w ten sposób, że:

- w okresie od połowy 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku wspólnie z B. K. (1) nabyli od L. W. nie mniej niż 20.000,00 gramów marihuany,
- w okresie od połowy 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku wspólnie i w porozumieniu z B. K. (1) zbyli L. W. nie mniej niż 1.500 gramów heroiny,

przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział III Karny z dnia 24 marca 2009 r. sygn. akt III K 160/06 za czyn z art. 258§1 kk i art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 4 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał od dnia 15 grudnia 2010 roku do 17 maja 2013 roku oraz od dnia 24 czerwca 2014 roku do dnia 2 września 2014 r. z zaliczeniem okresu zatrzymania od dnia 4 sierpnia 2008 roku do 6 sierpnia 2008 r. oraz tymczasowego aresztowania od dnia 28 października 2004 r. do 25 października 2005 r.

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

IV. w okresie od listopada 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku we W. i innych miejscowościach oraz na terenie krajów (...), w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem L. W., a także wspólnie i w porozumieniu z B. K. (1) i P. K. (1) oraz z innymi osobami, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z terytorium H. na terytorium P. oraz wewnątrzspółnotowej dostawy z terytorium H. na terytorium I. znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany (ziela konopi innych niż włókniste) w ilości nie mniejszej niż 25.000,00 gramów stanowiących nie mniej niż 250.000 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 500.000 złotych, w ten sposób, że:

- w okresie od listopada 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku działając wspólnie i w porozumieniu z B. K. (1), P. K. (1) i innymi osobami dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z terytorium H. na terytorium P. znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 19.000,00 gramów,
- w okresie od listopada 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku działając wspólnie i w porozumieniu z B. K. (2), P. K. (1) i innymi osobami dokonał wewnątrzspółnotowej dostawy z terytorium H. na terytorium I. znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 6.000,00 gramów marihuany,

przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział III Karny z dnia 24 marca 2009 r. sygn. akt III K 160/06 za czyn z art. 258§1 kk i art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 4 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał od dnia 15 grudnia 2010 roku do 17 maja 2013 roku oraz od dnia 24 czerwca 2014 roku do dnia 2 września 2014 r. z zaliczeniem okresu zatrzymania od dnia 4 sierpnia 2008 roku do 6 sierpnia 2008 r. oraz tymczasowego aresztowania od dnia 28 października 2004 r. do 25 października 2005 r.

tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

V. w dniu 24 czerwca 2014 r. w B. w mieszkaniu przy ulicy (...), wbrew przepisom ustawy, posiadał środek odurzający w postaci marihuany (ziela konopi innych niż włókniste) w ilości 0,86 grama, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział III Karny z dnia 24 marca 2009 r. sygn. akt III K 160/06 za czyn z art. 258§1 kk i art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 4 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał od dnia 15 grudnia 2010 roku do 17 maja 2013 roku oraz od dnia 24 czerwca 2014 roku do dnia 2 września 2014 r. z zaliczeniem okresu zatrzymania od dnia 4 sierpnia 2008 roku do 6 sierpnia 2008 r. oraz tymczasowego aresztowania od dnia 28 października 2004 r. do 25 października 2005 r.

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 kk

VI. w okresie od 2 września 2014 r. do 28 października 2014 roku we W. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu A. A. (1), A. N. (1) i innymi osobami, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany (ziela konopi innych niż włókniste) w ilości łącznej nie mniejszej niż 5.461,85 gramów stanowiących nie mniej niż (...) tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 163.855,50 złotych, heroiny w ilości nie mniejszej niż 1.576,20 gramów stanowiących nie mniej niż 15.762 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 338.883 złotych oraz kokainy w ilości nie mniejszej niż 20,04 gramów stanowiących nie mniej niż 20 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 5.150,28 złotych, a także znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 6666,36 gramów stanowiących nie mniej niż (...) tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 226.656,24 złotych, w ten sposób, że nabyli od innych osób ww. środki odurzające oraz substancje psychotropowe, a następnie przechowywali w mieszkaniu przy ulicy (...) we W. w celu wprowadzenia do obrotu, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział III Karny z dnia 24 marca 2009 r. sygn. akt III K 160/06 za czyn z art. 258§1 kk i art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 4 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał od dnia 15 grudnia 2010 roku do 17 maja 2013 roku oraz od dnia 24 czerwca 2014 roku do dnia 2 września 2014 r. z zaliczeniem okresu zatrzymania od dnia 4 sierpnia 2008 roku do 6 sierpnia 2008 r. oraz tymczasowego aresztowania od dnia 28 października 2004 r. do 25 października 2005 r.,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 kk

VII. w dniu 28 października 2014 r. we W. wbrew przepisom ustawy, posiadał znaczne ilości środków odurzających w postaci heroiny o wadze netto 9,16 gramów stanowiących nie mniej niż 91 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 1.969 złotych oraz kokainy o wadze netto 4,86 gramów stanowiących nie mniej niż 5 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 1249 złotych, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział III Karny z dnia 24 marca 2009 r. sygn. akt III K 160/06 za czyn z art. 258§1 kk i art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 4 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał od dnia 15 grudnia 2010 roku do 17 maja 2013 roku oraz od dnia 24 czerwca 2014 roku do dnia 2 września 2014 r. z zaliczeniem okresu zatrzymania od dnia 4 sierpnia 2008 roku do 6 sierpnia 2008 r. oraz tymczasowego aresztowania od dnia 28 października 2004 r. do 25 października 2005 r.,

tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 kk

2/ B. K. (1) ps. (...), syna R. i A. z domu B., urodzonego (...) we W.,

o to, że:

VIII. w okresie od połowy 2010 r. do połowy grudnia 2010 r. we W., oraz na terenie innych krajów (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem L. W. ps. (...), w skład której wchodził między innymi S. Z. (1), P. K. (1) ps. (...) oraz objęci odrębnym postępowaniem karnym P. S. (1) ps. (...), P. P. (1) ps. (...) lub P., A. N. (2) ps. (...), P. S. (2) ps. (...), A. W. (1) ps. (...), T. M. (1) ps. (...), A. A. (3) ps. (...) i inne osoby, zajmującej się nielegalnym wewnątrzwspólnotowym obrotem środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, obrotem na terenie kraju środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, a nadto uprawą konopi innych niż włókniste i wytwarzaniem z nich środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu III Wydział Karny sygn. akt III K 160/06 z dnia 24 marca 2009 r. za czyny z art. 258§1 kk i art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę łączną 4 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności na rzecz której zaliczono okres zatrzymania od dnia 4 sierpnia 2008 r. do 6 sierpnia 2008 r. oraz tymczasowego aresztowania w sprawie od 23 października 2004 r. do dnia 13 lipca 2005 r.,

tj. o czyn z art. 258§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

IX. w okresie od listopada 2006 roku do maja 2007 roku we W. działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowych oraz wspólnie i w porozumieniu z S. Z. (1) ps. (...), wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znacznych ilości środków odurzających w postaci heroiny w ilości nie mniejszej niż 500,00 gramów stanowiących nie mniej niż 5000 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 100.000 złotych, w ten sposób, że zbyli ją L. W., wiedząc, że będzie ona przedmiotem dalszego obrotu,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

X. w okresie od połowy 2010 r. do połowy grudnia 2010 roku we W. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem L. W., wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z S. Z. (1) ps. (...) uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany (ziela konopi innych niż włókniste) w ilości nie mniejszej niż 20.000,00 gramów stanowiących nie mniej niż 200.000 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 400.000 złotych oraz heroiny w ilości nie mniejszej niż 1.500,00 gramów stanowiących nie mniej niż 15.000 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 270.000 złotych, w ten sposób, że:

- w okresie od połowy 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku wspólnie z S. Z. (1) nabyli od L. W. nie mniej niż 20.000,00 gramów marihuany,
- w okresie od połowy 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku wspólnie i w porozumieniu z S. Z. (1) zbyli L. W. nie mniej niż 1.500 gramów heroiny,

przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu III Wydział Karny sygn. akt III K 160/06 z dnia 24 marca 2009 r. za czyny z art. 258§1 kk i art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę łączną 4 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności na rzecz której zaliczono okres zatrzymania od dnia 4 sierpnia 2008 r. do 6 sierpnia 2008 r. oraz tymczasowego aresztowania w sprawie od 23 października 2004 r. do dnia 13 lipca 2005 r.,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

XI. w okresie od listopada 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku we W. i innych miejscowościach oraz na terenie krajów (...), w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem L. W., a także wspólnie i w

porozumieniu z S. Z. (1) i P. K. (1) oraz z innymi osobami, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z terytorium H. na terytorium P. oraz wewnątrzspółnotowej dostawy z terytorium H. na terytorium I. znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 25.000,00 gramów stanowiących nie mniej niż 250.000 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 500.000 złotych, w ten sposób, że:

- w okresie od listopada 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku działając wspólnie i w porozumieniu z S. Z. (1), P. K. (1) i innymi osobami dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z terytorium H. na terytorium P. znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 19.000,00 gramów,
- w okresie od listopada 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku działając wspólnie i w porozumieniu z S. Z. (1), P. K. (1) i innymi osobami dokonał wewnątrzspółnotowej dostawy z terytorium H. na terytorium I. znacznych ilości środków odurzających w łącznej ilości nie mniejszej niż 6.000,00 gramów marihuany,

przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu III Wydział Karny sygn. akt III K 160/06 z dnia 24 marca 2009 r. za czyny z art. 258§1 kk i art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę łączną 4 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności na rzecz której zaliczono okres zatrzymania od dnia 4 sierpnia 2008 r. do 6 sierpnia 2008 r. oraz tymczasowego aresztowania w sprawie od 23 października 2004 r. do dnia 13 lipca 2005 r.,

tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

3/ P. K. (1) ps. (...), syna M. i A. z domu K., urodzonego (...) we W.,

/postanowieniem z dnia 1 lipca 2014 r. o zabezpieczeniu majątkowym zajęto na mieniu P. K. (1) mienie w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 12.780 złotych /t. II, k. 319-320, 342-344/

o to, że:

XII. w okresie od połowy 2010 r. do maja 2013 r. we W. oraz na terenie innych krajów (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem L. W. ps. (...), w skład której wchodził między innymi B. K. (1), S. Z. (1) oraz objęci odrębnym postępowaniem karnym P. S. (1) ps. (...), P. P. (1) ps. (...) lub P., A. N. (2) ps. (...), P. S. (2) ps. (...), A. W. (1) ps. (...), T. M. (1) ps. (...), A. A. (3) ps. (...) i inne osoby, zajmującej się nielegalnym wewnątrzspółnotowym obrotem środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, obrotem na terenie kraju środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, a nadto uprawą konopi innych niż włókniste i wytwarzaniem z nich środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste,

tj. o czyn z art. 258§1 kk

XIII. w okresie od listopada 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku we W. i innych miejscowościach oraz na terenie krajów (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem L. W., a także wspólnie i w porozumieniu z S. Z. (1) i B. K. (1) oraz z innymi osobami, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z terytorium H. na terytorium P. oraz wewnątrzspółnotowej dostawy z terytorium H. na terytorium I. znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 25.000,00 gramów stanowiących nie mniej niż 250.000 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 500.000 złotych, w ten sposób, że:

- w okresie od listopada 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku działając wspólnie i w porozumieniu z S. Z. (1), B. K. (1) i innymi osobami dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z terytorium H. na terytorium P. znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 19.000,00 gramów,

- w okresie od listopada 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku działając wspólnie i w porozumieniu z S. Z. (1), B. K. (1) i innymi osobami dokonał wewnątrzspółnotowej dostawy z terytorium H. na terytorium I. znacznych ilości środków odurzających w łącznej ilości nie mniejszej niż 6.000,00 gramów marihuany,

tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1 kk

XIV. w okresie od końca 2012 r. do maja 2013 roku we W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem L. W., wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci heroiny w ilości nie mniejszej niż 1.500,00 gramów stanowiących nie mniej niż 15.000 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 300.000 złotych, w ten sposób, że:

- w okresie od końca 2012 r. do maja 2013 r. za pośrednictwem L. W. nabył od A. N. (2) nie mniej niż 200 gramów heroiny, którą zbył innym osobom,
- w okresie od lutego 2013 roku do maja 2013 roku nabył od A. N. (2) nie mniej niż 1.300,00 gramów heroiny, którą zbył innym osobom,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1 kk

XV. w dniu 24 czerwca 2014 r. we W., w mieszkaniu przy ulicy (...) wbrew przepisom ustawy, posiadał środek odurzający w postaci 0,47 grama netto kokainy,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XVI. w okresie od dnia 26 lutego 2014 r. do dnia 24 czerwca 2014 r. we W. przyjął rzecz uzyskaną z czynu zabronionego w postaci notebooka m-ki T. (...)i5- (...). (...) o wartości nie mniejszej niż 2.000 złotych, na szkodę Ł. M.,

tj. o czyn z art. 291§1 kk

4/ R. P. (1) ps. (...), syna M. i W. z domu M., urodzonego (...) we W.,

o to, że:

XVII. w okresie od połowy 2010 r. do lutego 2011 r. we W. oraz na terenie innych krajów (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem L. W. ps. (...), w skład której wchodził między innymi objęty odrębnym postępowaniem karnym P. S. (1) ps. (...), P. P. (1) ps. (...) lub P., A. N. (2) ps. (...), P. S. (2) ps. (...), A. W. (1) ps. (...), T. M. (1) ps. (...), A. A. (3) ps. (...) i inne osoby, zajmującej się nielegalnym wewnątrzspółnotowym obrotem środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, obrotem na terenie kraju środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, a nadto uprawą konopi innych niż włókniste i wytwarzaniem z nich środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste,

tj. o czyn z art. 258§1 kk

XVIII. w okresie od połowy 2010 roku do lutego 2011 roku we W. i innych miejscowościach, z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem L. W., a także wspólnie i w porozumieniu z L. W. i innymi osobami, uczestniczył w obrocie znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany (ziela konopi innych niż włókniste) w ilości nie mniejszej niż 2.000,00 gramów stanowiących nie mniej niż 20.000 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 40.000 złotych, w ten sposób, że nabył od L. W. ww. środki odurzające w celu dalszej odsprzedaży,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1 kk

XIX. w okresie od połowy 2010 roku do grudnia 2010 roku we W. oraz na terenie krajów (...), w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętego odrębnym postępowaniem L. W., a także wspólnie i w porozumieniu z L. W. i innymi osobami, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z terytorium H. na terytorium P. znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 3.500,00 gramów stanowiących nie mniej niż 35.000 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 70.000 złotych, w ten sposób, że wspólnie z inną osobą nabył w H. ww. środki odurzające, które następnie przewieziono zostały na terytorium kraju i przekazane L. W.,

tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1 kk

XX. na początku 2013 roku we W., z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, uczestniczył w obrocie znacznych ilości środków odurzających w postaci heroiny w ilości nie mniejszej niż 150,00 gramów stanowiących nie mniej niż 1500 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 31.500 złotych, w ten sposób, że nie mniej niż trzykrotnie nabył od A. N. (2) ww. środki odurzające w celu dalszej odsprzedaży,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XXI. w dniu 24 czerwca 2014 r. we W., w domu przy ulicy (...), posiadał wagę elektroniczną koloru srebrnego, na której ujawniono zabrudzenia w postaci amfetaminy oraz kofeiny, co wskazuje, że służyła ona do niedozwolonego przerobu substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, przy czym zarzucanego mu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 24 września 2013 r. sygn. akt III K 263/13 m.in. za czyny z art. 55 i 56 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 4 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem okresu tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 6 lutego 2011 r. do 16 marca 2012 r.

tj. o czyn z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 kk

5/ A. A. (5) ps. (...), syna R. i T. z domu K., urodzonego (...) w Ś.,

o to, że:

XXII. w okresie od 2 września 2014 r. do 28 października 2014 roku we W. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu S. Z. (1), A. N. (1) i innymi osobami, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany (ziela konopi innych niż włókniste) w ilości łącznej nie mniejszej niż 5.461,85 gramów stanowiących nie mniej niż (...) tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 163.855,50 złotych, heroiny w ilości nie mniejszej niż 1.576,20 gramów stanowiących nie mniej niż 15.762 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 338.883 złotych oraz kokainy w ilości nie mniejszej niż 20,04 gramów stanowiących nie mniej niż 20 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 5.150,28 złotych, a także znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 6666,36 gramów stanowiących nie mniej niż (...) tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 226.656,24 złotych, w ten sposób, że nabył od innych osób ww. środki odurzające oraz substancje psychotropowe, a następnie przechowywał w mieszkaniu przy ulicy (...) we W. w celu wprowadzenia do obrotu,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

XXIII. w dniu 28 października 2014 r. we W. w mieszkaniu przy ulicy (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał znaczne ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 3,11 gramów stanowiących nie mniej niż 31 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 105 złotych, a także w postaci (...) o łącznej wadze nie mniejszej niż 0,89 grama oraz znaczne ilości środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) w łącznej ilości 1,95 grama stanowiących nie mniej niż 19 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 60 złotych,

tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XXIV. w dniu 28 października 2014 r. we W. w mieszkaniu przy ulicy (...) ukrył dokument, którym nie miał prawa rozporządzać w postaci dowodu rejestracyjnego seria (...) samochodu marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) CL,

tj. o czyn z art. 276 kk

6/ A. N. (1) ps. (...), syna J. i J. z domu C., urodzonego (...) we W.,

o to, że:

XXV. w okresie od lutego 2014 r. do września 2014 r. we W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z S. Z. (2) i innymi osobami, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany (ziela konopi innych niż włókniste) w ilości łącznej nie mniejszej niż 90 gramów stanowiących nie mniej niż 900 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 2.700 złotych oraz substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 200 gramów stanowiących nie mniej niż 2.000 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 6.800 złotych, w ten sposób, że nabył ww. środki odurzające oraz substancje psychotropowe od innych osób, a następnie zbył je S. Z. (2) ps. (...) w celu dalszej odsprzedaży, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział III Karny z dnia 20 kwietnia 2010 roku sygn. akt. III K 429/09 za m.in. przestępstwa z art. 62 ust. 1, art. 58 ust. 1, art. 59 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, na karę 4 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20 kwietnia 2010 roku do 22 maja 2012 roku,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 kk

XXVI. w okresie od 2 września 2014 r. do 28 października 2014 roku we W. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu S. Z. (1), A. A. (1) i innymi osobami, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany (ziela konopi innych niż włókniste) w ilości łącznej nie mniejszej niż 5.461,85 gramów stanowiących nie mniej niż (...) tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 163.855,50 złotych, heroiny w ilości nie mniejszej niż 1.576,20 gramów stanowiących nie mniej niż 15.762 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 338.883 złotych oraz kokainy w ilości nie mniejszej niż 20,04 gramów stanowiących nie mniej niż 20 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 5.150,28 złotych, a także znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 6666,36 gramów stanowiących nie mniej niż (...) tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 226.656,24 złotych w ten sposób, że nabył od innych osób ww. środki odurzające oraz substancje psychotropowe, a następnie przechowywał w mieszkaniu przy ulicy (...) we W. w celu wprowadzenia do obrotu, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział III Karny z dnia 20 kwietnia 2010 roku sygn. akt. III K 429/09 za m.in. przestępstwa z art. 62 ust. 1, art. 58 ust. 1, art. 59 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, na karę 4 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20 kwietnia 2010 roku do 22 maja 2012 roku,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 kk

XXVII. w dniu 28 października 2014 r. we W., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał znaczne ilości środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) o wadze 3,99 grama netto stanowiących nie mniej niż 39 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 119 złotych oraz znaczne ilości substancji psychotropowej w postaci klonozepamu w ilości 17 tabletek, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział III Karny z dnia 20 kwietnia 2010 roku sygn. akt. III K 429/09 za m.in. przestępstwa z art. 62 ust. 1, art. 58 ust. 1, art. 59 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, na karę 4 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20 kwietnia 2010 roku do 22 maja 2012 roku,

tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 kk

7/ **S. Z. (2) ps. (...)**, syna J. i A. z domu Z., urodzonego (...) we W.,

o to, że:

XXVIII. od lutego 2014 roku do 28 października 2014 r. we W., J. pod W. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z A. N. (1), A. A. (1) oraz S. Z. (1), wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w łącznej ilości nie mniejszej niż 6.318,54 gramów stanowiących nie mniej niż 63.185 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 214.830 złotych oraz nieustalonej ilości środka odurzającego w postaci marihuany, w ten sposób, że:

- w okresie od lutego 2014 roku do 28 października 2014 r. nabył od A. N. (1) co najmniej dwukrotnie łącznie nie mniej niż 200 gramów amfetaminy, którą następnie zmieszał z kreatyną poprzez dodanie nie mniej niż 40 gramów tej substancji, a następnie nie mniej niż 200 gramów amfetaminy zbył innym osobom, a 40 gramów przechowywał w celu zbycia,
- w okresie od dnia 27 października 2014 r. do dnia 28 października 2014 r. działając wspólnie i w porozumieniu z A. A. (1), A. N. (1) oraz S. Z. (1), przyjął w dniu 27 października 2014 r. w J. pod W. od S. Z. (1) oraz A. A. (1) zapakowaną w dwa pudełka od proszków do prania V. substancję psychotropową w postaci amfetaminy w łącznej ilości 6.078,54 gramów, a następnie przewiózł do W., gdzie w dniu 28 października 2014 r. przekazał ww. substancję psychotropową S. Z. (1),
- w okresie od lutego 2014 r. do 27 października 2014 r. we W. i Z. działając wspólnie i w porozumieniu z A. A. (1) przyjął we W. nieustaloną ilość środka odurzającego w postaci marihuany, a następnie przewiózł do Z., gdzie przekazał ją A. A. (1),

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XXIX. w okresie od lutego 2014 r. do 28 października 2014 r. we W., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał znaczne ilości środka odurzającego w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 90 gramów stanowiących nie mniej niż 900 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 2.700 złotych, w ten sposób, że nabył ww. środki odurzające od A. N. (1),

tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

* * * * *

I. oskarżonego **S. Z. (1)** uznaje winnym, w ramach zarzutu z pkt. I a/o, tego, że w okresie od połowy 2010 r. do połowy grudnia 2010 r. we W., oraz innych krajów (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez objętą odrębnym postępowaniem karnym inną ustaloną osobę, w skład której wchodził między innymi B. K. (1) ps. (...), P. K. (1) ps. (...), R. P. (1) ps. (...) i inne osoby, zajmującej się nielegalnym wewnątrzwspólnotowym obrotem środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, obrotem na terenie kraju środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział III Karny z dnia 24 marca 2009 r. sygn. akt III K 160/06 za czyn z art. 258 § 1 kk i art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 4 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał od dnia 15 grudnia 2010 roku do 17 maja 2013 roku oraz od dnia 24 czerwca 2014 roku do dnia 2 września 2014 r. z zaliczeniem okresu zatrzymania od dnia 4 sierpnia 2004 roku do 6 sierpnia 2004 roku oraz tymczasowego aresztowania od dnia 28 października 2004 roku do 25 października 2005 roku, tj. czynu z art. 258 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to, na podstawie tych przepisów wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **S. Z. (1)** uznaje winnym popełnienia czynu opisanego w pkt. II części wstępnej wyroku, i za to, na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 2017.783 tj.) oraz art. 33 § 2 i 3 kk wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 100 (sto) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

III. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka od oskarżonego S. Z. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) złotych tytułem przypadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa;

IV. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej orzeka od oskarżonego S. Z. (1) na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...), (...)-(...) W. nawiązkę w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych;

V. oskarżonego **S. Z. (1)** uznaje winnym popełnienia czynu opisanego w pkt. III części wstępnej wyroku, przyjmując że czynu tego dopuścił się on:

- działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez inną ustaloną osobę;

- będąc uprzednio skazany w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I części dyspozytywnej wyroku;

i za to, na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej w zw. z art. 65 § 1 kk i w zw. z art. 64 § 1 kk oraz art. 33 § 2 i 3 kk, wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

VI. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka od oskarżonego S. Z. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 385.000 (trzysta osiemdziesiąt pięć tysięcy) złotych tytułem przypadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa;

VII. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej orzeka od oskarżonego S. Z. (1) na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...), (...)-(...) W. nawiązkę w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych;

VIII. oskarżonego **S. Z. (1)** uznaje winnym, w ramach zarzutu z pkt. IV a/o, tego, że w okresie od listopada 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku we W. i innych miejscowościach oraz na terenie krajów (...), w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętą odrębnym postępowaniem inną ustaloną osobę, a także wspólnie i w porozumieniu z B. K. (1) i P. K. (1) oraz z innymi osobami, dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia z terytorium H. na terytorium P. oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy z terytorium H. na terytorium I. znacznych ilości środków odurzających w postaci

marihuany (ziela konopi innych niż włókniste) w ilości nie mniejszej niż 23.000,00 gramów stanowiących nie mniej niż 230.000 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 460.000 złotych, w ten sposób, że:

- w okresie od listopada 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku działając wspólnie i w porozumieniu z B. K. (1), P. K. (1) i innymi osobami dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z terytorium H. na terytorium P. znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 18.000,00 gramów,
- w okresie od listopada 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku działając wspólnie i w porozumieniu z B. K. (2), P. K. (1) i innymi osobami dokonał wewnątrzspółnotowej dostawy z terytorium H. na terytorium I. znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 5.000,00 gramów marihuany,

przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział III Karny z dnia 24 marca 2009 r. sygn. akt III K 160/06 za czyn z art. 258 § 1 kk i art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 4 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał od dnia 15 grudnia 2010 roku do 17 maja 2013 roku oraz od dnia 24 czerwca 2014 roku do dnia 2 września 2014 r. z zaliczeniem okresu zatrzymania od dnia 4 sierpnia 2004 roku do 6 sierpnia 2004 r. oraz tymczasowego aresztowania od dnia 28 października 2004 r. do 25 października 2005 r.

tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie tych przepisów oraz art. 33 § 2 i 3 kk wymierza mu karę 6 (sześć) lat pozbawienia wolności i 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

IX. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka od oskarżonego S. Z. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 153.000 (sto pięćdziesiąt trzy tysiące) złotych tytułem przepadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa;

X. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej orzeka od oskarżonego S. Z. (1) na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...), (...)-(...) W. nawiązkę w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych;

XI. oskarżonego **S. Z. (1)** uznaje winnym popełnienia czynu opisanego w pkt. V części wstępnej wyroku przyjmując, że czynu tego dopuścił się on będąc uprzednio skazany w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I części dyspozytywnej wyroku, i za to, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej w zw. z art. 64 § 1 kk, wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XII. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządza zniszczenie dowodów rzeczowych wymienionych w pkt. 191 i 193 a/o i opisanych w wykazie dowodów rzeczowych poz. 185 wykaz nr XX/18/15/N/CBŚP oraz poz. 186 wykazu nr XX/66/15/N/CBŚP;

XIII. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej orzeka od oskarżonego S. Z. (1) na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...), (...)-(...) W. nawiązkę w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych;

XIV. oskarżonego **S. Z. (1)** uznaje winnym popełnienia czynu opisanego w pkt. VI części wstępnej wyroku, przyjmując że czynu tego dopuścił się on będąc uprzednio skazany w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I części dyspozytywnej wyroku, i za to na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej w zw. z art. 64 § 1 kk oraz art. 33 § 2 i 3 kk, wymierza mu karę 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności i 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

XV. na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządza zniszczenie dowodów rzeczowych wymienionych w pkt. 198-201

i 203 a/o i opisanych w wykazie dowodów rzeczowych poz. 198 wykaz nr XXVII/23/15/N/CBŚP, poz. 339 wykazu nr XXVII/23/15/N/CBŚP, poz. 340 wykaz nr XXVII/23/15/N/CBŚP, poz. 341 wykazu nr XXVII/23/15/N/CBŚP, poz. 343-391 wykaz nr XXVIII/71/15/P/CBŚP;

XVI. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej orzeka od oskarżonego S. Z. (1) na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...), (...)-(...) W. nawiązkę w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych;

XVII. oskarżonego **S. Z. (1)** uznaje winnym popełnienia czynu opisanego w pkt. VII części wstępnej wyroku, przyjmując że czynu tego dopuścił się on będąc uprzednio skazany w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I części dyspozytywnej wyroku, i za to, na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej w zw. z art. 64 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

XVIII. na podstawie art. 70 § 2 ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządza zniszczenie dowodów rzeczowych wymienionych w pkt. 192 i 194 a/o i opisanych w wykazie dowodów rzeczowych poz. 97 i 98 wykaz nr XX/15/15/N/CBŚP oraz poz. 207 i 208 wykazu nr XX/66/15/N/CBŚP;

XIX. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 i 2 kk wymierza oskarżonemu **S. Z. (1)** karę łączną 12 (dwanaście) lat pozbawienia wolności i 400 (czterysta) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

XX. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu S. Z. (1) okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniach od 28 października 2014 roku do 11 sierpnia 2015 roku;

XXI. oskarżonego **B. K. (1)** uznaje winnym, w ramach zrzutu z pkt. VIII a/o, tego, że w okresie od połowy 2010 r. do połowy grudnia 2010 r. we W., oraz na terenie innych krajów (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez objętą odrębnym postępowaniem inną ustaloną osobę, w skład której wchodzili między innymi S. Z. (1) ps. (...), P. K. (1) ps. (...) oraz objęte odrębnym postępowaniem karnym inne ustalone osoby, zajmującej się nielegalnym wewnątrzwspólnotowym obrotem środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, obrotem na terenie kraju środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu III Wydział Karny sygn. akt III K 160/06 z dnia 24 marca 2009 r. za czyny z art. 258 § 1 kk i art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę łączną 4 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 15 grudnia 2010 roku do 8 lipca 2014 roku, na poczet której zaliczono okres zatrzymania od dnia 4 sierpnia 2004 r. do 6 sierpnia 2004 r. oraz tymczasowego aresztowania w sprawie od 23 października 2004 r. do dnia 13 lipca 2005 r. i od 5 czerwca 2008 roku do 21 listopada 2008 roku, tj. o czyn z art. 258 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, i za to, na podstawie tych przepisów wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

XXII. oskarżonego **B. K. (1)** uznaje winnym popełnienia czynu opisanego w pkt. IX części wstępnej wyroku, i za to, na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej oraz art. 33 § 2 i 3 kk, wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 100 (sto) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

XXIII. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka od oskarżonego B. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) złotych tytułem przypadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa;

XXIV. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej orzeka od oskarżonego B. K. (1) na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...), (...)-(...) W. nawiązkę w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych;

XXV. oskarżonego **B. K. (1)** uznaje winnym popełnienia czynu opisanego w pkt. X części wstępnej wyroku przyjmując, że czynu tego dopuścił się on:

- działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez inną ustaloną osobę;

- będąc uprzednio skazany w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. XXI części dyspozytywnej wyroku;

i za to, na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej w zw. z art. 65 § 1 kk i w zw. z art. 64 § 1 kk oraz art. 33 § 2 i 3 kk, wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

XXVI. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka od oskarżonego B. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 385.000 (trzysta osiemdziesiąt pięć tysięcy) złotych tytułem przypadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa;

XXVII. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej orzeka od oskarżonego B. K. (1) na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...), (...)-(...) W. nawiązkę w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych;

XXVIII. oskarżonego **B. K. (1)** uznaje winnym, w ramach zarzutu z pkt. XI a/o, tego, że w okresie od listopada 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku we W. i innych miejscowościach oraz na terenie krajów (...), w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętą odrębnym postępowaniem inną ustaloną osobę, a także wspólnie i w porozumieniu z S. Z. (1) i P. K. (1) oraz z innymi osobami, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z terytorium H. na terytorium P. oraz wewnątrzspółnotowej dostawy z terytorium H. na terytorium I. znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany (ziela konopi innych niż włókniste) w ilości nie mniejszej niż 23.000,00 gramów stanowiących nie mniej niż 230.000 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 460.000 złotych, w ten sposób, że:

- w okresie od listopada 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku działając wspólnie i w porozumieniu z S. Z. (1), P. K. (1) i innymi osobami dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z terytorium H. na terytorium P. znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 18.000,00 gramów,
- w okresie od listopada 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku działając wspólnie i w porozumieniu z S. Z. (1), P. K. (1) i innymi osobami dokonał wewnątrzspółnotowej dostawy z terytorium H. na terytorium I. znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 5.000,00 gramów marihuany,

przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu III Wydział Karny sygn. akt III K 160/06 z dnia 24 marca 2009 r. za czyny z art. 258 § 1 kk i art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę łączną 4 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 15 grudnia 2010 roku do 8 lipca 2014 roku, na poczet której zaliczono okres zatrzymania od dnia 4 sierpnia 2004 r. do 6 sierpnia 2004 r. oraz tymczasowego aresztowania w sprawie od 23 października 2004 r. do dnia 13 lipca 2005 r. i od 5 czerwca 2008 roku do 21 listopada 2008 roku,

tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, i za to, na podstawie tych przepisów oraz art. 33 § 2 i 3 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności i 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

XXIX. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka od oskarżonego B. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 153.000 (sto pięćdziesiąt trzy tysiące) złotych tytułem przypadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa;

XXX. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej orzeka od oskarżonego B. K. (1) na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...), (...)-(...) W. nawiązkę w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych;

XXXI. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 i 2 kk wymierza oskarżonemu **B. K. (1)** karę łączną 8 (osiem) lat pozbawienia wolności i 300 (trzysta) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

XXXII. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu B. K. (1) okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniach od 24 czerwca 2014 roku do 29 stycznia 2015 roku;

XXXIII. oskarżonego **P. K. (1)** uznaje winnym, w ramach zarzutu z pkt. XII a/o, tego, że w okresie od połowy 2010 r. do maja 2013 r. we W. oraz na terenie innych krajów (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez objętą odrębnym postępowaniem inną ustaloną osobę, w skład której wchodził między innymi B. K. (1), S. Z. (1) oraz objęte odrębnym postępowaniem karnym inne ustalone osoby, zajmującej się nielegalnym wewnątrzspółnotowym obrotem środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, obrotem na terenie kraju środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, tj. czynu z art. 258 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXXIV. oskarżonego **P. K. (1)** uznaje winnym, w ramach zarzutu z pkt. XIII a/o, że w okresie od listopada 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku we W. i innych miejscowościach oraz na terenie krajów (...), w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez objętą odrębnym postępowaniem inną ustaloną osobę, a także wspólnie i w porozumieniu z S. Z. (1) i B. K. (1) oraz z innymi osobami, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z terytorium H. na terytorium P. oraz wewnątrzspółnotowej dostawy z terytorium H. na terytorium I. znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany (ziela konopi innych niż włókniste) w ilości nie mniejszej niż 23.000,00 gramów stanowiących nie mniej niż 230.000 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 460.000 złotych, w ten sposób, że:

- w okresie od listopada 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku działając wspólnie i w porozumieniu z S. Z. (1), B. K. (1) i innymi osobami dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z terytorium H. na terytorium P. znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 18.000,00 gramów,
- w okresie od listopada 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku działając wspólnie i w porozumieniu z S. Z. (1), B. K. (1) i innymi osobami dokonał wewnątrzspółnotowej dostawy z terytorium H. na terytorium I. znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 5.000,00 gramów marihuany,

tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej w zw. z art. 65 § 1 kk i za to na podstawie tych przepisów oraz art. 33 § 2 i 3 kk wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

XXXV. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka od oskarżonego P. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 153.000 (sto pięćdziesiąt trzy tysiące) złotych tytułem przepadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa;

XXXVI. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej orzeka od oskarżonego P. K. (1) na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...), (...)-(...) W. nawiązkę w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych;

XXXVII. oskarżonego **P. K. (1)** uznaje winnym popełnienia czynu opisanego w pkt. XIV części wstępnej wyroku, przyjmując że czynu tego dopuścił się on działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez inną ustaloną osobę, i za to na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej w zw. z art. 65 § 1 kk oraz art. 33 § 2 i 3 kk, wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i

150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

XXXVIII. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka od oskarżonego P. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300.000 (trzysta tysięcy) złotych tytułem przypadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa;

XXXIX. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej orzeka od oskarżonego P. K. (1) na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...), (...)-(...) W. nawiązkę w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych;

XL. oskarżonego **P. K. (1)** uznaje winnym popełnienia czynu opisanego w pkt. XV części wstępnej wyroku, i za to, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej, wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XLI. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządza zniszczenie dowodów rzeczowych wymienionych w pkt. 189 a/ o i opisanych w wykazie dowodów rzeczowych poz. 14 wykaz nr III/5/15/N/CBŚP;

XLII. oskarżonego **P. K. (1)** uniewinnia od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt. XVI części wstępnej wyroku.

XLIII. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 i 2 kk wymierza oskarżonemu **P. K. (1)** karę łączną 5 (pięć) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności i 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

XLIV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu P. K. (1) okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniach od 24 czerwca 2014 roku do 11 marca 2015 roku;

XLV. oskarżonego **R. P. (1)** uznaje winnym, w ramach zarzutu z pkt. XVII, tego, że w okresie od połowy 2010 r. do lutego 2011 r. we W. oraz na terenie innych krajów (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez objętą odrębnym postępowaniem inną ustaloną osobę, w skład której wchodziły między inne ustalone osoby objęte odrębnym postępowaniem karnym i inne osoby, zajmującej się nielegalnym wewnątrzspółnotowym obrotem środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, obrotem na terenie kraju środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi, tj. czynu z art. 258 § 1 kk, i za to, na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XLVI. oskarżonego **R. P. (1)** uznaje winnym popełnienia czynu opisanego w pkt. XVIII części wstępnej wyroku, przyjmując że czynu tego dopuścił się on działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez inną ustaloną osobę, i za to, na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej w zw. z art. 65 § 1 kk oraz art. 33 § 2 i 3 kk, wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 100 (sto) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

XLVII. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka od oskarżonego R. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 40.000 (czterdzieści tysięcy) złotych tytułem przypadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa;

XLVIII. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej orzeka od oskarżonego R. P. (1) na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...), (...)-(...) W. nawiązkę w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych;

XLIX. oskarżonego **R. P. (1)** uznaje winnym popełnienia czynu opisanego w pkt. XIX części wstępnej wyroku, przyjmując że czynu tego dopuścił się on działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez inną ustaloną osobę oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, i za to na podstawie art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej w zw. z art. 65 § 1 kk oraz art. 33 §

2 i 3 kk, wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

L. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka od oskarżonego R. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych tytułem przypadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa;

LI. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej orzeka od oskarżonego R. P. (1) na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...), (...)-(...) W. nawiązkę w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych;

LII. oskarżonego **R. P. (1)** uznaje winnym popełnienia czynu opisanego w pkt. XX części wstępnej wyroku, i za to, na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej oraz art. 33 § 2 i 3 kk, wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 100 (sto) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

LIII. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka od oskarżonego R. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 15.750 (piętnaście tysięcy siedemset pięćdziesiąt) złotych tytułem przypadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa;

LIV. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej orzeka od oskarżonego R. P. (1) na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...), (...)-(...) W. nawiązkę w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych;

LV. oskarżonego **R. P. (1)** uniewinnia od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt. XXI części wstępnej wyroku;

LVI. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 i 2 kk wymierza oskarżonemu **R. P. (2)** karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

LVII. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu R. P. (2) okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniach od 24 czerwca 2014 roku do 11 marca 2015 roku;

LVIII. oskarżonego **A. A. (1)** uznaje winnym popełnienia czynu opisanego w pkt. XXII części wstępnej wyroku, i za to, na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej oraz art. 33 § 2 i 3 kk, wymierza mu karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności i 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

LIX. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej orzeka od oskarżonego A. A. (1) na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...), (...)-(...) W. nawiązkę w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych;

LX. oskarżonego **A. A. (1)** uznaje winnym popełnienia czynu opisanego w pkt. XXIII części wstępnej wyroku, przyjmując że przedmiotem czynu nie była znaczna ilość substancji psychotropowej i środka odurzającego, co stanowi występki z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej, i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

LXI. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządza zniszczenie dowodów rzeczowych wymienionych w pkt. 204 a/o i opisanych w wykazie dowodów rzeczowych poz. 99-101 wykaz nr XVII/16/15/N/CBŚP;

LXII. oskarżonego **A. A. (1)** uznaje winnym popełnienia czynu opisanego w pkt. XXIV części wstępnej wyroku i za to, na podstawie art. 276 kk, wymierza mu karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;

LXIII. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk wymierza oskarżonemu **A. A. (1)** karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności;

LXIV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu A. A. (1) okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniach od 28 października 2014 roku do 29 września 2015 roku;

LXV. oskarżonego **A. N. (1)** uznaje winnym popełnienia czynu opisanego w pkt. XXV części wstępnej wyroku, i za to, na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej w zw. z art. 64 § 1 kk oraz art. 33 § 2 i 3 kk, wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 100 (sto) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

LXVI. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka od oskarżonego A. N. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 9.500 (dziewięć tysięcy pięćset) złotych tytułem przypadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa;

LXVII. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej orzeka od oskarżonego A. N. (1) na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...), (...)-(...) W. nawiązkę w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych;

LXVIII. oskarżonego **A. N. (1)** uznaje winnym popełnienia czynu opisanego w pkt. XXVI części wstępnej wyroku, i za to, na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej w zw. z art. 64 § 1 kk oraz art. 33 § 2 i 3 kk, wymierza mu karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności i 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

LXIX. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej orzeka od oskarżonego A. N. (1) na rzecz Stowarzyszenia (...) ul. (...), (...)-(...) W. nawiązkę w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych;

LXX. oskarżonego **A. N. (1)** uznaje winnym popełnienia czynu opisanego w pkt. XXVII części wstępnej wyroku jednocześnie, przyjmując że przedmiotem czynu nie była znaczna ilość substancji psychotropowej i środka odurzającego, co stanowi występki z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej w zw. z art. 64 § 1 kk, i za to, na podstawie tych przepisów, wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

LXXI. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządza zniszczenie dowodów rzeczowych wymienionych w pkt. 205, 207 i 208 a/o i opisanych w wykazie dowodów rzeczowych poz. 75 i 77 wykaz nr XV/58/15/N/CBŚP i poz. 73-74 wykaz nr XIV/14/15/N/ CBŚP oraz poz. 249-260 wykaz nr XXV/69/15/T/CBŚP;

LXXII. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 i 2 kk wymierza oskarżonemu **A. N. (1)** karę łączną 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności i 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

LXXIII. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu A. N. (1) okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniach od 28 października 2014 roku do 7 grudnia 2015 roku;

LXXIV. oskarżonego S. Z. (2) uznaje winnym popełnienia czynu opisanego w pkt. XXVIII części wstępnej wyroku, i za to, na podstawie art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej oraz art. 33 § 2 i 3 kk, wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 100 (sto) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

LXXV. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka od oskarżonego S. Z. (2) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 900 (dziewięćset) złotych tytułem przypadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa;

LXXVI. oskarżonego **S. Z. (2)** uznaje winnym popełnienia czynu opisanego w pkt. XXIX części wstępnej wyroku, i za to, na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii powołanej wyżej, wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

LXXVII. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 maja 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządza zniszczenie dowodów rzeczowych wymienionych w pkt. 209 a/o i opisanych w wykazie dowodów rzeczowych poz. 248 wykaz nr XXIV/22/15/N/ CBŚP;

LXXVIII. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk wymierza oskarżonemu **S. Z. (2)** karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

LXXIX. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt. 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zawiesza oskarżonemu S. Z. (2) na okres 5 (pięciu) lat próby;

LXXX. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu S. Z. (2) okres zatrzymania w dniach od 28 do 30 października 2014 roku przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności odpowiada dwóm dziennym stawkom grzywny;

LXXXI. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w części na nich przypadającej, ustalając wysokość należnej opłaty i tak:

- oskarżony S. Z. (1) na kwotę 4.400 złotych;

- oskarżony B. K. (1) na kwotę 3.400 złotych;

- oskarżony P. K. (1) na kwotę 2.400 złotych;

- oskarżony R. P. (1) na kwotę 2.900 złotych;

- oskarżony A. A. (1) na kwotę 2.400 złotych;

- oskarżony A. N. (1) na kwotę 2.900 złotych;

zaś oskarżonego S. Z. (2) zwalnia od kosztów procesu, w tej części kosztami obciążając Skarb Państwa.

Urszula Szukalska SSO Maciej Skórniak Edward Powszek

Sygn. akt III K 306/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. W. ps. (...) co najmniej od 1998 roku utrzymywał kontakty z oskarżonymi B. K. (1) i S. Z. (1). Należy przypuszczać, że podstawą tych relacji był udział w dystrybucji środków odurzających. Relacje oskarżonych z L. W. nie zostały przerwane nawet wówczas gdy ten odbywał karę pozbawienia wolności. M. W. w okresie od 2003 roku do 2005 roku, kiedy przebywał w Zakładzie Karnym w R., był odwiedzany przez B. K. (1). M. W. wystąpił i uzyskał zgodę dyrektora ZK na odwiedzinę B. K. (1) jako swojego kuzyna. W okresie od 2004 roku do 2005 roku miał go tam odwiedzać także S. Z..

L. W. po opuszczeniu zakładu karnego, począwszy od listopada 2006 roku, zaczął stale kupować od S. Z. (1) i B. K. (1) heroinę w ilościach po 10-20 gram jednorazowo w tygodniu, po 90 lub 100 zł za gram. M. W. heroinę tą sprzedawał innym osobom. Takie transakcje powtarzały się regularnie aż do maja 2007 roku, kiedy to L. W. wyjechał do S., a następnie do H..

W okresie od listopada 2006 roku do maja 2007 roku B. K. (1) i S. Z. (1) sprzedali L. W. nie mniej niż 500 gramów heroiny, stanowiących nie mniej niż 5.000 porcji handlowych, o łącznej wartości nie mniejszej niż 100.000 złotych, mając świadomość, że ten środek odurzający trafia do dalszej odsprzedaży.

We wszystkich tych transakcjach, ale także już później, oskarżeni B. K. (1) i S. Z. (1) działali jako wspólnicy. Jeśli nie podejmowali działań oboje to nawzajem się reprezentowali.

Dowód: zeznania świadka L. W., informacja z Zakładu Karnego w R. – k. 628-629, karty z akt osobowych L. W. – k. 553-558, cennik wartości czarnorynkowej narkotyków – k. 3626.

L. W. latem 2008 roku powrócił z H. do P.. Wynajął mieszkanie we W. przy ul. (...). Wszedł w porozumienie z mieszkającym w tym samym budynku P. D. (1) w zakresie handlu narkotykami – marihuaną, heroiną, amfetaminą. L. W. sprzedawał dalszym osobom wymienione środki, które miał od P. D. (1).

L. W. za pośrednictwem P. D. (1) w sierpniu 2008 roku rozpoczął współpracę z T. M. (1) ps. (...) polegającą na rozprowadzaniu heroiny. W trakcie swojej działalności L. W. poznał inne osoby związane z handlem narkotykami – P. S. (1), B. W. (1) ps. (...). Po zatrzymaniu w grudniu 2008 roku B. W. (1) ps. (...) P. S. (1) dołączył do L. W. i T. M. (1). Wspólnie rozprowadzali heroinę uzyskiwaną od P. D. (1) i dzielili się zyskami. Do większych odbiorców heroiny należeli: A. N. (2) ze swoim wspólnikiem o ps. (...), P. S. (2) ps. (...), D. K. ps. (...) (który był odbiorcą T. M. (1)), A. W. (1) ps. (...), mężczyzna o nazwisku W., W. O. ps. (...), B. W. (2) ps. (...), R. R. (3) ps. (...). Heroinę od P. D. (1) dostarczał L. W. chłopak o pseudonimie (...).

Dowód: zeznania świadka L. W., zeznania świadka A. N. (2), zeznania świadka B. N. (1), częściowo zeznania świadka P. S. (1), zeznania świadka A. A. (3), częściowo zeznania świadka T. M. (1), zeznania świadka D. K..

W dniu 28 marca 2009 r. opuścił Zakład Karny A. A. (3) ps. (...) i za rekomendacją T. M. (1) dołączył do grupy, której trzon stanowili L. W., T. M. (1) i P. S. (1). A. A. (3) na równych zasadach współpracował w zakupie i sprzedaży heroiny. W tym czasie mężczyźni zdecydowali się również na przywóz marihuany z H. w celu jej rozprowadzania na terenie kraju. W tym też czasie wynajęli mieszkanie przy ul. (...), które służyło za magazyn narkotyków. Trafiła tam zarówno heroina nabywana od P. D. (1), jak i marihuana sprowadzana z H.. Dostęp do mieszkania mieli L. W., T. M. (1), P. S. (1) i A. A. (3), którzy wydawali z niego heroinę A. W. (1) w celu jej sprzedaży. W dniu 29 maja 2009 roku A. W. (1) wynajął mieszkanie położone we W. przy ul. (...), w którym został utworzony drugi magazyn, przeznaczony do przechowywania narkotyków.

Dowód: zeznania świadka L. W., częściowo zeznania świadka P. S. (1), zeznania świadka A. A. (3).

Marihuanę na terenie H. organizowali K. B. (1), R. B. ps. (...) i K. K. (1) ps. (...). Środek odurzający kupowano przeważnie od mężczyzny pochodzenia tureckiego o imieniu Sen oraz od czarnoskórego mężczyzny o ps. (...). Do H. w sprawach zakupu marihuany jeździli L. W., T. M. (1), P. S. (1) i A. A. (3), lecz przywożona była ona przeważnie przez kurierów oraz A. A. (3). Ten ostatni jeździł w tamtym czasie do H. raz lub dwa razy w tygodniu. Przywoził marihuanę, jak też sprawował nadzór nad jej przemytem przez kurierów. Na terenie P. marihuana była sprzedawana hurtowym odbiorcom – T. N., T. G., A. N. (2), D. K. ps. (...), Ł. W. ps. (...).

Dowód: zeznania świadka L. W., zeznania świadka K. K. (1), częściowo zeznania świadka P. S. (1), zeznania świadka A. A. (3), częściowo zeznania świadka T. M. (1), zeznania świadka K. B. (1), zeznania świadka D. K..

Latem 2009 roku K. K. (1) nawiązał w H. kontakt z mężczyzną narodowości polskiej o imieniu H., który pracował wcześniej na plantacjach marihuany. W porozumieniu z L. W. mężczyzna został sprowadzony do P. celem poprowadzenia plantacji. L. W. w lipcu 2009 roku wynajął posesję

w K. przy ul. (...), gdzie została założona plantacja marihuany. Koszty założenia plantacji ponieśli w równych częściach L. W., T. M. (1), P. S. (1) i A. A. (3), zaś mężczyzna o imieniu H. zajmował się bieżącą opieką nad uprawą.

Dowód: zeznania świadka L. W., zeznania świadka K. K. (1), częściowo zeznania świadka P. S. (1).

W sierpniu 2009 roku doszło do nieprozumienia między A. A. (3) a pozostałymi członkami grupy na tle rozliczeń należności za sprowadzaną marihuanę. L. W. zarzucił A. A. (3), iż sprzedał poza wiedzą pozostałych osób 5 kg marihuany nabytej w H.

i nie podzielił się zyskiem. Dotychczas bowiem zyski ze sprzedaży środka odurzającego były dzielone w równych częściach między L. W., T. M. (1), P. S. (1) i A. A. (3). A. W. (1) natomiast otrzymywał wynagrodzenie od ilości sprzedanego narkotyku. Mężczyźni postanowili w odwecie oszukać A. A. (3) zmuszając go do poniesienia kosztów dodatkowego zakupu 5 kg marihuany, którą mu wcześniej skradli. Następnie w K. na podwórku doszło do incydentu, kiedy to L. W. uderzył A. A. (7) ps. (...) w twarz. Zajście to obserwował zamieszkujący na sąsiedniej posesji funkcjonariusz Policji, który zainterweniował, okazując legitymację służbową. Od tej chwili grupa zakończyła współpracę z A. A. (3). Po tych wydarzeniach mężczyźni zdecydowali o zlikwidowaniu plantacji w K..

Dowód: zeznania świadka L. W., zeznania świadka K. K. (1), częściowo zeznania świadka P. S. (1), zeznania świadka A. A. (3), częściowo zeznania świadka T. M. (1).

Po usunięciu A. A. (3) grupa w dalszym ciągu sprowadzała marihuanę z H. aż do grudnia 2009 roku przy pomocy kurierów. Na miejsce jeździli też testerzy sprawdzający jakość kupowanej marihuany. W okresie do października do grudnia 2009 roku dla grupy L. W. marihuanę przywoził A. W. (2) zabierając narkotyki w kole zapasowym. Marihuanę przemycił także R. R. (3) ps. (...). Marihuanę odbierał T. G. ps. (...) i P. K. (2) ps. (...). Odbiorcą marihuany od L. W. w okresie od września 2009 roku do grudnia 2009 roku był też A. N. (2). L. W. zakończył współpracę z P. S. (1) i T. M. (1) w grudniu 2009 roku, kiedy to opuścił zakład karny B. W. (1) ps. (...). L. W. dalej samodzielnie kontynuował proceder polegający na przemyśle narkotyków.

Dowód: zeznania świadka L. W., zeznania świadka A. N. (2), zeznania świadka B. N. (1), zeznania świadka K. K. (1), częściowo zeznania świadka P. S. (1), częściowo zeznania świadka T. M. (1).

Na przełomie września/października 2009 roku L. W. wraz z M. T. zakupił dom w K. przy ul. (...) od R. S.. Do czerwca 2010 roku trwały prace wykończeniowe tego lokalu. W dniu 11 lutego 2011 roku L. W. na dane M. K. zakupił także drugą nieruchomość w K.. W czasie późniejszym, na mocy aktów notarialnych z dnia 20 kwietnia 2012 roku i 19 lipca 2012 roku, właścicielami obu nieruchomości w K. stali się R. K. i J. K. (1).

Dowód: zeznania świadka L. W., kopie faktur VAT – k. 219-223, 226-227, kopia przedwstępnej umowy sprzedaży z dnia 28.11.2010 roku – k. 224-225, kopie aktów notarialnych – k. 228-231, 243-246, 247-251, zeznania świadka R. S., zeznania świadka J. K. (1), zeznania świadka R. K..

W 2010 roku L. W. utrzymywał także stały kontakt z B. K. (1). W okresie od 16 stycznia 2010 roku do 18 stycznia 2010 roku razem z wymienionym, M. T., M. K. oraz K. G. przebywał w K.. Wymienione osoby zatrzymały się w Hotelu (...).

Dowód: informacja Hotelu (...) – k. 758-760.

W połowie 2010 roku L. W. wyprowadził się z W. do domu w K. przy ul. (...). Marihuanę dalej do grudnia 2010 roku/ stycznia 2011 roku przywoził z H. dla L. W. A. W. (2). Z kolei kurierem P. S. (1), T. M. (1) i B. W. (1) ps. (...) był R. R. (3) ps. (...). Głównym odbiorcą marihuany od L. W. był T. G.. Innymi odbiorcami byli P. K. (2) ps. (...) i T. N..

Drugi z kurierów L. P. D., przywoził

z H. także heroinę. W okresie od grudnia 2010 roku do połowy 2011 roku przywiózł z H. około 1 kg heroiny. Środek ten L. W. przekazywał do rozprowadzenia D. K. ps. (...).

Dowód: zeznania świadka L. W., zeznania A. W. (2), zeznania K. K. (1), zeznania świadka D. K..

Odbiorcami marihuany przywożonej z H. przez A. W. (2)

i P. D. (2) od połowy 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku byli natomiast oskarżeni S. Z. (1) ps. (...) i B. K. (1) ps. (...), którzy prowadzili w tym czasie wspólnie warsztat samochodowy (...) Diadem przy ul. (...) we W.. Do warsztatu najpierw L. W. przywoził same koła zapasowe, w których były ukryte narkotyki, a później przyjeżdżała tam laweta z ukrytym towarem. Narkotyki były schowane najczęściej w oponach pojazdów umieszczonych na lawecie.

W warsztacie były maszyny do ściągania opon, co ułatwiało rozpakowanie dostawy. Lawetą przyjeżdżał A. W. (2), który jednak po kilku wyjazdach zrezygnował. Wówczas jego rolę przejął P. D. (2). W zakupionej przez L. W. i P. D. (1) lawecie została nawet przerobiona

w warsztacie u P. M. na ul. (...) w K., podłoga w celu chowania przemycanego towaru. S. Z. (1) i B. K. (1)

z każdej dostawy brali 2-3 kilogramy marihuany, w cenie po 13,50 zł za gram. Odbierali ją na miejscu w warsztacie. Łącznie w okresie od połowy 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku nabyli od L. W. nie mniej niż 20.000,00 gramów marihuany stanowiących nie mniej niż 200.000 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 400.000 złotych.

W związku z działalnością dotyczącą handlu narkotykami L. W. często bywał w warsztacie przy ul. (...) we W.. W wymienionym warsztacie byli zatrudnieni A. U., P. P. (3), S. S. i P. W., którzy deklarują, że nie wiedzieli o działalności S. Z. (1) i B. K. (1) w zakresie handlu narkotykami.

Dowód: zeznania świadka L. W., częściowo zeznania świadka A. W. (2), zeznania świadka P. M., częściowo zeznania M. T., zeznania świadka A. U., zeznania świadka P. P. (3), zeznania świadka S. S., zeznania świadka P. W., protokół wizji lokalnej – k. 190-200, protokół wizji lokalnej – k. 277-287, informacja (...) Oddział we W. – k. 757, cennik wartości czarnorynkowej narkotyków – k. 3626,

Kiedy L. W. nie miał możliwości zdobyć heroiny we własnym zakresie, to nabywał ją od S. Z. (1) i B. K. (1). Taka sytuacja miała miejsce kilkanaście razy. Jednorazowo L. W. nabywał 100 lub 200 gram heroiny w cenie 80 zł za 1 gram. W ten sposób L. W. w okresie od połowy 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku zakupił od S. Z. (1) i B. K. (1) łącznie 1.500,00 gramów heroiny stanowiących nie mniej niż 15.000 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 270.000 złotych. L. W. sprzedawał następnie heroinę A. N. (2)

i D. K. ps. (...).

Dowód: zeznania świadka L. W., zeznania świadka D. K., protokół wizji lokalnej – k. 190-200, cennik wartości czarnorynkowej narkotyków – k. 3626.

Następnie po kilku miesiącach takiej współpracy S. Z. (1)

i B. K. (1) za zgodą L. W. we własnym zakresie zaczęli jeździć do H. w celu zakupu tam marihuany oraz jej przemytu do P.. Dostawców wskazał im L. W.. Od każdego przywiezionego kilograma marihuany S. Z. (1) i B. K. (1) przekazywali L. W. kwotę 200 Euro jako prowizję. W okresie od listopada 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku sytuacja taka miała miejsce nie mniej niż 3 razy i za każdym razem chodziło o partię nie mniejszą niż 6 kilogramów marihuany. Kurierem S. Z. (1) i B. K. (1) był zatrudniony u nich P. K. (1). Marihuana była ukrywana w samochodzie – w butli gazowej.

Dowód: zeznania świadka L. W., zeznania świadka A. N. (2).

W okresie od listopada 2010 roku do połowy grudnia 2010 P. K. (1) ps. (...) na polecenie S. Z. (1) i B. K. (1) zawiózł bezpośrednio do I. zakupioną w H. marihuanę w ilości nie mniejszej niż 5 kilogramów. W I. sprzedał ją w cenie 5000 Euro za kilogram. L. W. z tej transakcji otrzymał 200 Euro za kilogram. Następnie P. K. (1) zrezygnował z kolejnych przemytów, obawiając się szczegółowych kontroli na promie.

Dowód: zeznania świadka L. W..

Od końca 2012 roku L. W. zaczął kupować heroinę od A. N. (2), który sprowadzał ją z H.. Po heroinę do L. W. zgłaszali się ludzie od D. K. ps. (...). A. N. (2) wcześniej współpracował z L. W., od którego kupował heroinę. Dla A. N. (2) heroinę przekazywał wtedy P. S. (1) lub A. W. (1) ps. (...). Następnie za pozwoleniem L. W. A. N. (2) prowadził własną działalność w zakresie obrotu narkotykami. Heroinę kupował od innej osoby, a od 2011 roku sam sprowadzał ją z H.. Kurierami A. N. (2) byli J. P. (1) i S. Ś. (1), a także J. W.. Ten ostatni kupował też od A. N. (2) marihuanę.

Dowód: zeznania świadka L. W., zeznania świadka A. N. (2), zeznania świadka B. N., zeznania świadka J. P. (1), częściowo zeznania świadka S. Ś. (1), zeznania świadka J. W., opinia sądowno – psychologiczno – psychiatryczna – k. 638, częściowo zeznania świadka P. S. (1), częściowo zeznania świadka T. M. (1), zeznania świadka D. K., protokół wizji lokalnej – k. 190-214.

Jednego razu L. W. przyjechał razem z P. K. (1) na spotkanie z A. N. (2) w sprawie zakupu heroiny. L. W. uzgodnił z A. N. (2), że ten będzie sprzedawać heroinę P. K. (1). A. N. (2) już wcześniej znał P. K. (1). P. K. (1) za pośrednictwem L. W. zakupił nie mniej niż 200 gram heroiny od A. N. (2). Zdarzenie miało miejsce w okresie od końca 2012 roku do maja 2013 roku. Transakcja odbyła się przy skrzyżowaniu ulic (...) we W.. P. K. (1) przyjechał wówczas z kolegą A. A. (1) samochodem marki F. (...) w kolorze czerwonym.

Dowód: zeznania świadka L. W., zeznania świadka A. N. (2), zeznania świadka B. N., protokół wizji lokalnej – k. 190-214.

Następnie A. N. (2) sprzedawał heroinę bezpośrednio P. K. (1) i rozliczał się z nim już bez udziału L. W.. W okresie od lutego 2013 roku do maja 2013 roku A. N. (2) zbył P. K. (1) nie mniej niż 1.300,00 gramów heroiny.

Dowód: zeznania świadka A. N. (2), zeznania świadka B. N., protokół wizji lokalnej – k. 128-138, cennik wartości czarnorynkowej narkotyków – k. 3626.

L. W. w zakresie obrotu marihuaną wszedł także w porozumienie z oskarżonym R. P. (2) ps. (...). Obaj poznali się w 2006 roku, kiedy to razem pracowali jako ochroniarze w jednym z klubów na terenie S.. Razem przebywali też w S.. Od połowy 2010 roku do lutego 2011 roku R. P. (1) kilkakrotnie nabył od L. W. marihuanę w ilości po 200-300 gram w cenie po 16 zł za gram. Łącznie zakupił nie mniej niż 2.000 gramów marihuany stanowiących nie mniej niż 20.000 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 40.000 złotych. Środki te R. P. (1) nabył w celu ich dalszej odsprzedaży.

Dowód: zeznania świadka L. W., częściowo zeznania M. T., zeznania świadka J. W., cennik wartości czarnorynkowej narkotyków – k. 3626.

W okresie od połowy 2010 roku do grudnia 2010 roku miało miejsce zdarzenie, gdzie na polecenie L. W. R. P. (1) pojechał z P. D. (2) do H. w celu zakupu towaru – marihuany. R. P. (1) razem z P. D. (2) przywieźli wówczas z H. marihuanę w ilości nie mniejszej niż 3.500,00 gramów stanowiących nie mniej niż 35.000 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 70.000 złotych. Środki te przekazali L. W.. R. P. (1) w trakcie tego wyjazdu kazał wyłączyć telefon P. D. (2), wobec czego L. W. nie miał jak się z nim kontaktować. L. W. nie spodobało się to zachowanie R. P. (1) i zaprzestał z nim bezpośredniej współpracy. Po tym incydencie L. W. zapoznał R. P. (1) z S. Z. (1) i B. K. (1), z którymi miał on podjąć współpracę w zakresie handlu narkotykami. R. P. (1) otworzył na terenie warsztatu S. Z. (1) i B. K. (1) myjnię samochodową. R. P. (1) prowadził działalność w zakresie obrotu narkotykami wspólnie z S. Z. (1) i B. K. (1), uczestniczył w podziale zysków.

Dowód: zeznania świadka L. W., cennik wartości czarnorynkowej narkotyków – k. 3626.

Działalność w zakresie nielegalnego obrotu środkami odurzającymi oraz substancjami psychotropowymi S. Z. (1), B. K. (1), P. K. (1) i R. P. (1) prowadzili w strukturach zorganizowanej grupy przestępczej, założonej i prowadzonej przez L. W. jeszcze w 2008 roku. Wymienieni współpracowali z L. W. już po tym jak zakończył on współpracę z P. S. (1) i T. M. (1) w grudniu 2009 roku. S. Z. (1) i B. K. (1) podlegali L. W., a odpowiednio niżej w hierarchii grupy usytuowani byli P. K. (1) i R. P. (1). W skład grupy przestępczej wchodził też między innymi A. N. (2), A. W. (2), K. K. (1), D. K., J. P. (1), J. W. i inni, którzy wykonywali czynności wynikające z przyjętego w grupie podziału ról. L. W. był tym, który decydował o składzie osobowym grupy i podziale rynków zbytu. Był też postrzegany przez innych członków grupy jako osoba agresywna, często stosująca przemoc. W grupie tej S. Z. (1) i B. K. (1) uczestniczyli do połowy grudnia 2010 roku, R. P. (1) do lutego 2011 roku, a P. K. (1) do maja 2013 roku.

Dowód: zeznania świadków: L. W., A. N. (2), A. W. (2), S. Ś. (1), K. K. (1), J. P. (1), M. T., B. N. (1), J. W., częściowo P. S. (1), A. A. (3), częściowo T. M. (1), R. W., K. B. (1), D. K..

Na początku 2013 roku A. N. (2), który we własnym zakresie rozprowadzał heroinę, spotkał K. N. ps. (...) i sprzedawał mu wymieniony środek. Pewnego dnia, kiedy A. N. (2) był koło sklepu (...) przy ul. (...) we W., zagadnęli go A. K. ps. (...) i R. P. (1) ps. (...) i zaprosili do samochodu, którym przyjechali. A. N. (2) nie znał wcześniej R. P. (1). W aucie R. P. (1) i J. K. (2) otwarcie rozmawiali z A. N. (2) na temat handlu heroiną. Powiedzieli mu, że przejmują interesy K. N. ps. (...), który współpracował z P. S. (1). A. N. (2) nie mniej niż trzykrotnie zostawił 50 gram heroiny w ruinie budynku przy ul. (...) we W.. Dwukrotnie była to heroina „wymieszana” w cenie 90 zł za gram, a raz była to heroina „czysta” w cenie 170 zł za gram. Pieniądze A. N. (2) przekazywał J. K. (2) ps. (...) – na spotkanie umawiali się telefonicznie. Z R. P. (2) A. N. (2) rozmawiał też drugi raz na temat zakupu heroiny, ale do transakcji tej nie doszło. Heroina w ilości 150 gramów stanowiła nie mniej niż 1500 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 31.500 złotych.

Dowód: zeznania świadka A. N. (2) – w szczególności k. 375, 371, 170, zeznania świadka J. W., protokół wizji lokalnej – k. 139-145, cennik wartości czarnorynkowej narkotyków – k. 3626.

W dniu 24 czerwca 2014 roku dokonano przeszukania domu jednorodzinnego przy ul. (...) we W., który był wynajmowany przez R. P. (1). W mieszkaniu tym zabezpieczono szereg przedmiotów, które następnie zostały poddane oględzinom. Ujawniono między innymi wagę elektroniczną koloru srebrnego, na której ujawniono zabrudzenia w postaci amfetaminy oraz kofeiny. Ujawniono również kartki z zapiskami świadczące o kontakcie R. P. (1) z narkotykami oraz jego udziału we wspólnych imprezach z K. N..

Dowód: protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych – k. 480-482, opinia z zakresu chemii – k. 525-526, protokół oględzin przedmiotów – k. 516-521, 534-537, 544-554, 611-617, opinia z zakresu informatyki – k. 540-543, opinia z zakresu informatyki 607-610.

W wyniku przeszukania mieszkania zajmowanego przez S. Z. (1), położonego w B. przy ul. (...), w dniu 24 czerwca 2014 roku ujawniono środek odurzający w postaci marihuany (ziela konopi innych niż włókniste) w ilości 0,86 grama. Marihuana ta znajdowała się w metalowym młynku. W mieszkaniu tym ujawniono nadto szereg przedmiotów, w tym telefony komórkowe, które następnie zostały poddane oględzinom. Dokonano również przeszukania samochodu osobowego marki A. (...) użytkowanego przez S. Z. (1).

Dowód: protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych – k. 888-991, opinia z zakresu chemii – k. 973-974, protokół przeszukania samochodu – k. 894-896, protokół oględzin – k. 978-1008, protokół oględzin – k. 1126-1139, 1140-1147, 1148-1149, 1150-1169, 1170-1174, 1198-1216, 1593, opinia z zakresu informatyki – k. 1584-1592, opinia z zakresu informatyki – k. 1798-1844.

W dniu 24 czerwca 2014 roku funkcjonariusze Policji dokonali także przeszukania mieszkania przy ul. (...) we W., zajmowanego przez P. K. (1). W wyniku przeszukania ujawniono środek odurzający w postaci 0,47 grama netto kokainy.

Dowód: protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych – k. 306-309, protokół oględzin mieszkania – k. 310-313, 314-318, protokół użycia wagi – k. 321.

W dniu 24 czerwca 2014 roku w mieszkaniu P. K. (1) położonym we W. przy ul. (...) ujawniono nadto notebooka marki T. (...) -i5- (...). (...) wraz z zasilaczem o wartości nie mniejszej niż 2000 zł. Laptop ten został utracony przez Ł. M. w wyniku włamania do jego mieszkania przy ul. (...) we W., które miało miejsce w dniu 26 lutego 2015 roku.

Dowód: zeznania świadka Ł. M., protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych – k. 306-309, protokół oględzin przedmiotów – k. 448-453, protokół oględzin akt postępowania przygotowawczego o sygn. akt 1 Ds. 1605/14 Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Krzyki Zachód – k. 3629-3633, opinia z zakresu informatyki – k. 441-447.

W dniu 24 czerwca 2014 roku dokonano również przeszukania mieszkania przy ul. (...) we W., zajmowanego przez B. K. (1) oraz warsztatu samochodowego położonego we W. przy ul. (...).

Dowód: protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych – k. 647-649, 700-703, protokół przeszukania warsztatu – k. 650-651.

W październiku 2013 roku wyszedł z zakładu karnego A. N. (1) ps. (...), którego znał od kilkunastu lat S. Z. (2). Po odnowieniu kontaktu z A. N. (1) S. Z. (2) spotykał się z wymienionym i razem palili marihuanę i zażywali inne środki. Mniej więcej po trzech miesiącach S. Z. (2) zapytał A. N. (1), czy mógłby od niego kupić amfetaminę na handel. A. N. (1) zwlekał, ale

w lutym – marcu 2014 roku sprzedał S. Z. (2) 100 gram amfetaminy w cenie 10 zł za gram. Do transakcji doszło w mieszkaniu A. N. (1), tj. we W. przy pl. (...). S. Z. (2) dodał do zakupionej amfetaminy 20 gram kreatyny i tak przygotowany środek w ciągu dwóch miesięcy sprzedał kolejnym osobom w cenie 20-30 zł za gram.

Kolejną partię amfetaminy w ilości 100 gram S. Z. (2) nabył od A. N. (1) w okolicy września 2014 roku. Do tej amfetaminy ponownie dodał 20 gram kreatyny i sprzedawał ją kolejnym osobom.

S. Z. (2) nadto od A. N. (1) nabywał także na własne potrzeby marihuanę od 15 do 20 gram miesięcznie w cenie po 20 zł za gram. Pierwszy raz marihuanę kupił w tym samym czasie co amfetaminę. Ostatni raz marihuanę kupił w sierpniu/ wrześniu 2014 roku. Łącznie zakupił nie mniej niż 90 gram marihuany, stanowiącej nie mniej niż 900 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 2700 zł.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. Z. (2) – k. 2771-2773, 2785-2787, 2798-2801, 3568-3569, 3574, cennik wartości czarnorynkowej narkotyków – k. 3626.

S. Z. (2) we wrześniu 2014 roku za pośrednictwem A. N. (1) poznał A. A. (1), który poruszał się czarnym samochodem marki P. (...) nr rej. (...). Niedługo potem A. A. (1) przyjechał pod dom S. Z. (2) wskazanym samochodem i zaproponował, aby ten za kwotę 500 zł zawiózł do Z. marihuanę, zapakowaną w torbę. S. Z. (2) przystał na tę propozycję. A. A. (1) kazał S. Z. (2) przyjechać swoim samochodem na ul. (...) we W.. Tam na parkingu strzeżonym A. A. (1) włożył do bagażnika samochodu, którym poruszał się S. Z. (2), dużą, czarną, płócienną torbę z dwoma uszami o wymiarach 120 cm na 40 cm, w której była marihuana. Według instrukcji A. A. (1) S. Z. (2) będąc w Z. miał na niego czekać na stacji (...), gdzie był McDonald. Gdy S. Z. (2) dotarł na umówione miejsce, był już tam A. A. (1), który przyjechał własnym autem. A. A. (1) zabrał z bagażnika samochodu, którym przyjechał S. Z. (2) torbę z marihuaną i podszedł do dwóch innych mężczyzn. S. Z. (2) kazał wracać do W.. Przekazał mu też kwotę 500 zł. Nadto miał pokryć koszty paliwa, ale ostatecznie tego nie zrobił.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. Z. (2) – k. 2771-2773, 2785-2787, 2798-2801, 3568-3569, 3574, zeznania świadka A. R..

W dniu 27 października 2014 roku A. A. (1) napisał do S. Z. (2) wiadomość SMS, prosząc go, aby ten wyszedł do niego ze swojego mieszkania. Kiedy S. Z. (2) to uczynił, podjechał do niego samochodem A. A. (1) razem z S. Z. (1). A. A. (1) podszedł do S. Z. (2) i zapytał go, czy nie pojechałby do miejscowości J. pod W., skąd miałby coś przywieźć. W trakcie rozmowy S. Z. (1) siedział w samochodzie. S. Z. (2) zgodził się, domyślając się jednocześnie, że chodzi o przewóz narkotyków. Od A. A. (1) otrzymał kwotę 400 zł. Zgodnie z instrukcją S. Z. (2) miał przyjechać na parking firmy (...) przed J..

S. Z. (2) udał się w drogę swoim samochodem marki M. (...) koloru czarnego o nr rej. (...). W umówione miejsce dojechał około godziny 17:00-18:00 w dniu 27 października 2014 roku. Po chwili na parking przyjechali A. A. (1) i S. Z. (1). Ten ostatni wyskoczył z samochodu, którym się poruszali i wrzucił do bagażnika auta należącego do S. Z. (2) – dwa opakowania po proszku V., w których znajdowała się amfetamina w ilości 6.078,54 grama. S. Z. (1) powiedział S. Z. (2), że odbierze od niego ten pakunek w dniu następnym. A. A. (1) i S. Z. (1) bardzo szybko poruszali się samochodem i nie chcieli czekać na S. Z. (2), który jeździł wolniej. S. Z. (1) obiecał też S. Z. (2) 100 gram amfetaminy za wykonaną przysługę. A. A. (1) i S. Z. (1) mieli numer telefonu S. Z. (2). Tylko A. A. (1) w razie potrzeby kontaktował się telefonicznie z S. Z. (2).

Na następny dzień, tj. 28 października 2014 roku, około południa, S. Z. (1) przyjechał do S. Z. (2) sportowym samochodem. Z bagażnika auta S. Z. (2) zabrał przywieziony przez niego pakunek z amfetaminą. S. Z. (1) powiedział S. Z. (2), że obiecaną amfetaminę otrzyma później.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. Z. (2) – k. 2771-2773, 2785-2787, 2798-2801, 3568-3569, 3574, informacja (...) Sp. z o.o. – k. 3664-3665, informacja z P4 Sp. z o.o. – k. 3666-3668.

S. Z. (1) udał się samochodem marki H. (...) koloru czarnego o nr rej. (...), które należało do K. B. (2), na parking sklepu (...) w dzielnicy N. we W.. Tam spotkał A. A. (1), który przyjechał samochodem marki P. (...). Następnie obaj udali się samochodem marki H. (...) do mieszkania położonego we W. przy ul. (...). Mieszkanie to było obserwowane przez funkcjonariuszy Policji, którzy mieli informacje o tym, że w lokalu tym może znajdować się magazyn narkotyków. Z ustaleń Policji wynikało także, że A. A. (1), S. Z. (1), A. N. (1) i S. Z. (2) współpracują w zakresie handlu narkotykami.

Dnia 28 października 2014 roku, około godziny 12.00 na ulicę (...) przyjechał S. Z. (1) wymienionym wyżej samochodem wraz z A. A. (1), który siedział na miejscu pasażera. Z bagażnika samochodu A. A. (1) wyjął dwa opakowania po proszku V., w których znajdowała się amfetamina. A. A. (1) i S. Z. (1) weszli do bramy numer 278 i wjechali na siódme piętro. Weszli do mieszkania nr (...), które kluczem otworzył A. A. (1).

W lokalu zostawili opakowania po proszku z zawartością amfetaminy i udali się z powrotem do auta. Wówczas zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy Policji.

Policjanci poszli razem z S. Z. (1) i A. A. (1) do mieszkania przy ul. (...). Mieszkanie otworzono przy pomocy klucza, który posiadał A. A. (1). W lokalu ujawniono hurtowe ilości narkotyków, a nadto naczynia i narzędzia służące do ich porcjowania i pakowania. W związku z powyższym funkcjonariusze Policji postanowili dokonać zatrzymania również S. Z. (2) i A. N. (1).

Dowód: zeznania świadka J. S. - k. 519-522, 334, zeznania świadka M. B. – k. 513, 355, protokół przeszukania osoby A. A. (1) – k. 1856-1859, informacja (...) Sp. z o.o. – k. 3664-3665, informacja z P4 Sp. z o.o. – k. 3666-3668, opinia z zakresu mechanoskopii – k. 2126-2128.

W mieszkaniu przy ul. (...), które w dniu 1 grudnia 2013 roku wynajął od Z. K. A. A. (1), znajdowały się marihuana (ziele konopi innych niż włókniste) w ilości łącznej nie mniejszej niż 5.461,85 gramów stanowiących nie mniej niż 5. (...) tzw.

porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 163.855,50 złotych, heroina w ilości nie mniejszej niż 1.576,20 gramów stanowiących nie mniej niż 15.762 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 338.883 złotych oraz kokaina w ilości nie mniejszej niż 20,04 gramów stanowiących nie mniej niż 20 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 5.150,28 złotych, a także znaczna ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 6.666,36 gramów stanowiących nie mniej niż 66.663 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 226.656,24 złotych. Ujawniono również zapiski dotyczące mieszania i porcjowania narkotyków i rozliczeń.

Dowód: zeznania świadka Z. K. – k. 516-517, 527-528, 355-356, protokół oględzin pomieszczeń mieszkalnych – k. 1860-1863, 1904-1916, opinie z zakresu chemii – 1920-1925, 1926-1931, protokół oględzin – k. 1867-1875, cennik wartości czarnorynkowej narkotyków – k. 3626.

Z uwagi na to, że S. Z. (2) zamieszkiwał na ul. (...) we W. wraz z konkubiną i trójką dzieci, jak też wobec tego, że w lokalu tym mogły znajdować się niedozwolone prawem substancje lub przedmioty, postanowiono dokonać jego zatrzymania poza miejscem zamieszkania. Za pośrednictwem telefonu A. A. (1) wysłano S. Z. (2) wiadomość SMS, aby wywołać go z domu. Po wyjściu przed budynek S. Z. (2) został zatrzymany.

Dowód: zeznania świadka J. S. - k. 519-522, 334.

W trakcie zatrzymania w dniu 28 października 2014 roku S. Z. (1) posiadał przy sobie znaczne ilości środków odurzających w postaci heroiny o wadze netto 9,16 gramów stanowiących nie mniej niż 91 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 1.969 złotych oraz kokainy o wadze netto 4,86 gramów stanowiących nie mniej niż 5 porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 1249 złotych. Na przedmiotach zabezpieczony w czasie przeszukania osoby S. Z. (1) w dniu 28 października 2014 roku ujawniono ślady daktyloskopijne.

Dowód: protokół przeszukania osoby – k. 1075-1077, opinia z zakresu chemii – k. 1093, 1123-1124, 1770-1771, cennik wartości czarnorynkowej narkotyków – k. 3626, opinia z zakresu daktyloskopii – k. 1194-1196.

W dniu 28 października 2014 roku w toku przeszukania mieszkania przy ul. (...) w B. oraz samochodu osobowego marki H. (...) o nr rej. (...), użytkowanego przez S. Z. (1) ujawniono przedmioty w tym telefony komórkowe, które następnie poddano oględzinom.

Dowód: protokół przeszukania osoby – k. 1075-1077, protokół przeszukania samochodu H. (...) – k. 1078-1080, protokół przeszukania samochodu H. (...) – k. 1100-1101, protokół oględzin – k. 1729-1755, opinia z zakresu informatyki – k. 1723-1728, protokół przeszukania pomieszczeń – k. 1717-1719, protokół oględzin rzeczy – k. 1083-1085.

A. A. (1) w dniu 28 października 2014 r. we W.

w mieszkaniu przy ulicy (...), wbrew przepisom ustawy przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 3,11 gramów stanowiących nie mniej niż 31 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 105 złotych, a także w postaci (...) o łącznej wadze nie mniejszej niż 0,89 grama oraz środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) w łącznej ilości 1,95 grama stanowiących nie mniej niż 19 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 60 złotych.

Dowód: protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych – k. 2069-2072, opinia z zakresu chemii – k. 2079-2081, cennik wartości czarnorynkowej narkotyków – k. 3626.

W dniu 28 października 2014 roku w mieszkaniu przy ulicy (...), ujawniono dowód rejestracyjny seria DR/ (...) samochodu marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) CL. Wymieniony samochód A. A. (1) użytkował, będąc zatrudniony w firmie (...) przy ul. (...) we W.. Po zakończonym stosunku pracy A. A. (1) nie zwrócił dowodu rejestracyjnego swojemu pracodawcy. J. P. (2) zgłosił utratę tego dokumentu w Wydziale Komunikacji Urzędu Miejskiego we W..

Dowód: zeznania świadka J. P. (2), protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych – k. 2069-2072, protokół oględzin zabezpieczonej dokumentacji – k. 2090-2121.

Dokonano również przeszukania samochodu marki P. (...) o nr rej. (...), używanego przez A. A. (1). Ujawnione przedmioty zostały poddane oględzinom.

Dowód: protokół przeszukania samochodu – k. 2145-2147, protokół oględzin – k. 2156-2210, 2218-2236, opinia z zakresu informatyki –

k. 2310-2448, opinia z zakresu informatyki – k. 2458-2599, opinia

z zakresu informatyki – k. 2150-2155, opinia z zakresu informatyki – k. 2213-2217.

W wyniku przeszukania lokalu przy pl. (...) we W., w którym mieszkał A. N. (1), w dniu 28 października 2014 roku ujawniono środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) o wadze 3,99 grama netto stanowiących nie mniej niż 39 tzw. porcji handlowych o łącznej wartości nie mniejszej niż 119 złotych oraz substancję psychotropową w postaci klonozepamu w ilości 17 tabletek. Na przedmiotach zabezpieczonych w mieszkaniu przy pl. (...) nie ujawniono nadających się do identyfikacji śladów linii papilarnych. Przedmioty zabezpieczone od A. N. (1) zostały poddane oględzinom.

Dowód: protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych – k. 2609-2612, opinia z zakresu chemii – k. 2619, opinia z zakresu chemii –

k. 2620-2621, opinia z zakresu daktyloskopii – k. 2622-2623, protokół oględzin – k. 2656-2660, 2717, 2727, cennik wartości czarnorynkowej narkotyków – k. 3626, opinia z zakresu informatyki – k. 2711-2716, 2722-2726.

W miejscu zamieszkania A. N. (1), tj. przy placu (...) we W., ujawniono kasetkę, w której znajdował się klucz do mieszkania przy ul. (...).

Dowód: zeznania świadka J. S.- k. 519-522, 334, protokół eksperymentu procesowego – k.2624-2625, protokół zatrzymania zamka – k. 2122-2123, opinia z zakresu mechanoskopii – k. 2126-2128.

W mieszkaniu S. Z. (2) przy ul. (...) we W. zabezpieczono 40 gram amfetaminy. Nadto ujawniono i zabezpieczono przedmioty służące do ważenia i porcjowania narkotyków. Na przedmiotach zabezpieczonych w mieszkaniu ujawniono śladowe ilości narkotyków. Ślady linii papilarnych ujawnione na przedmiotach zabezpieczonych podczas przeszukania mieszkania przy ul. (...) nie nadawały się do identyfikacji. Przy S. Z. (2) w dniu 28 października 2014 roku ujawniono dwa telefony komórkowe. Dokonano oględzin rzeczy zabezpieczonych w mieszkaniu przy ul. (...) we W..

Dowód: protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych – k. 2754-2756, opinia z zakresu chemii – k. 2762, opinia z zakresu chemii –

k. 2764-2765, opinia z zakresu daktyloskopii – k. 2766-2777, opinia

z zakresu daktyloskopii – k. 2791-2793, protokół przeszukania osoby – k. 2751-2753, protokół oględzin – k. 2757-2759, opinia z zakresu informatyki – k. 2807-3542.

Na przedmiotach zabezpieczonych podczas oględzin mieszkania przy ul. (...) we W. ujawniono ślady biologiczne i wyizolowano DNA. Na przedmiotach tych ujawniono również nadające się do identyfikacji ślady daktyloskopijne. Ślady daktyloskopijne należały do A. A. (1) i S. Z. (1), a także do A. N. (1). Ślady biologiczne należały do A. A. (1) i A. N. (1). Wyizolowane DNA pochodziło od A. A. (1), S. Z. (1)

i A. N. (1). Na przedmiotach ujawniono również śladowe ilości narkotyków.

Dowód: opinia z zakresu biologii – k. 1932-1945, opinie z zakresu daktyloskopii – k. 1946-1955, 1957-1967, opinia z zakresu daktyloskopii – k. 1969-1973, opinia z zakresu daktyloskopii –

k. 1975-1988, opinia z zakresu daktyloskopii – k. 1990-1994, opinia

z zakresu chemii – k. 1997-2000, opinia z zakresu biologii – k. 2016-2025, opinia z zakresu biologii – k. 2027-2029, opinia z zakresu biologii – k. 2038-2043, opinia z zakresu biologii – k. 2045-2049, opinia z zakresu biologii – k. 2051-2068, opinia z zakresu daktyloskopii – k. 1990-1994, opinia z zakresu biologii – k. 2002-2004, opinia z zakresu daktyloskopii – k. 2030-2036.

Oskarżony S. Z. (1) posiada wykształcenie zawodowe. Jest rozwiedziony, ma na utrzymaniu dwoje dzieci w wieku 13 i 3 lat. Na rzecz starszego dziecka łoży alimenty w kwocie 500 zł miesięcznie. Prowadzi działalność gospodarczą – (...) Sp. z o.o. mechanika pojazdowa i uzyskuje dochód w wysokości około 4-5 tysięcy zł netto. Obecnie odbywa karę pozbawienia wolności. Nie posiada majątku. Był leczony neurologicznie z powodu choroby kręgosłupa.

Dowód: oświadczenie oskarżonego – k. 902-903, 198.

Oskarżony B. K. (1) posiada wykształcenie zawodowe. Ma córkę w wieku 14 lat, wobec której ma obowiązek alimentacyjny w wysokości 600 zł miesięcznie. Prowadzi działalność gospodarczą – (...) Sp. z o.o. mechanika pojazdowa. Obecnie odbywa karę pozbawienia wolności. Nie posiada majątku. Leczy się neurologicznie z powodu powikłań powypadkowych.

Dowód: oświadczenie oskarżonego – k. 655-656, 197.

Oskarżony P. K. (1) posiada wykształcenie podstawowe. Jest żonaty, ma troje dzieci w wieku 10, 11 i 3 lata. Żona oskarżonego jest obecnie w ciąży. Oskarżony wspólnie z żoną prowadzi warsztat samochodowy przy ul. (...) we W.. Oskarżony nie posiada majątku.

Dowód: oświadczenie oskarżonego – k. 326, 198, zaświadczenie z dnia 23.05.2017 r. – k. 1080, karta przebiegu ciąży – k. 943-944.

Oskarżony R. P. (1) posiada wykształcenie średnie. Jest bezdzietnym kawalerem. Przed pozbawieniem wolności prowadził myjnię samochodową, z czego osiągał dochód w wysokości do 5 000 zł miesięcznie. Nie posiada majątku. Jest uzależniony od środków odurzających.

Dowód: oświadczenie oskarżonego – k. 486, 198.

Oskarżony A. A. (1) posiada wykształcenie średnie. Jest kawalerem, ma jedno dziecko. Na utrzymaniu ma rodziców swojej dziewczyny. Nie posiada majątku. Zajmuje się handlem samochodami, z czego osiąga dochód w wysokości około 5 000 zł miesięcznie. Od stycznia 2017 roku jest zatrudniony jako pracownik obsługi wypożyczalni pojazdów.

Dowód: oświadczenie oskarżonego – k. 2253, 197, odpis skrócony aktu urodzenia – k. 1081, umowa o pracę z dnia 02.01.2017 r. – k. 1082.

Oskarżony A. N. (1) posiada wykształcenie zawodowe. Jest rozwiedziony, ma troje dzieci w wieku 22, 24 i 27 lat. Nie posiada majątku. Przed tymczasowym aresztowaniem pracował w H., gdzie osiągał dochód w wysokości 1400-1600 Euro.

Dowód: oświadczenie oskarżonego – k. 2637, 198.

Oskarżony S. Z. (2) posiada wykształcenie podstawowe. Jest rozwiedziony, nie ma dzieci. Nie ma stałego zatrudnienia, utrzymuje się z prac dorywczych.

Dowód: oświadczenie oskarżonego – k. 2771.

Oskarżony S. Z. (1) był dwukrotnie karany sędziwnie.

Wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 24 marca 2009 roku, sygn. akt III K 160/06 za popełnienie czynów z art. 258 § 1 k.k., art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. został skazany na karę łączną 4 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki w kwocie 50 zł. Karę pozbawienia wolności odbywał od 15.12.2010 r. do 17.05.2013 r., od 24.06.2014 r. do 02.09.2014 r. z zaliczeniem okresu od 04.08.2008 r. do 06.08.2008 r., od 28.10.2004 r. do 25.10.2005 r.

Wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 24 września 2013 roku, sygn. akt III K 263/11 za popełnienie czynów z art. 258 § 1 k.k. oraz art. 55 ust. 3 z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne został skazany na karę łączną 5 lat pozbawienia wolności oraz 250 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki w kwocie 20 zł.

Oskarżony S. Z. (1) w dniu 10 marca 2010 roku miał stawić się do Aresztu Śledczego we W. celem odbycia kary 4 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności, wymierzonej wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie sygn. akt III K 160/06. Oskarżony nie zgłosił się do odbycia kary. Został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji w dniu 15 grudnia 2010 roku i doprowadzony do Aresztu Śledczego w dniu 16 grudnia 2010 roku.

Dowód: dane o karalności – k. 805-806, 1292-1319, 1320-1370, 1607, 1775-1794, zaświadczenie z dnia 31.05.2016 r. – k. 505.

Oskarżony B. K. (1) był trzykrotnie karany sądownie.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 6 maja 2003 roku, sygn. akt II K 2335/01 za popełnienie czynów z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. został skazany na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 24 marca 2009 roku, sygn. akt III K 160/06 za popełnienie czynu z art. 258 § 1 k.k. oraz z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne został skazany na karę łączną 4 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności. Karę tą odbywał od 15 grudnia 2010 roku do 8 lipca 2014 roku. Na poczet kary zaliczono okres od 04.08.2008 r. do 06.08.2008 r., od 23.10.2004 r. do 13.07.2005 r. i od 05.06.2008 r. do 21.11.2008 r.

Wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 24 września 2013 roku, sygn. akt III K 263/11 za popełnienie czynów z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oskarżony został skazany na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności oraz karę 100 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki w kwocie 20 zł.

Dowód: dane o karalności – k. 796-797, odpisy wyroków - k. 871-872, 1292-1319, 1320-1370, 1607, 1775-1794, informacja dotycząca odbycia kary – k. 518-519.

Oskarżony P. K. (1) był pięciokrotnie karany sądownie.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 24 czerwca 1994 r., sygn. akt II K 573/94 za popełnienie czynu z art. 208 d.k.k. oskarżony został skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz karę 1 miliona zł grzywny. Zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 23 grudnia 1994 r., sygn. akt II K 1389/94 za popełnienie czynu z art. 208 d.k.k. oskarżony został skazany na karę 2 lat pozbawienia wolności

z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby oraz karę 2500000 zł grzywny. Zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Żarach z dnia 18 kwietnia 1996 r., sygn. akt II K 173/96 za popełnienie czynu z art. 208 d.k.k. oskarżony został skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz 300 zł grzywny.

Wyrokiem Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu z dnia 24 stycznia 1997 roku, sygn. akt III K 141/96 za popełnienie czynów z art. 203 § 2 d.k.k.

w zw. z art. 10 § 3 d.k.k. w zw. z art. 208 d.k.k. w zw. z art. 58 d.k.k. oskarżony został skazany na karę 2 lat pozbawienia wolności i 1000 zł grzywny.

Wyrokiem łącznym Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu z dnia 30 marca 1998 r., sygn. akt III K 19/98 objęto wyroki Sądu Rejonowego

w Ż., sygn. akt II K 173/96 i Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu, sygn. akt III K 141/96 i wymierzono oskarżonemu karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 1000 zł grzywny.

Dowód: dane o karalności – k. 793-794, odpisy wyroków – k. 429-430, 431-433, 434, 439.

Oskarżony R. P. (1) był dwukrotnie karany sędownie.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 10 grudnia 2008 roku, sygn. akt II K 584/08 za popełnienie czynu z art. 286 § 3 k.k. w zw. z art. 14 § 1 k.k. oskarżony został skazany na karę 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki w kwocie 40 zł.

Wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 24 września 2013 roku, sygn. akt III K 263/11 za popełnienie czynu z art. 258 § 1 k.k. oraz art. 55 ust. 3 przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i inne został skazany na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności. Na poczet kary zaliczono okres aresztowania od 6 lutego 2011 r. do 16 marca 2012 roku. Na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres od 6 lutego 2011 roku do 16 marca 2012 roku.

Dowód: dane o karalności – k. 802-803, odpisy wyroków – k. 1292-1319, 1320-1370, 1775-1794.

Oskarżony A. A. (1) nie był dotychczas karany sędownie.

Dowód: dane o karalności – k. 802-803.

Oskarżony A. N. (1) był jednokrotnie karany sędownie.

Wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 20 kwietnia 2010 roku, sygn. akt III K 429/09 za popełnienie czynów z art. 62 ust. 1, art. 58 ust. 1, art. 59 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oskarżony został skazany na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20 kwietnia 2010 roku do 22 maja 2012 roku.

Dowód: dane o karalności – k. 799-800, 2647, odpis wyroku – k. 2728-2730.

Oskarżony S. Z. (2) był jednokrotnie karany sędownie.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 7 lutego 2012 roku, sygn. akt II K 1136/11 za popełnienie przestępstwa z ustawy

o przeciwdziałaniu narkomanii został skazany na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby.

Dowód: dane o karalności – k. 807-809.

W chwili popełnienia czynów oskarżeni nie mieli zniesionej ani

w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznania ich znaczenia ani pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżony B. K. (1) leczył się neurologicznie i psychiatrycznie, co nie miało jednak wpływu na stan jego poczytalności w krytycznym czasie. U oskarżonego S. Z. (2) oraz oskarżonego R. P. (1) nie stwierdzono uzależnienia od środków narkotykowych, które miałyby wpływ na rozpoznanie znaczenia czynu i pokierowania postępowaniem.

Dowód: opinie sądowo – psychiatryczne – k. 852-858, 3621-3625, 285-289.

Oskarżony S. Z. (1) na rozprawie w dniu 13 listopada 2015 roku (k. 199) przyznał się jedynie do popełnienia czynu opisanego
w punkcie VII aktu oskarżenia, tj. do posiadania heroiny i kokainy. Do pozostałych czynów nie przyznał się.

Na rozprawie w dniu 4 grudnia 2015 r. (k. 254-255) zaprzeczył temu, aby miał brać udział w zorganizowanej grupie przestępczej. Podał, że z osób wskazanych w zarzucie I aktu oskarżenia zna tylko B. K. (1), R. P. (1) i P. K. (1), który był zatrudniony w spółce (...). R. P. (1) zna tylko dlatego, że wynajmowano mu pomieszczenie na myjnię przy warsztacie przy ul. (...).

Nie przyznał się do tego, aby miał sprzedać L. W. heroinę. Zaprzeczył, aby w latach 2006-2007 w ogóle go znał (punkt II a/o). Oskarżony zaprzeczył, aby razem z B. K. (1) kupował albo sprzedawał narkotyki. Wskazał, że z zeznań L. W. wynika, że narkotyki kupował od różnych osób albo sprowadzał je z zagranicy. Oskarżony wyjaśnił, że za ten okres był już skazany prawomocnym wyrokiem za handel narkotykami – został zatrzymany w tej sprawie w dniu 15 grudnia 2010 roku (punkt III a/o). Oskarżony zaprzeczył temu, aby miał uczestniczyć w przemyśle marihuany z H. do I.. Nigdy nie był ani w W. ani w I. (punkt IV a/o). Przyznał się do posiadania zatrzymanej u niego marihuany, twierdził jednak, że 0,8 grama to nie jest ilość znaczna (punkt V a/o). Odnośnie zarzutu z pkt. VI a/o oskarżony przyznał, że był we wskazanym tam mieszkaniu dwa razy. Raz kiedy pożyczył klucze od tego mieszkania od A. A. (1) i wtedy w tym mieszkaniu nie było żadnych narkotyków. Środki te zobaczył dopiero podczas zatrzymania go przez funkcjonariusza CBŚ. A. A. (1) pytał go wtedy, czy mógłby mu pomóc w sprzedaży przechowywanych tam narkotyków i oskarżony się na to nie zgodził. Powiedział A. A. (1), że był już skazany za przestępstwa związane z narkotykami i nie chce mieć więcej kłopotów. Wziął próbki heroiny i kokainy, gdyż chciał je komuś pokazać i ewentualnie skontaktować nabywcę z A. A. (1). Do niczego jednak nie doszło, gdyż został zatrzymany.

Oskarżony B. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Na rozprawie w dniu 13 listopada 2015 r. (k. 199-200) podtrzymał swoje wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego. Przed Sądem odpowiadając na pytania wyjaśnił, że
w okresie, kiedy miały mieć miejsce popełnione przez niego przestępstwa,
z L. W., którego znał z zakładu karnego, spotkał się tylko raz
w marcu lub kwietniu 2010 roku. L. W. przyjechał do niego do warsztatu. Drugie spotkanie miało miejsce w (...) w maju 2010 roku i było przypadkowe. Podczas wspólnej kolacji w restauracji (...), w której uczestniczyło więcej osób, L. W. zachowywał się agresywnie. Ponadto w styczniu 2010 roku podczas pobytu ze swoją konkubiną
w K. przypadkowo spotkał L. W.. Był wtedy w hotelu (...). Oskarżony podkreślił, że nie wie nic na temat tego, aby S. Z. (1) odbierał od L. W. samochód na lawetach, w którym miałyby być narkotyki. Zaprzeczył temu, aby na teren swojego warsztatu samochodowego o nazwie (...) przy ul. (...) przyjeżdżała laweta z przerobionym dnem służącym do ukrywania rzeczy. Wskazał, że w okresie drugiej połowy 2010 r. aż do grudnia 2010 roku rzadko przebywał w warsztacie, gdyż był poszukiwany przez Policję. Oskarżony podkreślił, że nie prowadził żadnych interesów z L. W.. Mógł natomiast mieć z nim wspólnych znajomych, ponieważ pochodzą z jednej dzielnicy W.. Wspólnych kontaktów nie utrzymywali. O uzależnieniu L. W. od narkotyków dowiedział się po zatrzymaniu w tej sprawie w czerwcu 2014 roku. Z kolei P. S. (1) zna z więzienia, tylko z widzenia, nie ma z nim żadnych kontaktów koleżeńskich. Wskazał, że nie zna osób – P. P. (1), A. N. (2), P. S. (2), A. W. (1), A. A. (3). Osobę o pseudonimie (...) znał z widzenia, gdyż razem z nim odbywał karę w Areszcie Śledczym we W.. T. M. (1) ps. (...) zna tylko z widzenia z powodu wspólnego pobytu w zakładzie karnym w 2011 roku. Oskarżony zaprzeczył, aby miał rozmawiać telefonicznie z L. W. i nigdy nie było tak, aby ten mu coś polecił. Nie przypominał sobie takiej sytuacji, aby spotkał się z L. W. w towarzystwie (...). Wyjaśnił,

że w okresie od początku lipca 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku ukrywał się, ponieważ był poszukiwany do odbycia kary. Przebywał wtedy w wynajętym mieszkaniu przy ul. (...). Nie wyjeżdżał za granicę, nigdy nie był w I. i H.. Zaprzeczył temu, aby miał jakikolwiek kontakt z L. W. przed 2001 rokiem. Pamiętał tylko, że przyjechał on z jakąś drobną usterką do niego do warsztatu. Oskarżony zaprzeczał, aby miał sprzedawać lub kupować od L. W. narkotyki.

Oskarżony P. K. (1) na rozprawie w dniu 13 listopada 2015 roku (k. 200) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Na rozprawie w dniu 4 grudnia 2015 roku (k. 255) skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Oskarżony R. P. (1) na rozprawie w dniu 13 listopada 2015 roku (k. 200) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Na rozprawie w dniu 4 grudnia 2015 r. (k. 255-257) wyjaśnił, że spośród oskarżonych zna wyłącznie S. Z. (1) i B. K. (1), gdyż w 2010 roku wynajmował od nich teren, gdzie prowadził ręczną myjnię samochodową. Pozostałych oskarżonych nie zna i nie miał

z nimi żadnych kontaktów. Zaznaczył, że w 2010 roku został skazany za udział w zorganizowanej grupie przestępczej za ten sam okres, w której to grupie brało udział 17 zupełnie innych osób. W grupie tej byli też S. Z. (1) i B. K. (1). Wyjaśnił, że L. W. poznał

w 2006 roku, gdy obaj pracowali w klubie nocnym w S. jako ochroniarze. W. wówczas wyszedł z więzienia. Pracowali razem około pół roku. W 2007 roku wyjechał do S., gdzie przebywał przez rok czasu. W tym samym roku przyjechał do niego L. W., gdyż miał w Polsce kłopoty z prawem. Byli w stosunkach koleżeńskich, nawet razem wynajmowali dom. Oskarżony pracował w S. jako ochroniarz, a L. W. razem ze swoją ówczesną narzeczoną zajmował się kradzieżami. Po roku czasu, może w 2009 roku, oskarżony powrócił do kraju, a L. W. pojechał do H., gdyż był poszukiwany na terenie W.. W 2009 roku w Polsce spotkał się z L. W., który zaproponował mu wyjazd do H. do jego znajomych. L. W. chciał osiąść w H., miał też nową dziewczynę – M. T.. Oskarżony wskazał, że pojechał do H. i tam L. W. opowiadał mu, że ma kontakty i dostęp do narkotyków - chodziło o marihuanę. Oskarżony wskazał, że nie był zainteresowany tym tematem i wrócił do P.. Wówczas urwał się jego kontakt z L. W., który często zmieniał miejsca zamieszkania. W 2010 roku rozpoczął działalność gospodarczą – prowadził myjnię przy ul. (...) we W.. Od 2009 roku do 2012 roku nie miał żadnego kontaktu z L. W.. W 2012 roku był aresztowany do sprawy, z której aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności, tak jak S. Z. (1) i B. K. (1). Później spotkał się z L. W. kilkakrotnie na B.. Opowiadał mu o swoich problemach z prawem, a L. W. poinformował go, że szukał nowego miejsca zamieszkania. Oskarżony zgodził się wówczas w swoim garażu przechować rzeczy L. W. na czas jego przeprowadzki. Jego relacje z L. W. popsły się jeszcze w 2012 roku. L. W. dowiedział się, że oskarżony spotykał się z dziewczyną jego brata i nie chciał tego zaakceptować. Oskarżony R. P. (1) zaprzeczył, aby miał przemycać narkotyki. Podkreślił, że nigdy nie miał i nie poruszał się samochodem marki A. (...) koloru granatowego. Podał, że A. N. (2) i L. W. byli współnikami. A. N. (2) oszukano – ktoś wziął narkotyki i nie zapłacił. L. W. mówił, że to niby oskarżony miał za tym stać. W jego ocenie L. W. wykorzystuje przeciwko niemu to, co opowiedział mu w 2012 roku o swojej sytuacji i zarzutach. W ocenie oskarżonego R. P. (1), L. W. chce umniejszyć swoją rolę przerzucając odpowiedzialności za własne czyny na oskarżonego. Podał, że nigdy nie wykonywał poleceń L. W.. Nie wie nic o tym, aby istniała jego grupa. Wie natomiast

o grupie przestępczej, w związku z którą został skazany w 2013 roku. Odnośnie zarzutu posiadania wagi, na której były mikroslady narkotyków, oskarżony podkreślił, że nie wie skąd wzięła się ona w jego mieszkaniu, które wynajmował około pół roku przed zatrzymaniem. Z telewizji wie, że na większości banknotów są mikroslady narkotyków, tak samo w publicznych toaletach.

W toku postępowania przygotowawczego w dniu 24 czerwca 2014 roku (k. 488) oskarżony R. P. (1) wyjaśnił, że znał L. W. od 2006 r. do 2007 roku, kiedy wyszedł on z więzienia. Ostatni kontakt miał z nim

w 2010 roku. Od wyjścia oskarżonego z więzienia w marcu 2012 roku, całkowicie zerwali ze sobą kontakt. W 2010 roku oskarżony pomagał L. W. przechować rzeczy u siebie w gołębniku na ul. (...). Przed 2010 rokiem przyjeżdżali do siebie, dziewczyna oskarżonego znała dziewczynę L. M.. Oskarżony zaznaczył, że nie przyjmował od L. W. żadnych środków odurzających. Ze słyszenia znał P. S. (1) ps. (...). Nie znał P. ps. (...) lub Mały, A. N. (2) ps. (...), P. S. (2) ps. (...), A. W. (1). Oskarżony potwierdził, że zna J. K. (2) ps. (...), z którym chodził razem na siłownię. Znał go od 2012 roku. Oskarżony zaprzeczył temu, aby razem z K. odbierał heroinę. Podkreślił, że odkąd wyszedł

z więzienia nie zajmował się narkotykami. Kojarzył ze słyszenia mężczyznę o ps. (...) – miał kontuzję na motorze. Oskarżony chodził do niego na imprezy. Nie przypominał sobie, aby pracował w grupie z W.. Nie kojarzył nazwiska D.. Na ul. (...), gdzie został zatrzymany, mieszkał z dziewczyną – K., która była dziewczyną brata L. W.. To jest mieszkanie znajomej oskarżonego – K. C., która wyjechała do W.. Odnoście wagi elektronicznej oskarżony nie wiedział, czy ona tam się znajdowała i nie wiedział nawet gdzie ona była. Oskarżony wyjaśnił, że nie wiedział nic na temat nielegalnych interesów L. W., wiedział, że prowadził on lombard, sprowadzał samochody z zagranicy. Po odczytaniu wyjaśnień (k. 488) oskarżony R. P. (1) sprostował, że jego ostatnie spotkanie z L. W. miało miejsce w 2009 roku, a nie w 2010 roku.

Oskarżony R. P. (1) podtrzymał także na rozprawie wyjaśnienia złożone w dniu 5 sierpnia 2014 roku (k. 528,) kiedy to nie pamiętał do czego służyły okazane mu przedmioty, które były jego własnością. Były to – kartka w kratkę formatu A4, 4 kartki z odręcznymi zapiskami w postaci adresów i telefonów, karta telefoniczna z numerem 731 094 590, karta telefoniczna (...) nr (...). Dodał wtedy, że L. W. przyjeżdżał do niego i do jego znajomych na B., stąd miał wiedzę o problemach oskarżonego z prawem. Na rozprawie wyjaśnił nadto, że w 2013 roku przyznał się i został skazany w poprzedniej sprawie za posiadanie znacznej ilości narkotyków. Sprostował, że rzeczy L. W. przetrzymywał w garażu w 2012 roku, a nie w 2010 r. Dodał też, że opowiadając L. W. o swojej sytuacji mówił też o innych osobach, które miały z nim sprawę, tj. o S. Z. (1) i B. K. (1). L. W. był uzależniony od marihuany. Był wybuchowy. Uciekł ze S., bo był poszukiwany za to, że pobił ciężko swoją poprzednią dziewczynę.

Oskarżony A. A. (1) na rozprawie w dniu 13 listopada 2015 roku (k. 200) przyznał się jedynie do posiadania środków odurzających (zarzut z punktu XXIII a/o). Na rozprawie w dniu 4 grudnia 2015 roku (k. 254) wyjaśnił, że mieszkanie przy ul. (...) wynajmował z zamiarem zgromadzenia tam dużej ilości narkotyków i następnie ich sprzedaży. Miała to być jednorazowa transakcja. Zaznaczył, że oskarżeni S. Z. (1) i A. N. (1) nie mieli z tym nic wspólnego. Wyjaśnił, że czasami pożyczał im klucz do tego mieszkania, bo po dyskotekach sprowadzali tam dziewczyny.

Oskarżony A. N. (1) na rozprawie w dniu 13 listopada 2015 roku (k. 200) przyznał się jedynie do popełnienia przestępstwa posiadania zabezpieczonej u niego marihuany oraz tabletek klonozepamu (punkt XXVII a/o). Na rozprawie w dniu 4 grudnia 2015 roku (k. 255) oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XXV a/o. Wyjaśnił, że S. Z. (2) kilkakrotnie prosił go o załatwienie mu narkotyków w postaci marihuany i amfetaminy, ale on mu odmawiał. Stwierdził, że nie rozumie wyjaśnień S. Z. (2) w tym zakresie. Podał, że S. Z. (2) w innej sprawie Sądu Okręgowego we Wrocławiu sygn. akt III K 429/09, związanej z narkotykami, najpierw pomówił go, a potem przed Sądem zmienił zdanie i zaprzeczył wszystkiemu. Teraz pomawia go także, a to z tego powodu, że może obawia się on swojego faktycznego dostawcy, bo tak było już za pierwszym razem. Oskarżony zaznaczył, że wtedy nie było żadnych konsekwencji z jego strony wobec S. Z. (2) za to, że go pomówił. Odnośnie zarzutu opisanego w punkcie XXVI oskarżony nie przyznał się do popełnienia tego czynu. Potwierdził, że był w mieszkaniu przy ul. (...) trzy albo cztery razy. Jak przyjeżdżał z H., gdzie pracował, to pożyczył klucz od tego mieszkania od A. A. (1). Nawet bez jego zgody dorobił sobie klucz do tego mieszkania. W mieszkaniu tym spotykał się z kobietami. Nie chciał zapraszać ich do domu, bo ma dorosłe córki i wnuki. Wyjaśnił, że wiedział, że tam w paczkach są narkotyki, nawet wyciągnął z jednej z paczek trochę marihuany, którą przywiózł do domu w celach konsumpcyjnych. Narkotyk ten został znaleziony u niego w domu. Narkotyki te ukradł A. A. (1).

Oskarżony S. Z. (2) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W toku postępowania przygotowawczego w dniu 29.10. 2014 roku wyjaśnił, że A. N. (1) ps. (...) poznał kilkanaście lat wcześniej przez kolegę, który pracował w myjni.

W październiku 2013 roku A. N. (1) wyszedł z więzienia, gdzie odbywał karę pozbawienia wolności za przestępstwa związane z narkomanią. Oskarżony odnowił kontakt z A. N. (1), z którym podczas spotkań palił marihuanę i przyjmował inne środki odurzające. Mniej więcej po trzech miesiącach oskarżony zapytał A. N. (1), czy mógłby od niego

kupić amfetaminę na handel. A. N. (1) zwlekał, ale w lutym – marcu 2014 roku sprzedał mu 100 gram amfetaminy w cenie 10 zł za gram. Do transakcji doszło w mieszkaniu A. N. (1), tj. we W. przy pl. (...). Oskarżony dodał do zakupionej amfetaminy 20 gram kreatyny i w ciągu dwóch miesięcy sprzedał kolejnym osobom w cenie 20-30 zł za gram. Kolejną partię amfetaminy w ilości 100 gram oskarżony nabył od A. N. (1) w okolicy września 2014 roku. Wyjaśnił, że do tej amfetaminy ponownie dodał 20 gram kreatyny i sprzedawał ją kolejnym osobom. Z tych rozrobionych 130 gram zostało mu 40 gram, które zostały ujawnione podczas przeszukania jego mieszkania przy ul. (...) we W.. Według relacji oskarżonego takich sytuacji, w których kupował od A. N. (3) amfetaminę, było dwie lub trzy, przy czym pamięta na pewno dwie. Oskarżony nie miał wiadomości skąd A. N. (1) brał amfetaminę, ale przypuszczał, że od pewnego (...). Od A. N. (1) nabywał także na własne potrzeby marihuanę od 15 do 20 gram miesięcznie w cenie po 20 zł za gram. Pierwszy raz marihuanę kupił w tym samym czasie, co amfetaminę. Ostatni raz marihuanę oskarżony kupił w sierpniu/wrześniu 2014 roku. Łącznie kupił od A. N. (1) nie mniej niż 90 gram marihuany.

Ponadto oskarżony wyjaśnił, że we wrześniu 2014 roku przez A. N. (1) poznał blondyna, który jeździł czarnym samochodem marki P. (...). Następnie ten mężczyzna przyjechał pod dom oskarżonego wymienionym samochodem i spytał się go, czy za kwotę 500 zł nie zawiózłby do Z. w torbie marihuany. Wymieniony mężczyzna kazał oskarżonemu przyjechać swoim samochodem na ul. (...) we W.. Tam na parkingu strzeżonym mężczyzna ten włożył do bagażnika samochodu oskarżonego dużą, czarną, płócienną torbę z dwoma uszami o wymiarach 120 cm na 40 cm. Miał czekać na tego mężczyznę w Z. na stacji (...), gdzie był też McDonald. Gdy oskarżony tam przyjechał, to był już tam ten mężczyzna w swoim samochodzie. Mężczyzna wziął torbę z bagażnika i podeszło dwóch innych mężczyzn, którzy byli na stacji. Oskarżonemu kazał jechać do W.. Oskarżony wyjaśnił, że mężczyzna później powiedział mu, że w torbie była marihuana. Zapłacił oskarżonemu 500 zł, miał też dołożyć się do paliwa, ale tego ostatecznie nie zrobił. Oskarżony podał, że z opisanym mężczyzną miał kontakt telefoniczny, mężczyzna ten dzwonił z różnych numerów.

Oskarżony S. Z. (2) dalej wyjaśnił, że w dniu 27 października 2014 roku ten sam mężczyzna – jak go nazywał (...) - napisał do niego wiadomość SMS, z której wynikało, że oskarżony miał zejść do niego ze swojego mieszkania. Kiedy oskarżony to zrobił, podjechał do niego ten mężczyzna razem z drugim, którego oskarżony opisał jako (...). Mężczyźni ci zaproponowali oskarżonemu, aby pojechał do J. pod W., skąd miałyby coś przewieźć. Oskarżony się zgodził. Otrzymał od tych mężczyzn kwotę 400 zł. Oskarżony domyślał się, że będzie przewozić narkotyki. Miał przyjechać na parking firmy (...) przed J.. Oskarżony udał się w drogę swoim samochodem marki M. (...) koloru czarnego o nr rej. (...). W umówione miejsce dojechał około godziny 17:00-18:00 w dniu 27 października 2014 roku. Po chwili na parking podjechali (...) z (...) (...) wyskoczył z samochodu i wrzucił oskarżonemu do bagażnika dwa opakowania po proszku V. po 4-5 kg. Powiedział, że odbierze ten pakunek w dniu następnym. Mężczyźni nie chcieli czekać na oskarżonego, który dla nich jeździł samochodem zbyt wolno. Na następny dzień około południa (...) przyjechał do oskarżonego sportowym samochodem marki H. lub H.. Z bagażnika auta oskarżonego zabrał przywieziony przez niego pakunek, po czym odjechał. Oskarżony domyślał się, że w tych opakowaniach była amfetamina. Następnie oskarżony został zatrzymany przez Policję. Oskarżony rozpoznał na okazanych mu zdjęciach S. Z. (1) ps. (...) jako (...) oraz A. A. (1) ps. (...) jako (...) (k. 2771-2773).

Oskarżony S. Z. (2) wyjaśnił, że A. N. (1) nie mówił mu, że wozi dla kogoś narkotyki. Oskarżony wiedział jedynie, że A. N. (1) wyjeżdżał do H. mówił, że on tam pracuje. W dniu 30 października 2014 r. (k. 2785-2787) wyjaśnił, że nawiązał kontakt z A. N. (1), kiedy ten wyszedł z więzienia, ale oskarżony nie pamiętał dokładnie kiedy to było. Odnosnie wyjazdu do J. oskarżony wskazał również, że to (...) wszystko organizował. Rozmowa w tej sprawie miała miejsce pod blokiem oskarżonego. (...) mężczyzna siedział w tym czasie w samochodzie marki P.. Na parkingu P. w J. (...), po tym jak włożył oskarżonemu do bagażnika dwa opakowania proszku V., zapytał się go, czy jak dostanie 100 gram amfetaminy, to będzie dobrze i oskarżony potwierdził, że tak. Oprócz tego dostał od (...) 400 zł na paliwo. Dodatkowo podał, że od A. N. (3) brał amfetaminę od 3 do 5 razy – dokładnie tego nie pamiętał. Zdarzało się też tak, że prosił go o amfetaminę, ale jej nie dostawał, bo A. N. (1) albo jej nie miał, albo nie chciał jej dać. Oskarżony wskazał, że mogło być tak, że 3 razy brał po 100 gram amfetaminy, a 2 razy po 50 gram. Za towar płacił od razu lub przy następnym

spotkaniu. Oskarżony wskazał, że (...) i (...) mieli jego numer telefonu i w razie potrzeby (...) się z nim kontaktował. (...) nie dzwonił i nie pisał wiadomości.

Oskarżony S. Z. (2) w dniu 14 maja 2015 roku (k. 2798-2801) sprecyzował, że kwotę 400 zł otrzymał na paliwo na wyjazd do miejscowości J. pod W.. Nadto wyjaśnił okoliczności wyjazdu do J. w taki sam sposób jak podczas wcześniejszego przesłuchania. Dodał, że oprócz tych 400 zł nie uzyskał innych korzyści. Mniejszy mężczyzna zaproponował oskarżonemu dodatkowo 100 gram amfetaminy, ale ostatecznie oskarżony nie otrzymał tego narkotyku, prawdopodobnie dlatego, że został zatrzymany. (...) odbierając opakowania po proszkach mówił oskarżonemu, że narkotyki dostanie później – oskarżony pomyślał nawet, że został oszukany. Oskarżony przyznał, że wiedział, że w tych opakowaniach są narkotyki, bo tamci mężczyźni go w to wtajemniczyli. Zaprzeczył, aby kiedykolwiek był w magazynie narkotyków przy ul. (...) we W.. Nie wiedział nawet, że taki magazyn istniał. Nie był równorzędnym partnerem dla tamtych mężczyzn.

W dniu 6 lipca 2015 roku (k. 3568-3569) oskarżony S. Z. (2) odnośnie zabezpieczonych u niego w mieszkaniu narkotyków w postaci amfetaminy w ilości 40 gram wyjaśnił, że środki te otrzymał od A. A. (1) w zamian za pożyczenie samochodu. Narkotyki te przekazał mu A. N. (1). Zostały one przekazane tydzień lub dwa przed zatrzymaniem oskarżonego w dniu 28 października 2014 roku. Oskarżony podał, że chciał te narkotyki sprzedać. Po odczytaniu wyjaśnień z dnia 29 października 2014 roku wskazał, że wtedy wszystko lepiej pamiętał i potwierdził, że narkotyki w postaci amfetaminy, które zostały zabezpieczone u niego w domu, pochodziły od A. A. (1), a dał mu je A. N. (1). Była to większa ilość od tej zabezpieczonej – około 100 gram. Oskarżony zaznaczył, że kupił tyle amfetaminy, ile wskazał w dniu 29 października 2015 roku. Z kolei marihuanę kupował od A. N. (1), ale tylko na własny użytek.

W dniu 8 lipca 2015 roku (k. 3574) oskarżony podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia.

Ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie dokonano w pierwszej kolejności na podstawie zeznań świadka L. W.. Zeznania tego świadka należy uznać za dowód kluczowy i o zasadniczym znaczeniu. Jest to dowód, na którym opiera się teza większości zarzutu aktu oskarżenia.

W ocenie Sądu zeznania te zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności co najmniej w zakresie, w jakim ten relacjonuje własną działalność przestępczą oraz czyny oskarżonych będące przedmiotem niniejszego postępowania. Na tle przeprowadzonych w sprawie dowodów nie można mieć jednak całkowitej pewności co do tego, że relacja oskarżonego jest pełna, tak w zakresie czynów jakie ten mógł popełnić osobiście, jak też czynów innych osób, o których ma wiadomości.

Oceniając zeznania świadka L. W. w kontekście wiarygodności tego dowodu należy mieć na względzie kilka płaszczyzn weryfikacji, w jakich dowód ten należy oceniać.

W pierwszym rzędzie należy wskazać, że relacja samego L. W., ale także zeznania świadków, w tym jego konkubiny – M. T., wskazują na istotne cechy osobowości tego świadka. Ten odurzał się paląc marihuanę w dużych ilościach. Zażywał także inne narkotyki

z różną częstotliwością. Wszystkie relacje wskazują, że L. W. był osobą gwałtowną, wybuchową, skłoną do przemocy fizycznej. Prowadził życie niestabilizowane, uzależnione od zmiennych uwarunkowań prowadzonej działalności przestępczej. Jego działania w wielu przypadkach podyktowane były specyficznymi relacjami z innymi osobami (osobami

z którymi kooperował w działalności przestępczej) lub kształtowane według takich modeli postępowania i języka komunikacji. Te wszystkie okoliczności przekonują, że L. W. jest osobą o swoistej osobowości, ukształtowanej i odpowiadającej realiom działalności przestępczej, jaką opisywał w swoich zeznaniach. Oceniając ten dowód i jego wartość dla postępowania należy mieć na uwadze tę specyfikę charakteru, swoisty sposób postępowania, co w efekcie przekłada się na treść relacji składanej przez oskarżonego. Nie można być naiwnym i oczekiwać, że ktoś od wielu lat prowadzący działalność przestępczą na dużą skalę będzie kierował się tymi samymi zasadami etycznymi i moralnymi, jakich oczekujemy do osób poprawnie funkcjonujących w społeczeństwie. Świadek L. W. nie tyle kreuje się na osobę

sprawnie funkcjonującą w świecie przestępczym, ale jego relacja wypływa właśnie z doświadczeń i zakorzenienie w tym środowisku. Przez to, Sąd relację L. W. traktuje jako relację autentyczną, spontaniczną oraz budzącą zaufanie w zakresie, w jakim ten wiąże ze sobą poszczególne podawane przez siebie zdarzenia i motywacje.

W tym zakresie próby kwestionowania relacji świadka jako wymyślonej lub prezentującej inne zupełnie zdarzenia lub działania innych osób (tak twierdził oskarżony R. P. (1)) należy ocenić jako nieprzekonujące.

Fakt, że L. W. wprawiał się w stan odurzenia jest niewątpliwie okolicznością, którą należy brać pod uwagę w ocenie zeznań świadka. Wiadomo, że zażywanie środków odurzających może zaburzać tak postrzeganie rzeczywistości, w szczególności percepcję zdarzeń, ale przede wszystkim może mieć istotny wpływ na zaburzenie procesu zapamiętywania

i odtwarzania. W sytuacji relacji L. W. możliwe, że ten

z powodu odurzenia, nadpobudliwości lub natłoku wydarzeń mógłby przedstawić bardziej precyzyjną i bardziej skrupulatną relację,

w szczególności co do dat i ilości narkotyków. Nie mniej wskazywane tu okoliczności nie mogą być traktowane jako uzasadniona podstawa, żeby dyskredytować relację świadka L. W.. Przeciwnie, według jego relacji, ale przede wszystkim na podstawie relacji innych osób, które jego osobowości i sposób życia opisują, nie może być wątpliwości, że L. W. pozostawał w kontakcie i działał adekwatnie do sytuacji oraz

w rozeznaniu co do rzeczywistości. Jako charakterystyczne należy więc wskazać, że świadek P. S. (1), który był w bliskiej relacji z L. W., zeznał na rozprawie, iż mimo tego, że L. W. zażywał dużo narkotyków, to miał rozeznanie w tym co robił, jest bardzo inteligentnym człowiekiem. Stąd nie sposób dopatrzeć się w tym zakresie istotnych okoliczności wpływających na osłabienie wiarygodności tego dowodu.

Relacja L. W. – aczkolwiek stanowiąca zasadniczą postawę do ustalenie stanu faktycznego w istotnym zakresie pozostaje

w relacji z innymi przeprowadzonymi w sprawie dowodami – zeznaniami świadków wskazanymi niżej. Wskazać w tym miejscu należy, że wszystkie przesłuchane w sprawie osoby albo zaprzeczają, aby miały wiadomości

o prowadzonej przez L. W. i oskarżonych działalności przestępczej, albo – a tych jest zdecydowana przewaga – potwierdzały to, że L. W. był identyfikowany jako szef grupy przestępczej sprowadzającej do kraju i handlującej narkotykami. Okoliczność ta na podstawie wszystkich wskazanych w sprawie dowodów wydaje się być całkowicie niewątpliwa. W tym zakresie zgoła odmienne sugestie R. P. (1), który podawał, że L. W. wiadomości o działalności przestępczej „mafii narkotykowej” miał mieć od niego, należy znać za nie do zaakceptowania. Sąd należy przyjmować, że niewątpliwie L. W. relacjonował autentyczną własną działalność przestępczą. Jednocześnie działalność ta – z samej swojej natury – musiała polegać na kooperacji (współpracy) z innymi osobami. Obrót środkami odurzającymi nawet w niewielkiej skali, a tym bardziej w skali wielkiej, musi opierać się na relacjach i czynnościach wielu osób, przekazujących sobie środki odurzające, zanim te trafią do konsumenta. Dodatkowo działanie w warunkach konspiracji przestępczej wymaga, aby fragmentaryzować poszczególne procesy, specjalizować poszczególne działania. To powoduje, że liczba osób zaangażowanych jest jeszcze większa. Niewątpliwie więc L. W. musiał działać z innymi osobami, posiadać zdolność kierowania nimi, autorytet, a prawdopodobnie również środki, żeby utrzymać ich w ryzach.

L. W. opisał szczegółowo okoliczności zawiązania w 2008 roku grupy przestępczej, zajmującej się obrotem narkotykami, w skład której wchodził między innymi T. M. (1) i P. S. (1), a także inne osoby. W dalszej kolejności L. W. relacjonował swoją działalność od 2010 roku już po zakończeniu współpracy z T. M. (1)

i P. S. (1). Co szczególnie ważne dla zakresu niniejszego postępowania wskazał szczegółowo okoliczności współpracy z oskarżonymi S. Z. (1), B. K. (1), P. K. (1)

i R. P. (2), ujawnił swoje powiązania w środowisku przestępczym. Wskazał okresy współdziałania z oskarżonymi oraz ilości narkotyków, jakie podlegały obrotowi. Za wiarygodnością zeznań świadka L. W. przemawiało to, że w istotnym zakresie znajdowały one potwierdzenie

w zeznaniach innych świadków, w tym zwłaszcza: A. N. (2), D. K., K. K. (1), K. B. (1), A. W. (2), P. M., a także po części w zeznaniach świadków T. M. (1), P. S. (1).

Jeśli chodzi zaś o kwestie pomówień kierowanych wobec oskarżonych w niniejszej sprawie, w szczególności wobec S. Z. (1), B. K. (1), R. P. (1), P. K. (1), relacja L. W. jest istotnie osadzona w realiach. Zeznania świadka wskazują poszczególne miejsca poszczególnych zdarzeń (przekazania narkotyków), podają okoliczności, w jakich miało do tego dochodzić oraz wskazują na inne jeszcze okoliczności, które dodatkowo uwiarygadniają relacje (np. okoliczności przekazania narkotyków w kołach zapasowych, rozpakowywanie narkotyków w warsztacie samochodowym oskarżonych przy ul. (...), relacje co do zachowania R. P. (1) w czasie podróży samochodem z H. do P., relacja o trudnościach w przemyśle marihuany do I.). Te wszystkie podawane przez świadka L. W. okoliczności mogą być wymyślone, ale wydaje się, że z uwagi na osadzenie podawanych okoliczności w realiach funkcjonowania oskarżonych wydaje się to być bardzo mało prawdopodobne.

Koniecznym jest wskazać w tym miejscu również, że L. W. w niniejszym postępowaniu pomawia oskarżonych – zwłaszcza S. Z. (1) i B. K. (1) – których dobrze zna osobiście. Warto wskazać choćby na odwiedziny tych u L. W. w czasie, kiedy ten odbywał karę pozbawienia wolności. Później był wspólny pobyt wypoczynkowy w K.. Choćby wskazane tu okoliczności istotnie wspierają wersję L. W. co do wieloletnich kontaktów, których podstawą były „interesy narkotykowe”. Kontakty natomiast z pewnością przekładały się na zaufanie. Stąd zrozumiała jest relacja L. W. o poczynaniach oskarżonych.

Warto w tym miejscu wskazać, że L. W. kieruje podejrzenia nie wobec osób przypadkowych, które nie miały kontaktu z narkobiznesem. Niezależnie od relacji samego L. W. poza sporem pozostaje dwukrotne skazanie oskarżonych S. Z. (3) i B. K. (1) za przestępstwa udziału w grupie przestępczej oraz przemyt i udział w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i psychotropowych. Za podobną działalność przestępczą byli już w przeszłości skazywani i odbywali karę także oskarżeni: P. K. (1), R. P. (1) i A. N. (1).

Już niejako na marginesie należy w tym miejscu podać, że oskarżeni S. Z. (3) i B. K. (1) ponoszą odpowiedzialność w tych samych sprawach, za bardzo podobne czyny i wymierzono im za każdym razem zbliżonej wielkości kary. Takiej sytuacji nie sposób nie wiązać z twierdzeniami L. W., gdzie ten wskazywał S. Z. (1) i B. K. (1) jako współników, którzy prowadzili wspólne „interesy” i zawsze nawzajem się reprezentowali. Taka diagnoza odpowiada ustaleniom procesowym w przytoczonych postępowaniach.

Oskarżeni działalność przestępczą prowadzili w odniesieniu do niejako hurtowego obrotu narkotykami. Działalność ta było też nieprzerwana, oczywiście poza okresami, w jakich oskarżeni przebywali w warunkach izolacji. Oskarżony S. Z. (1), już po osadzeniu B. K. (1), kontynuował tę działalność już samodzielnie w podobnym zakresie, o czym świadczą ustalenia poczynione odnośnie ujawnionego w październiku 2014 roku magazynu narkotyków we W. przy ul. (...).

Wszystkie te okoliczności prowadzą do przekonania, że relacja L. W. także w zakresie, w jakim ten kieruje pomówienia wobec oskarżonych w niniejszym postępowaniu, należy traktować jako racjonalne i przekonujące.

W końcu należy wskazać na fakt, iż L. W. podjął współpracę z organami wymiaru sprawiedliwości i ujawnił wobec tych organów czyny własne oraz innych osób, w szczególności oskarżonych, co jest postawą pożądaną z uwagi na interes organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości. Fakt, że taka postawa L. W. jest motywowana i obliczona na uzyskanie częściowej pobłażliwości z uwagi na możliwość zastosowania dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary jako tzw. mały świadek koronny, na podstawie art. 60 § 3 lub 4 k.k., jest działaniem całkowicie racjonalnym i akceptowalnym z uwagi na akceptowaną przez ustawodawcę politykę kryminalną. Pomijając w tym miejscu rozważania o podstawach i dylematach wiążących się ze wskazaną instytucją, należy mieć na uwadze, że ta instytucja prawna zakłada niejako wyścig przestępców do organów ścigania z informacją o działalności przestępczej. Jedynie ten, który będzie pierwszy, przed innymi, może liczyć na korzyści w ramach wymiaru kary za jego przestępstwa. Oskarżeni nie mogą oczekiwać,

że sprzeniewierzenie się przez L. W. lojalności grupy przestępczej będzie podstawą do jego deprecjonowania w postępowaniu, przeciwnie.

Relacja świadka L. W., zwłaszcza w zakresie w jakim ten pomawia inne osoby, jest weryfikowana w procesie, tak jak każdy inny dowód o zasadniczym znaczeniu. Nie możemy przy tym przesądzać – a co przekracza zakres niniejszego postępowania – czy świadek wyjawiał wszystkie czyny i okoliczności. Takie ustalenia przekraczają zakres niniejszego postępowania. Stąd też z dużą ostrożnością należało podejść do przedstawianych w toku procesu sugestii, jakoby L. W. miał dopuścić się zbrodni zabójstwa. Tego typu twierdzenia mogą być prawdziwe, ale mogą także stanowić próbę zdeprecjonowania L. W. jako autora pomówień kierowanych wobec szeregu osób w różnych postępowaniach albo, a co bardziej istotne, mogą także stanowić próbę zemsty za te pomówienie, przez uniemożliwienie skorzystania z dobrodziejstwa istotnego złagodzenia kary. Rozstrzygnięcie w tym przedmiocie należy pozostawić postępowaniu wobec L. W.. Nie jest to jednak taka okoliczność, która miałaby istotne znaczenia dla oceny relacji tego świadka wobec oskarżonych w niniejszym postępowaniu.

Znamienne jest także to, że świadek L. W. ujawniając proceder o szerokiej skali, powodujący konsekwencje w postaci surowej odpowiedzialności karnej, obciążył w istotnym zakresie samego siebie.

Z zeznań świadka wynikało bowiem, że w grupie przestępczej pełnił on wiodącą rolę. Brak było jakichkolwiek dowodów dla podważenia prawdziwości jego twierdzeń, zwłaszcza, że – jak już wyżej zaznaczono – korespondowały one z zeznaniami innych świadków. Nie można dyskredytować dowodu z zeznań L. W. jedynie na tej podstawie, że mógł mieć interes w składaniu takich właśnie wyjaśnień, chcąc zminimalizować karę za własne czyny, w sytuacji gdy pomówienia tego nie można było uznać za wynik chęci fałszywego obciążenia bądź przerzucenia odpowiedzialności za własne czyny na inne osoby (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 8 grudnia 2010 r. w sprawie II AKa 192/10, LEX nr 785442).

Wiarygodności zeznań świadka L. W. nie mogły też podważyć wyjaśnienia oskarżonych: S. Z. (1), B. K. (1), P. K. (1) i R. P. (1), którzy zaprzeczali

w zasadzie wszelkim faktom podawanym przez L. W., które wskazywały na to, że dopuścili się zarzucanych im przestępstw. Nie zdołali oni jednak w swoich wyjaśnieniach sformułować takiej wersji i podać takich okoliczności, które w sposób spójny i przekonujący podważyły wiarygodność relacji świadka L. W..

W tych okolicznościach dowód ten należy ocenić jako wartościowy i taki, który może stanowić podstawę dokonania ustaleń faktycznych zgodnych z prawdą.

Na podobną ocenę zasługują zeznania świadka A. N. (2), który również opisał dokładnie swoją współpracę w zakresie handlu narkotykami

z L. W. i innymi osobami, w tym oskarżonymi P. K. (1) i R. P. (2). Z zeznań świadka wynikało, że w 2009 roku nawiązał współpracę z L. W. w zakresie rozprowadzania heroiny – wszedł w miejsce mężczyzny o pseudonimie (...), który wyjechał do Norwegii. Heroinę dostarczali mu od L. W. P. S. (1), A. W. (1) ps. (...), a następnie R. R. (3) ps. (...). Zakupiony środek A. N. (2) sprzedawał kolejnym osobom. Następnie od 2011 roku, za zgodą L. W., samodzielnie prowadził handel heroiną, posiadając swoje źródła dostawy. Jeździł też po ten środek do H.. Odbiorcami heroiny od A. N. (2) byli między innymi oskarżeni P. K. (1) i R. P. (1), a także w pewnym okresie sam L. W..

Uwagi i okoliczności odnoszące się do sposobu weryfikacji i wniosków oceny wiarygodności zeznań L. W. odnoszą się także

w istotnym zakresie do postawy i zeznań A. N. (2). Ten również formułując relację oraz deklarując chęć współpracy z prokuratorem jednoznacznie zmierza do wyjednania dla siebie dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art. 60 § 3 lub 4 k.k. Także

w przypadku tego świadka, taka motywacja działania jest całkowicie akceptowalna.

Oceniając już samą treść relacji świadka A. N. (2) należy wskazać, że jego zeznania są jasne, spójne i logiczne. Świadek A. N. (2) składając zeznania przed Sądem łatwo nawiązał kontakt, relacjonował spontanicznie, precyzyjnie odpowiadał

na zadane pytanie, odpowiedzi były precyzyjne i adekwatne do sytuacji oraz relacjonowanych zdarzeń. W ocenie Sądu zeznania złożone przed Sądem muszą budzić zaufanie co do ich autentyczności i wiarygodności.

Za wiarygodnością zeznań A. N. (2) przemawia również fakt, że korespondują one w istotnym zakresie z zeznaniami innych świadków, w tym zwłaszcza: L. W., J. P. (1), B. N. (1), częściowo także S. Ś. (1), M. T., J. W., P. S. (1), T. M. (1).

Świadek M. T. – konkubina L. W. nie wchodząc w swojej relacji w szczególności, wskazała w swoich zeznaniach - złożonych w toku postępowania przygotowawczego - osoby, z którymi współpracował L. W. w zakresie handlu narkotykami. Wśród nich wymieniła między innymi – P. S. (1), L. W. ps. (...). P. D. (1) ps. (...), A. N. (2), R. P. (1), A. A. (3), A. W. (1) ps. (...), J. K. (2), D. K., S. Z. (1) ps. (...), S. Ś. (2). Zeznania wymienionego świadka korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym.

Żona A. N. (2) – świadek B. N. (1) w swoich zeznaniach potwierdziła okoliczności podawane przez męża. Wśród osób związanych z handlem narkotykami wymieniła między innymi oskarżonego P. K. (1). Sąd uznał zeznania świadka B. N. (1) za wiarygodne, korespondujące z zeznaniami innych świadków.

Świadek K. K. (1) potwierdził, że razem ze swoim szwagrem R. B. uczestniczył w organizowaniu w H. narkotyków dla L. W.. Po towar przyjeżdżali A. W. (2), a także A. A. (3) ps. (...). Świadek przyznał, że uczestniczył w akcji dotyczącej oszukania A. A. (3) na 6 kilogramów marihuany. Świadek nadto podał, że D. K. rozprowadzał heroinę dla L. W., dzięki czemu miał zarobić duże pieniądze. Zeznania świadka K. K. (1) były zgodne z tym, co zeznał L. W., D. K., A. W. (2) i zasługiwały na wiarę.

Zeznania świadka K. K. (1) korespondowały z zeznaniami świadka K. B. (1), który przyznał, że na terenie H. pomagał L. W. i P. S. (1) w nabyciu środków odurzających. Z jego zeznań wynikało, że robił to za pośrednictwem K. K. (1) i R. B., którzy skontaktowali się z nim w tej sprawie. Świadek umawiał ich z innymi osobami, które posiadały interesujący ich towar. Za pomoc otrzymywał pieniądze. Narkotyki były ukrywane w różnych częściach samochodów, w tym w umieszczanych na lawetach. Świadek nie widział kierowców przysyłanych przez L. W. do H., nie mógł więc wskazać kto nimi mógł być. Zeznania K. B. (3) potwierdzały wiarygodność zeznań L. W., który opisywał proceder sprowadzania narkotyków z H.. Brak było podstaw, by uznać je za niepolegające na prawdzie.

Przesłuchany w charakterze świadka P. S. (1) zaprzeczył temu, aby miała pod przewodnictwem L. W. istnieć grupa przestępcza zajmująca się handlem narkotykami. Twierdził, że został pomówiony przez L. W. o udział w tym procederze. L. W., który handlował marihuaną i heroiną, miał na niego zrzucać swoją odpowiedzialność. Świadek podał także, że A. N. (2) to wspólnik L. W. i przez niego świadek ten miał zostać pomówiony o zakup heroiny. Świadek w swoich zeznaniach z jednej strony umniejszał swoją rolę, dążąc do uniknięcia odpowiedzialności karnej za popełnione czyny. Z drugiej strony potwierdził zarówno fakt, iż L. W. zajmował się handlem narkotykami na dużą skalę, jak też i to, że w obrocie uczestniczyły inne osoby – A. N. (2), A. A. (3). Charakterystyczne było też to, że świadek P. S. (1) znał wiele osób, o których wspominali w swoich zeznaniach inni świadkowie – w tym S. Z. (1) i B. K. (1), R. P. (1), T. M. (2), A. W. (1). P. S. (1) stanowczo zaprzeczał jednak temu, aby wymienione osoby miały jakikolwiek związek z działalnością przestępczą w zakresie handlu narkotykami. Sąd uznał, że zeznania świadka P. S. (1) zasługiwały na wiarę jedynie w części, w jakiej nie pozostawały w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym. Zeznania P. S. (1) w przeważającej mierze nie polegały na prawdzie, były sprzeczne z zeznaniami zwłaszcza L. W., A. W. (2).

Podobnie świadek T. M. (1) zaprzeczając istnieniu grupy przestępczej, jak też swojemu w niej uczestnictwu, potwierdził jedynie, że L. W. prowadził na szeroką skalę handel narkotykami. Wspólnikiem L. W. był A. N. (2), a A. W. (2) przemycał marihuanę

z H.. Okoliczności te wynikały także z zeznań innych osób i w tym zakresie wyjaśnienia świadka T. M. (1) należało uznać za polegające na prawdzie. Jednak w pozostałej części, w której negował swój udział w przestępczych działaniach, jawiły się jako niewiarygodne, gdyż pozostawały w sprzeczności z zeznaniami zwłaszcza świadka L. W., D. K., A. N. (2).

Świadek A. A. (3) ps. (...) zeznał, że przywoził marihuanę z H.. Zyski z jej sprzedaży miały być dzielone pomiędzy świadka, L. W., P. S. (1) i T. M. (1). Zeznania świadka korespondowały z zeznaniami L. W., A. N. (2), K. K. (1), M. T., D. K., J. W.. Świadek A. A. (3) uwypuklał też w swoich zeznaniach agresywne zachowania L. W., co jednak – jak już wskazano wyżej – pozostawało bez wpływu na ocenę wiarygodności tego kluczowego świadka.

Z zeznaniami świadka A. N. (2) korespondowały zeznania świadka J. W.. Świadek zeznał, że przemycał wspólnie z A. N. (2) kokainę, heroinę i marihuanę z H., współpracował z nim od początku 2012 roku. Podał, że do tej grupy wszedł też S. Ś. (1). Od A. N. (2) dowiedział się o szerokiej działalności L. W. w zakresie handlu narkotykami. P. S. (1) również działał w tej branży. Słyszał też o osobie T. M. (1) ps. (...), który był współnikiem A. A. (3) ps. (...). Wśród osób, które kupowały od A. N. (2) heroinę świadek J. W. wymienił oskarżonego R. P. (1). Zeznania świadka J. W. zasługiwały na wiarę. Świadek w sposób szczerzy opisał swoją działalność razem z A. N. (2). Wskazał też osoby, z którymi zetknął się lub o których słyszał uczestnicząc w obrocie narkotykami.

Świadek J. P. (1) złożył zeznania potwierdzające okoliczności, które wynikały z zeznań świadków A. N. (2) i J. W.. Świadek przyznał, że za pośrednictwem S. Ś. (1) poznał A. N. (2). S. Ś. (1) zaproponował mu wyjazd do H. w celu przewiezienia narkotyków. Świadek wskazał, że następnie wspólnie z A. N. (2) i S. Ś. (1) uczestniczył w przemyśle heroiny z H. do P., jak również przewiózł do I. kilogram mefedronu. Okoliczności tych nie potwierdził w swoich zeznaniach przesłuchany w charakterze świadka S. Ś. (1). Należało jednak mieć na uwadze, że świadek ten stoi pod zarzutem udziału w grupie przestępczej wspólnie z A. N. (2) i złożone przez niego w niniejszym postępowaniu zeznania mogły być konsekwencją stanowiska przyjętego w przedmiocie stawianych jemu zarzutów.

W swoich obszernych zeznaniach świadek D. K. opisał swoją współpracę z L. W. w zakresie obrotu narkotykami. Wskazał, że otrzymane od niego środki sprzedawał innym osobom. Okoliczność ta znajdowała potwierdzenie w zeznaniach innych świadków – oprócz L. M. T., K. K. (1). Z zeznań świadka D. K. wynikało, że najpierw współpracował z T. M. (1), który zaproponował mu handel marihuaną, a potem heroiną. Z L. W. i T. M. (1) działał P. S. (1). Z wymienionymi osobami z kolei współpracował P. D. (1) ps. (...). Narkotyki od T. M. (1) dostarczał świadkowi A. W. (1) ps. (...). R. R. (3) ps. (...) sprzedawał heroinę, którą otrzymywał od P. S. (1) i T. M. (1).

W swoich zeznaniach świadek D. K. podał też okoliczności, wskazujące na to, że nabywał on od oskarżonych S. Z. (1), P. K. (1) i A. A. (1) środki w postaci amfetaminy i heroiny. Okoliczności te jednak nie dotyczyły czynów będących przedmiotem niniejszego postępowania. Zeznania świadka D. K. zasługiwały na wiarę. Świadek złożył wyczerpujące zeznania, w których opisał na czym polegał jego udział, jak też innych osób, w grupie prowadzonej przez L. W.. Jego zeznania pozostawały w zgodzie z relacjami innych przesłuchanych w sprawie osób.

Wymienieni wyżej świadkowie, choć w przeważającej części nie odnosili się bezpośrednio do oskarżonych S. Z. (1), B. K. (1), P. K. (1) i R. P. (1), jak też stawianych im zarzutów, to jednak w swoich zeznaniach potwierdzili istnienie zorganizowanej struktury, w ramach której odbywał się nielegalny obrót narkotykami. Wskazując na wzajemne zależności i powiązania pomiędzy poszczególnymi osobami przekazali organom ścigania informacje, w oparciu o które należało przyjąć, że działalność L. W.

i współpracujących z nim osób odbywała się w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Nadto zeznania tych świadków w istotnym stopniu potwierdzały wiarygodność zeznań L. W., zwłaszcza co do jego działalności prowadzonej wspólnie z T. M. (1) i P. S. (1).

W tym kontekście należało uznać, że skoro zeznania L. W. polegały na prawdzie co do zakresu jego działań podejmowanych w okresie wcześniejszym, to nie ma podstaw, by poddawać w wątpliwość jego relacje także w tym zakresie, w jakiej odnosiły się do okresu późniejszego, tj. w zakresie współpracy L. W. z wymienionymi wyżej oskarżonymi.

Z kolei świadkowie A. W. (1) ps. (...), R. R. (3) ps. (...) i Ł. W. zaprzeczyli temu, aby mieli oni uczestniczyć w obrocie narkotykami, a nadto by istniała zorganizowana grupa przestępcza zajmująca się tym procederem. Taka postawa tych świadków pozostaje jednoznacznie sprzeczna z relacjami i ustaleniami poczynionymi na podstawie zeznań pochodzących od szeregu osób wskazanych wyżej. Mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy należy przyjmować, że świadkowie ci mogą znajdować się pod presją oskarżonych oraz innych ewentualnie osób zaangażowanych w handel narkotykami, a równocześnie pod presją odpowiedzialności karnej jaka może grozić im za czyny będące przedmiotem postawionych im zarzutów. Można doszukiwać się więc ważnych powodów, dla których świadkowie ci zaprzeczali ustalonym w niniejszej sprawie okolicznościom. W tej sytuacji należało dowody te odrzucić i zakwestionować ich wiarygodność.

Istotne znaczenie dla wyjaśnienia okoliczności, w jakich oskarżeni S. Z. (1) i B. K. (1) i P. K. (1) mieli dopuścić się zarzucanych im czynów dotyczących przywozu i obrotu narkotykami w okresie od połowy 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku (zarzut III, IV, X, XI, XIII), miały zeznania A. W. (2), który według zeznań świadka L. W. miał przywozić towar z H. i dostarczać go wymienionym oskarżonym. Świadek A. W. (2) na rozprawie – z uwagi na to, że postawiono mu zarzut udziału w grupie przestępczej z L. W. oraz udziału nabycia wewnątrzspółnotowego środków odurzających, które pozostają w związku z zarzutami stawianymi oskarżonym B. K. (1) i S. Z. (1) – skorzystał z prawa do odmowy złożenia zeznań. Podtrzymał jednak wszystkie swoje wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego.

Z wyjaśnień tych wynikało, że od kwietnia/maja 2009 roku za pośrednictwem K. K. (1) zaczął przewozić marihuanę z H. do P. dla L. W.. W lipcu 2009 roku zawiózł L. W. do (...), 5 kg marihuany zapakowanej do koła zapasowego. Za przewóz świadek otrzymał 1500 zł. Następnie na polecenie L. W. jeździł do K. K. (1) po marihuanę, która była chowana w kole zapasowym. Narkotyki zawoził do G., a raz do W. na parking. Wydarzenia te miały miejsce do jesieni 2009 roku. Potem L. W. zakupił lawetę i świadek dwukrotnie w październiku 2009 roku i trzeci raz w listopadzie 2009 roku pojechał tą lawetą do H., gdzie kupił po 8-10 kilogramów marihuany, która była umieszczona w zakupionym aucie, umieszczonym następnie na lawecie. Świadek zeznał, że lawetę tą odstawił pod blok L. W., który następnie gdzieś nią odjeżdżał. W grudniu 2009 roku świadek jeszcze raz ale już swoim autem przywiózł z H. 2-5- 2,8 kg marihuany. Od nowego roku – 2010 roku jeździł do H. dwa razy w tygodniu. Świadek wskazał, że współpracował z L. W. do końca marca 2010 roku, a później nie miał już z nim kontaktu. Z zeznań świadka wynikało, że w 2009 roku kilkakrotnie odebrał od niego koło zapasowe z ukrytą marihuaną oskarżony S. Z. (1). Podczas konfrontacji z oskarżonym S. Z. (1) świadek A. W. (2) ponownie stwierdził, że oskarżony po odbiór koła zapasowego przyjechał samochodem rodzaju pick-up, którego marki i modelu nie pamiętał. Samochód ten był w dwóch kolorach – niebieskim i białym, był na nim ukośny pas, na którym znajdowała się reklama warsztatu. Innym razem oskarżony S. Z. (1) przyjechał samochodem marki A..

Zeznania świadka A. W. (2) z jednej strony korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym, w tym zwłaszcza z zeznaniami L. W., tj. w zakresie w jakim świadek twierdził, że przewoził marihuanę z H. do P. dla L. W.. Z drugiej strony zeznania te stały w sprzeczności z twierdzeniami L. W., który stanowczo – także podczas konfrontacji z A. W. (2) – podkreślał, że współpracował z wymienionym świadkiem nie do marca 2010 roku, lecz do końca 2010 roku. Ponadto L. W. odmiennie do świadka A. W. (2) podał, że A. W. (2) część marihuany przywoził do W. i mu przekazywał, jednak część marihuany za pomocą lawety i samochodu marki V. (...) zawoził do warsztatu S. Z. (1) i B. K. (1) na ul. (...). Świadek A. W. (2) przyznawał natomiast jedynie, że rozpoznany przez niego oskarżony S. Z. (1) kilkakrotnie odebrał od niego koło zapasowe z ukrytą marihuaną, świadek zaprzeczył, aby miał zajeżdżać z towarem do warsztatu przy ul. (...).

W ocenie Sądu to zeznania świadka L. W. zasługiwały na wiarę. Trudno było bowiem uznać, żeby w omawianym fragmencie zeznania świadka L. W. nie polegały na prawdzie, tak z uwagi na pomyłkę lub ze względu na świadome kłamstwo. Nie sposób ustalić, aby były do tego powody. Nie można natomiast tracić z pola widzenia, iż A. W. (2) stoi pod zarzutem udziału w przywozie na teren P. znacznych ilości narkotyków. Świadomie lub bezwiednie może on próbować w ten sposób próbować umniejszać podstawy własnej odpowiedzialności w procesie.

Wiarygodności zeznań L. W. w omawianym zakresie nie mogą też podważyć zeznania przesłuchanych w charakterze świadków, pracowników warsztatu przy ul. (...) we W. – A. U., P. P. (3), S. S. i P. W.. Wymienieni świadkowie zeznali, że nie wiedzieli nic o tym, aby oskarżeni S. Z. (1), B. K. (1), P. K. (1), czy R. P. (1) zajmowali się obrotem narkotykami. Świadkowie zeznali także, że nie widzieli, aby na teren warsztatu przyjeżdżały lawety. Wspominali jedynie o jednej sytuacji, kiedy to na lawecie przyjechał samochód S. Z. (1). S. S. zeznał także, że laweta przyjechała około dwóch razy, ale umieszczone były na niej auta klientów. Zeznania świadków nie potwierdziły także, aby w warsztacie był używany samochód firmowy z naklejoną reklamą. Z przedstawionych w toku rozprawy dokumentów (k. 464) wynikało, że samochód C. (...) został nabyty przez (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) dopiero w dniu 15 marca 2011 roku.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należało, że zeznania świadków A. U., P. P. (3), S. S. i P. W. nie mogą skutecznie zakwestionować wiarygodności zeznań L. W.. Fakt, że świadkowie kwestionują wiedzę o działalności oskarżonych S. Z. (1) i B. K. (1) (swoich szefów) w zakresie obrotu narkotykami, nie przesądza, że działalności taka nie miała istotnie miejsca. Po pierwsze: nie możemy mieć pewności, że oskarżeni ujawniali swoją działalność przestępczą wobec pracowników. Wiele wskazuje na to, że istotnie tak. W obrót narkotykami byli przecież zaangażowani P. K. (1) i R. P. (1). Po drugie: za utrzymywanie w tajemnicy tej działalności, także przed pracownikami zakładu i klientami, przemawiały podstawowe reguły przestępczej ostrożności. Inne działania byłyby nieracjonalne. Należy przy tym mieć na uwadze, że warsztat samochodowy przy ul. (...) był przykrywką działalności przestępczej, ale też funkcjonował zgodnie z profilem gospodarczym. Po trzecie: powołani świadkowie mogą – nawet gdyby posiadali wiedzę o działalności przestępczej oskarżonych – utrzymywać to w tajemnicy z uwagi na lojalność wobec swoich współpracowników – pracodawców.

Stąd należy przyjmować, że zeznania powołanych świadków nie mogą stanowić podstawy do kwestionowania okoliczności ustalonych na podstawie innych dowodów.

To, że świadkowie (pracownicy warsztatu) zaprzeczali, aby laweta przyjeżdżała do warsztatu, musi budzić niedowierzenie. Wydawać by się mogło, że zwyczajnym jest, że unieruchomione na skutek wypadku lub awarii samochody przywozi się do warsztatu samochodowego. Nie jest tak na pewno w przypadku wszystkich klientów, a nawet ich większości, ale na pewno jest to sytuacja powtarzająca się dość często. Już choćby przez to twierdzenia powołanych tu świadków budzą nieufność.

Niemniej jednak z zeznań świadków wynikało, że oskarżeni dysponowali kluczami do warsztatu, mogli zatem bez przeszkód, pod nieobecność pracowników, np. w późnych godzinach nocnych, przyjmować do warsztatu lawetę z ukrytymi narkotykami. Jednocześnie należy wskazać, że z uwagi na treść relacji L. W. należy przyjmować, że rozpakowanie paczek z marihuaną ukrytych w kołach (zapasowych lub kołach samochodu przywiezionego na lawecie) wymagało użycia specjalistycznego urządzenia do zdejmowania opon, który stanowi wyposażenie warsztatu wulkanizacyjnego. Oskarżeni takim sprzętem w warsztacie przy ul. (...) dysponowali. Inaczej wydobyć paczek spod opony bez ich uszkodzenia mogłoby być trudne.

Należy wskazać także, że podawany przez L. W. czas na rozpakowanie kół, biorąc pod uwagę położenie jego ówczesnego mieszkania (M.), wskazuje na wysokie prawdopodobieństwo, że odbywało się to właśnie w warsztacie przy ul. (...).

W ocenie Sądu relację A. W. (2) co do daty i okoliczności przekazania narkotyków przywiezionych do kraju w kole zapasowym nie może zakwestionować wykazywany przez obronę fakt, że samochód, którym przyjechał S. Z. (1), miał

zostać nabyty przez spółkę (...) Sp. z o.o. już później, dopiero w 2011 roku. Na podstawie relacji świadka nie możemy przesądzić, że chodzi właśnie o ten jedyny samochód. Nie można wykluczyć, że ten samochód albo samochód podobny (podobnie opisany reklamą) był wykorzystywany przez oskarżonych, tak jak relacjonuje to świadek.

W ocenie Sądu istotne jest, że świadek A. W. (2) wskazał jednoznacznie, że to oskarżony S. Z. (1) odebrał od niego kilkakrotnie koło zapasowe z ukrytą marihuaną, przy czym świadek wskazywał, że oskarżony po odbiór towaru przyjechał też innym samochodem (samochodem bez emblematów warsztatu lub myjni). Nie można było też wykluczyć, że świadek A. W. (2) miał na uwadze samochód innego typu lub rocznika, a nie wskazywany przez oskarżonych C. (...).

Należało mieć bowiem też na uwadze, że A. W. (2) podawał te okoliczności w dużej odległości czasowej od zdarzeń, które opisywał – tj.

w dniu 17 marca 2015 roku (k. 395), mógł zatem już niezbyt dokładnie pamiętać wygląd tamtego pojazdu. Z drugiej strony podkreślić też należało, że z punktu widzenia odpowiedzialności karnej oskarżonych S. Z. (1) i B. K. (1) bez znaczenia pozostawało to czy lawetę do ich warsztatu odstawił A. W. (2), czy inna osoba, istotne było to, że z transportów tych nabywali oni część marihuany, co wynikało bezsprzecznie z zeznań L. W..

Przesłuchany w charakterze świadka P. D. (2), który zgodnie

z tym, co zeznał L. W. miał być drugą osobą, która przywoziła do warsztatu oskarżonych S. Z. (1) i B. K. (1) marihuanę z H. – zaprzeczył, aby miał mieć jakikolwiek związek

z przemysłem narkotyków. W ocenie Sądu takie zeznania świadka, oceniane

w kontekście wymowy pozostałych dowodów, muszą być traktowane jako dowód wątpliwy i nieprzekonujący. Zeznania świadka stoją przede wszystkim w sprzeczności z zeznaniami L. W., którego w konfrontacji należy ocenić jako zdecydowanie bardziej przekonujące.

Za wiarygodnością zeznań L. W. przemawiają również zeznania świadka P. M.. Świadek ten – zgodnie z twierdzeniami L. W. – miał dokonać przeróbki lawety, która była później używana do przemytu narkotyków. Świadek P. M. potwierdził, iż około 2009 roku przyjechał do niego do warsztatu (...) z drugim mężczyzną

o pseudonimie (...) i przekazali mu do naprawy lawetę. Świadek oprócz naprawy dokonał w tej lawecie przeróbek w zakresie wskazanym przez mężczyznę o ps. (...) – świadek powiększył standardową skrytkę - półkę pod najazdami tuż za kabiną, możliwe że dorobił także drugie dno. Świadek P. M. rozpoznał na okazanych mu zdjęciach L. W. jako mężczyznę, który nosił ps. (...). Zeznania świadka P. M. w pełni zasługiwały na wiarę. Był on osobą w żaden sposób niepowiązaną ani

z oskarżonymi, ani też z innymi osobami, które miały brać udział

w przestępczym procederze. Nie miał żadnych powodów, aby zeznawać nieprawdę.

Z kolei zeznania świadka R. W. były mało przydatne dla ustalenia okoliczności niniejszej sprawy. Świadek przyznał, że w 2009 ROKU lub 2010 roku jednokrotnie uczestniczył w przemyśle marihuany z H. do P. dla oskarżonych S. Z. (1), B. K. (1), R. P. (1) i S. Z. (2). Z kontekstu zeznań wymienionego świadka wynikało, że okoliczności, które podał, nie dotyczyły zdarzeń objętych niniejszym postępowaniem, lecz postępowaniem o sygnaturze akt III K 263/11 (k. 577).

Dokonując oceny zeznań przesłuchanych w niniejszej sprawie świadków, którzy też niejednokrotnie składali wyjaśnienia w charakterze podejrzanych w toku prowadzonych postępowań przygotowawczych, należało mieć na uwadze, że osoby te obracały się w specyficznym środowisku świata przestępczego, związanego z wysoce zorganizowanym procederem w zakresie handlu narkotykami. Relacje i zależności pomiędzy uczestnikami tego obrotu, sposób funkcjonowania każdej z osób w przestępczej strukturze

z pewnością powodowały, że poszczególni świadkowie posiadali wiedzę na temat tej nielegalnej działalności w innym zakresie od pozostałych. Nadto należało uwzględnić to, że bezpośrednie czynności związane z obrotem narkotykami np. pozostawianie i odbieranie towaru, dokonywanie rozliczeń – zazwyczaj odbywały się w warunkach konspiracji, w napięciu i pośpiechu. Wobec tego zdaniem Sądu nie ma w tym nic dziwnego, że w relacji świadków wystąpiły drobne sprzeczności, nieścisłości i przeinaczenia. Każdy bowiem ze świadków uczestnicząc w różnych zdarzeniach zwrócił

uwagę na inne okoliczności i zapamiętał inne szczegóły. Nie można było też tracić z pola widzenia tego, że świadkowie często relacjonowali zdarzenia, które miały miejsce nawet kilka lat wcześniej. Nadto na niewielkie niespójności w relacjach świadków mogły mieć wpływ takie okoliczności jak odmienna technika przesłuchania, właściwy dla każdej z osób sposób formułowania wypowiedzi. W ocenie Sądu zatem istotne jest to, że zeznania kluczowych w sprawie świadków korespondują ze sobą w istotnym zakresie co do szczegółów oraz co do wymowy tych relacji.

Przy rekonstrukcji stanu faktycznego Sąd pominął także zeznania świadka P. K. (3) – przyrodniego brata oskarżonego S. Z. (1). Świadek nie posiadał żadnych istotnych informacji dotyczących przedmiotu postępowania.

Świadek A. R. – która pozostawała w związku z A. A. (1) - z kolei potwierdziła przede wszystkim fakt użyczenia oskarżonemu samochodowi marki P. (...) nr rej. (...), którego właścicielem był jej ojciec. Ponadto zeznała, że nie posiada wiedzy na temat prowadzenia przez oskarżonego A. A. (1) nielegalnej działalności w zakresie handlu narkotykami. Podobnie świadek M. B. wskazała jedynie, że była właścicielem samochodu marki H. (...) koloru czarnego nr rej. (...), który użyczała swojemu partnerowi a ten jeszcze innej osobie. Samochód ten został następnie zatrzymany i zabezpieczony przez Policję. Zeznania świadka, choć wiarygodne, nie wносиły niczego nowego do sprawy.

Funkcjonariusz Wydziału do Zwalczania Zorganizowanej Przystępczości Narkotykowej Zarządu we W. (...) Biura (...) – świadek J. S. w sposób jasny i przejrzysty przedstawił okoliczności zatrzymania oskarżonych A. A. (1) i S. Z. (1) w dniu 28 października 2014 roku, bezpośrednio po tym jak opuścili oni mieszkanie położone we W. przy ul. (...). Oskarżeni pozostawili w tym mieszkaniu dwa opakowania po proszku V., w których – jak się później okazało – znajdowała się amfetamina. Z zeznań wymienionego świadka wynikało, że A. A. (1) i S. Z. (1) byli obserwowani przez funkcjonariuszy Policji, którzy dysponowali danymi, że wymienieni oskarżeni wraz z oskarżonymi A. N. (1) i S. Z. (2) zajmują się obrotem narkotykami. We wskazanym mieszkaniu przy ul. (...) ujawniono hurtowe ilości amfetaminy, marihuany, heroiny oraz sprzęt związany z obróbką tych środków i ich pakowaniem. W związku z ujawnieniem składu narkotyków i złapaniu na gorącym uczynku oskarżonych A. A. (1) i S. Z. (1), jak wniesli oni do wskazanego wyżej lokalu partię amfetaminy, dokonano również zatrzymania oskarżonych A. N. (1) i S. Z. (2) oraz przeszukania zajmowanych przez nich mieszkań. Zeznania świadka J. S. należało uznać za w pełni wiarygodne. Świadek będący osobą zupełnie obcą dla oskarżonych przedstawił w sposób bezstronny i obiektywny fakty związane z ujawnieniem ich przestępczej działalności związanej z obrotem narkotykami.

Przesłuchany w charakterze świadka Z. K. wskazał, że wynajął mieszkanie przy ul. (...) oskarżonemu A. A. (1). Świadek podał, że czynsz był płacony regularnie, nie miał żadnych zastrzeżeń do oskarżonego. Okoliczności wynikające z zeznań świadka Z. K. co do tego, że w mieszkaniu tym zużywano bardzo mało wody i prądu potwierdzały, że w lokalu tym nikt faktycznie nie mieszkał, co z kolei koresponduwało z pozostałymi dowodami wskazującymi na utworzenie w omawianym lokalu magazynu narkotykowego. Zeznania świadka w pełni zasługiwały na wiarę.

Jako istotny dowód osobowy, który należało uznać za dowód wiarygodny, należy traktować wyjaśnienia oskarżonego S. Z. (2). Oskarżony złożył szczere, spontaniczne i konsekwentne wyjaśnienia.

Z wyjaśnień tych wyłaniał się spójny i logiczny ciąg zdarzeń. Oskarżony dokładnie opisał zarówno swoją rolę, jak i innych osób, które uczestniczyły w obrocie narkotykami. Jednocześnie relacja oskarżonego stanowi podstawę do ustalenia czynów samego oskarżonego, jak i – co znacznie bardziej istotne – czynów oskarżonych A. N. (1), A. A. (1) i S. Z. (1). Zeznania innych świadków, w szczególności policjantów prowadzących obserwację, oraz wyniki przeszukań dają jednoznaczną podstawę do ustalenia, że wyjaśnienia oskarżonego S. Z. (2) są w całości wiarygodne.

Sąd dokonując oceny ustaleń faktycznych w odniesieniu od części czynów opierał się nie tyle na bezpośredniej relacji samych świadków, ale na relacji niejako pośredniej bądź na wnioskowaniu co do faktów na podstawie innych ustalonych niewątpliwie faktów.

W pierwszym rzędzie należy wskazać, że według relacji L. W. oskarżeni w okresie do listopada do połowy grudnia 2010 roku, za zgodą świadka dokonywali samodzielnie nabycia i przemytu marihuany z H. do P. oraz do I.. Świadek nie widział tych narkotyków ani w tym nie pośredniczył. Wskazuje jedynie, że oskarżeni informowali go

o takich przerzutach oraz opłacali się (po 200 Euro od kilograma przywiezionej marihuany). Mając na uwadze, że relacja L. W. jest wiarygodna nie było żadnego racjonalnego powodu, aby podejrzewać, że oskarżeni kłamali go i do tego niejako bezpodstawnie przekazywali mu jeszcze znaczne sumy pieniędzy. Należy przyjmować, że to byłoby całkowicie irracjonalne. Można zakładać najwyżej, że oskarżeni próbowali jakoś L. W. oszukać, chociażby zaniżając wobec niego wielkość importu, bo to rodziłoby korzyść, to i tak byłoby to przecież ryzykowne, zwłaszcza mając na uwadze gwałtowną naturę L. W.. Stąd mając na uwadze samą treść relacji L. W. (zawierającą przecież pewne szczegóły jak przemyt miałby się dobywać) należy przyjmować, że jest to dowód wystarczający do dokonania przyjętych ustaleń.

Podobnie, wnioskowanie musi być podstawą ustaleń co do znaczenia ujawnienia magazynu narkotykowego w mieszkaniu we W. przy ul. (...). Oskarżony A. A. (1) wprawdzie zaprzecza, aby w tej sprawie kooperował z kimkolwiek innym, ale nie można tym zapewnieniom dać się zwieść.

Istotne znaczenie w tym zakresie należy nadać relacji odnośnie czynności, jakie w październiku 2014 roku podejmował S. Z. (1), A. A. (1) i A. N. (1). Osoby te przywoziły narkotyki do tego mieszkania. A. N. (1) miał do niego też klucze. Bardziej jednak istotne jest, że w drodze opinii z zakresu badań daktyloskopijnych oraz badań biochemicznych na różnego rodzaju przedmiotach ustalono pozwalające na identyfikację ślady obecności tych oskarżonych w mieszkaniu. Mają przy tym na uwadze protokół przeszukania tego mieszkania, ilość zabezpieczonych przedmiotów i środków odurzających i psychotropowych należy wnosić, że obecność każdej z tych osób była podyktowana udziałem w działalności polegającej na handlu narkotykami (nabywaniu, gromadzeniu, przechowywaniu, segregacji, porcjowaniu, pakowaniu i przygotowywaniu dla odbiorcy). Wielka ilość tych środków, a przez to znaczna ich wartość liczona w cenach czarnorynkowych, każe wnosić, że dostęp do takich pomieszczeń jest rygorystycznie reglamentowany. Ryzyko wpadki każe przyjmować, że dopuszczane do takiego pomieszczenia są jedynie osoby najbliższej współpracujące i jedynie wówczas kiedy jest to konieczne. Stąd należy przyjmować, że wszystkie osoby, które znajdowały się w mieszkaniu – magazynie, to wspólnicy w obrocie tymi narkotykami. Całkowicie nie do zaakceptowania są przy tym twierdzenia S. Z. (1), że był

w tym mieszkaniu jedynie po to, żeby zobaczyć narkotyki lub A. N. (1), że spotykał się tam – za zgodą A. A. (1) – z kobietami, bo niezręcznie byłoby mu spotykać się w domu. Logika i doświadczenie

w przestępczej działalności narkotykowej, a przecież wszyscy oskarżeni (poza A. A. (1)) byli już wcześniej za taką działalność karani, przekonuje, że nie może być mowy o żadnej przypadkowości. Nie tylko przypadkowe osoby, ale nawet nabywcy znacznych ilości środków odbierają je nie w magazynie, ale w miejscach publicznych, ustronnych – przede wszystkim tam, gdzie ryzyko ujawnienia i ujęcia byłoby najmniejsze.

Z kolei świadek J. P. (2) wypowiedział się na temat dowodu rejestracyjnego samochodu marki M. nr rej. (...), który został ujawniony w trakcie przeszukania mienia należącego do oskarżonego A. A. (1). Z zeznań świadka wynikało, że zatrudnił on oskarżonego A. A. (1) w swojej firmie (...) z siedzibą we W. przy ul. (...). Samochód marki M. nr rej. (...) był użytkowany przez oskarżonego. Następnie, kiedy już świadek rozwiązał z oskarżonym stosunek pracy, nie mógł odnaleźć wymienionego wyżej dowodu rejestracyjnego, wobec czego zgłosił jego zaginięcie w Wydziale Komunikacji Urzędu Miejskiego we W.. Brak było podstaw, aby uznać zeznania świadka za niewiarygodne. Z zeznań tych w sposób oczywisty wynikało, że oskarżony A. A. (1) bezprawnie przetrzymywał dowód rejestracyjny samochodu marki M. nr rej. (...).

Świadek Ł. M. podał natomiast okoliczności, w jakich utracił notebooka marki T., który następnie został odnaleziony w dniu 24 czerwca 2014 roku w mieszkaniu oskarżonego P. K. (1). Świadek wskazał, że laptop ten został mu skradziony w wyniku kradzieży

z włamaniem do jego mieszkania przy ul. (...) we W., która miała miejsce w dniu 26 lutego 2014 roku. Po okazaniu świadkowi laptopa ujawnionego w mieszkaniu oskarżonego P. K. (1) Ł. M. potwierdził, że stanowi on jego własność. Sąd nie miał podstaw, aby uznać zeznania świadka za niezgodne z rzeczywistością.

Świadkowie R. S., R. K. i J. K. (1) w swoich niebudzących wątpliwości zeznaniach potwierdzili fakty dotyczące przechodzenia własności nieruchomości w K., które były użytkowane przez L. W. i M. T..

Dla ustaleń faktycznych w sprawie istotnymi dowodami były także opinie specjalistyczne. Opinie z przeprowadzonych badań z zakresu chemii pozwoliły na ustalenia, jakie środki odurzające i substancje psychotropowe oraz w jakich ilościach zostały ujawnione w toku przeszukań osób oskarżonych oraz zajmowanych przez nich mieszkań, jak też w lokalu przy ul. (...). Opinie z zakresu badań daktyloskopijnych oraz biologicznych doprowadziły do zidentyfikowania osób, od których pochodziły zabezpieczone ślady. Opinia z zakresu mechanoskopii potwierdziła, że klucze ujawnione u oskarżonych A. A. (1) i A. N. (1) pasowały do zamka drzwi wejściowych mieszkania przy ul. (...) we W.. Opinie sądowo – psychiatryczne pozwoliły na ocenę stanu poczytalności oskarżonych w krytycznym czasie. Nadto opinia sądowo – psychiatryczno- psychologiczna pomogła w ocenie wiarygodności świadka J. W.. Wszystkie wymienione opinie były pełne, jasne oraz wyczerpujące i w ocenie Sądu nie budziły żadnych wątpliwości, nie były też kwestionowane przez żadną ze stron postępowania. Z kolei opinie z zakresu informatyki dodatkowo wzmacniały zebrany materiał dowodowy, świadczący o winie oskarżonych.

Pozostałe dokumenty zgromadzone w sprawie, w szczególności protokoły przeszukania, oględzin, protokoły wizji lokalnych, informacje od operatorów, również nie budziły zastrzeżeń w zakresie swojej wiarygodności i stanowiły uzupełnienie okoliczności stwierdzonych na podstawie osobowych środków dowodowych.

Sąd natomiast w zasadniczym zakresie odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonych S. Z. (1), B. K. (1), P. K. (1), A. A. (1), R. P. (1) i A. N. (1).

Wyjaśnienia oskarżonego S. Z. (1) zasługiwały na uwzględnienie jedynie w części dotyczącej posiadania marihuany, heroiny i kokainy. Stwierdzić natomiast należało, że w tej części sprawstwo oskarżonego zostało wykazane przede wszystkim dowodami w postaci protokołów przeszukania i ujawnienia tych środków. Nie sposób zatem było kwestionować sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzutów wskazanych w punkcie V i VII aktu oskarżenia.

W pozostałym zakresie wyjaśnienia oskarżonego należało uznać za niewiarygodne, sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym. Wyjaśnienia oskarżonego pozostawały przede wszystkim w sprzeczności z zeznaniami L. W., który w sposób bardzo obszerny i szczegółowy opisał zarówno swoją działalność w zakresie handlu narkotykami, jak też innych – współpracujących z nim osób. Za niepolegające na prawdzie należało uznać twierdzenia oskarżonego S. Z. (1), jakoby nie mógł sprzedawać heroiny L. W. w okresie 2007 roku, gdyż wówczas go w ogóle nie znał. Jak wynika bowiem z informacji z Zakładu Karnego w R. z dnia 18 sierpnia 2016 roku, L. W. w trakcie pobytu w warunkach izolacji więziennej był odwiedzany przez S. Z. (1) i B. K. (1) w okresie od 2003 roku do 2005 roku. Okoliczność tę wskazywał w swoich wyjaśnieniach L. W., co dodatkowo wzmacnia jego wiarygodność.

W dniu 13 marca 2014 roku (k. 187) L. W. wskazał, że odbiorcami marihuany przywożonej dla niego przez P. D. (2) byli oskarżeni S. Z. (1) i B. K. (1). Często to właśnie w ich warsztacie przy ul. (...) była rozładowywana laweta, na której był umieszczony samochód z narkotykiem ukrytym w jego kołach. Oskarżeni odebrali nie mniej niż 20 kg marihuany. Nadto w dniu 17 kwietnia 2014 roku L. W. raz jeszcze wskazał, że oskarżeni S. Z. (1) i B. K. (1) odbierali część marihuany, która była przywożona lawetą. Laweta ta była zakupiona przez L. W. i P. D. (1) (k. 205-206). Przesłuchiwany w dniu 9 czerwca 2014 roku wskazał, że oskarżeni kupili nie mniej niż 20-25 kilogramów marihuany (k. 217-218).

L. W. zeznał nadto, że później za jego zgodą oskarżeni sami sprowadzali marihuanę, za co on dostawał prowizję. L. W. wskazał, że sytuacja taka miała miejsce 3-4 razy i dotyczyła od 6 do 8 kg marihuany. W dniu 17 kwietnia 2014 roku

podał, że wymienieni oskarżeni też we własnym zakresie zaczęli przywozić marihuanę (k. 206). Dalej (k. 207) L. W. wskazał, że od oskarżonych dostał pieniądze naliczone od zakupionej przez nich marihuany maksymalnie 6 razy za 5-10 kilogramów jednorazowo.

L. W. wskazał także, że gdy nie miał heroiny ze swoich źródeł, to kupował ją od oskarżonych - S. Z. (1) i B. K. (1), sytuacja taka miała miejsce kilkanaście razy, kupował po nie mniej niż 100 gram (k. 188). W dniu 4 czerwca 2014 roku L. W. sprecyzował, że zakupił łącznie 1500 gram heroiny (k. 213). Okoliczność też potwierdził w dniu 9 czerwca 2014 roku (k. 218).

Nadto L. W. wskazał, że kupował heroinę od wymienionych oskarżonych po opuszczeniu zakładu karnego i od listopada 2006 roku do maja 2007 roku – kiedy to wyjechał do S. – zakupił nie mniej niż 500 gram heroiny (k. 188).

Zeznania te świadek L. W. podtrzymał na rozprawie.

Takie zeznania świadka L. W. należy oceniać jako jasne i logiczne, a także konsekwentne. Ich wiarygodności nie mogły podważyć dające się w nich zauważyć drobne nieścisłości. L. W. składając wielowątkową relację ze swojej działalności mógł już nie pamiętać bardzo dokładnie wszystkich szczegółów, zwłaszcza że był przesłuchiwany w dość dużej – kilkuletniej – odległości czasowej od zdarzeń, znajdujących się w polu zainteresowania organów ścigania. Za najbliższe rzeczywistości należało uznać te zeznania świadka, które były składane najwcześniej.

Dodatkowo świadek A. W. (2), który w okresie późniejszym przywoził na polecenie L. W. marihuanę z H., rozpoznał oskarżonego S. Z. (1) jako tego, który odebrał od niego kilkakrotnie koło zapasowe, w którym był ukryty wymieniony środek. Ponadto świadek M. T. – konkubina L. W. – wśród znajomych swojego partnera, którzy byli powiązani z nim interesami

w zakresie handlu narkotykami, wymieniła mężczyznę o pseudonimie (...), którym to posługiwał się oskarżony S. Z. (1).

Za niezgodne z rzeczywistością należało też uznać wyjaśnienia oskarżonego S. Z. (1) odnoszące się do zarzutu opisanego

w punkcie VI aktu oskarżenia. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie były naiwne i nielogiczne. Trudno było uznać, że faktycznie w dniu 28 października 2014 roku oskarżony S. Z. (1) przyszedł

z oskarżonym A. A. (1) do mieszkania przy ul. (...) we W., nie wiedząc o tym, że w lokalu tym znajduje się magazyn narkotyków. Oskarżony wyjaśnił, że dopiero wówczas zobaczył przechowywane tam substancje i nie przyjął propozycji A. A. (1) co do udziału w ich obrocie. Gdyby faktycznie oskarżony A. A. (1) chciał tylko zaproponować oskarżonemu S. Z. (1) handel narkotykami, to z pewnością nie robiliby tego już w mieszkaniu, w którym środki te znajdowały się w hurtowych ilościach, ryzykując, że oskarżony może odmówić, a następnie nawet zdemaskować to miejsce. A. A. (1) zrobiłby to w innym, neutralnym miejscu, gdzie też przekazałby oskarżonemu ewentualne próbki towaru. Niejako lustracyjna wizyta oskarżonego w tym mieszkaniu nie skutkowałaby także pozostawieniem rozlicznych śladów, w tym biologicznych.

Ponadto wyjaśnienia oskarżonego S. Z. (1) w tym przedmiocie były sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonego S. Z. (2). Oskarżony S. Z. (2) w sposób jasny, spójny i logiczny przedstawił przebieg wydarzeń w okresie od 27 do 28 października 2014 roku. Z wyjaśnień tych wynikało ponad wszelką wątpliwość, że oskarżony S. Z. (1) uczestniczył w akcji przewiezienia amfetaminy umieszczonej w dwóch opakowaniach po proszku V. z J. pod W. do W., a następnie odebrał ten towar od oskarżonego S. Z. (2). Następnie, jak się okazało - te same opakowania trafiły za pośrednictwem oskarżonego S. Z. (1) i A. A. (1) do mieszkania przy ul. (...) we W., gdzie zostali oni zatrzymani. Szczegółowych informacji na temat ujawnienia składu narkotyków udzielił funkcjonariusz Policji - świadek J. S..

Wyjaśnienia oskarżonego B. K. (1) – podobnie jak wyjaśnienia oskarżonego S. Z. (1) - nie zasługiwały na wiarę. Pozostawały w sprzeczności z zeznaniami kluczowego świadka L. W., który opisał swoją współpracę z oskarżonymi B. K. (1) i S. Z. (1), którzy prowadzili wspólnie warsztat samochodowy przy ul. (...) we W. i wspólnie prowadzili handel

narkotykami. Z zeznań świadka L. W., które zostały uznane za w pełni wiarygodne, wynikało, że oskarżony B. K. (1) wspólnie

i w porozumieniu z S. Z. (1) uczestniczyli w obrocie marihuaną i heroiną, a nadto we własnym zakresie organizowali przywóz marihuany z H. na terytorium P., a także I.. Zeznania świadka L. W. korespondowały z zeznaniami wymienionego wyżej świadka – A. W. (2).

Sprawstwo oskarżonego P. K. (1) w zakresie zarzutu opisanego w punkcie XV aktu oskarżenia, tj. posiadania środka odurzającego w postaci 0,47 grama kokainy, wynikało z niebudzących wątpliwości co do ich wiarygodności dowodów w postaci dokumentów – protokołu przeszukania mieszkania przy ul. (...) we W. oraz opinii fizykochemicznej. Z kolei sprawstwo oskarżonego P. K. (1) w zakresie czynów XII, XIII i XIV wynikało w pierwszej kolejności z zeznań świadka L. W.. Świadek ten zeznał, że w momencie, gdy oskarżeni S. Z. (1) i B. K. (1) zaczęli na własną rękę sprowadzać z H. marihuanę, to osobą, która jeździła dla nich po towar, był zatrudniony w ich warsztacie oskarżony P. K. (1) ps. (...) (k. 187, 226). Nadto oskarżony P. K. (1) na polecenie oskarżonych S. Z. (1) i B. K. (1) zawiózł bezpośrednio z H. do I. marihuanę w ilości nie mniej niż 5 kilogramów. Następnie oskarżony P. K. (1) nie chciał jednak powtarzać tego typu akcji, obawiając się szczegółowych kontroli na promie (k. 188, 226). Z zeznań świadka L. W. wynikało również, że oskarżony za jego pośrednictwem nabywał na początku 2013 roku od A. N. (2) heroinę (k. 227). W dniu 11 czerwca 2014 roku (k. 227) L. W. zeznał, że za jego pośrednictwem P. K. (1) kupował heroinę od A. N. (2). Jednorazowo kupił 200 gram heroiny, transakcja miała miejsce niedaleko centrum handlowego przy McDonaldzie w okolicy ulicy (...). L. W. nie pamiętał czy później jeszcze załatwiał heroinę od A. N. (2) dla P. K. (1) ani tego czy oskarżony nabywał ten środek bezpośrednio od A. N. (2). Zeznania świadka L. W. korespondowały

z zeznaniami A. N. (2). Świadek ten wskazał, że za pośrednictwem L. W. wszedł w kontakt z oskarżonym P. K. (1) – którego znał już wcześniej - w zakresie handlu heroiną. Następnie P. K. (1) kupował od niego heroinę. Pierwsza transakcja miała miejsce pod sklepem (...) przy ul. (...) we W.. Na początku w transakcjach pośredniczył L. W., a potem do sprzedaży dochodziło już bez jego udziału. Świadek A. N. (2) wskazał, że łącznie sprzedał oskarżonemu P. K. (1) około 1500 gram heroiny (k. 371-375, 62, 165-168). Z zeznań świadka A. N. (2) wynikało także, że wiedział ze słyszenia, iż oskarżony P. K. (1) przywoził marihuanę z H.. Świadek wiedzę w tym przedmiocie posiadał od L. W., ale także od samego oskarżonego P. K. (1). Także świadek B. N. (1) – żona A. N. (2) wskazała, że widziała dwukrotnie oskarżonego P. K. (1) w obecności swojego męża. A. N. (2) mówił jej, że wiążą go z P. K. (1) interesy związane z handlem narkotykami.

Sąd uznał nadto, że brak było podstaw do uznania, że oskarżony P. K. (1) dopuścił się czynu opisanego w punkcie XVI aktu oskarżenia. Szczegółowe rozważania na ten temat Sąd poczynił w dalszej części uzasadnienia.

Wyjaśnienia oskarżonego R. P. (1), iż nie popełnił czynów opisanych w punktach XVII, XVIII, XIX i XX aktu oskarżenia, nie zasługiwały na wiarę. Wyjaśnienia te pozostawały w sprzeczności z zeznaniami świadków L. W. i A. N. (2). Z zeznań L. W. wynikało, że faktycznie znał oskarżonego R. P. (1) od 2006 roku, gdyż razem pracowali w jednym z klubów w S. jako ochroniarze. (k. 188). L. W. wskazał, że kiedy przywozili dla niego z H. marihuanę kurierzy w osobie A. W. (2) lub P. D. (2), wszedł on

w porozumieniu z R. P. (2) w zakresie sprzedaży tego środka. Oskarżony R. P. (1) zakupił od niego łącznie nie mniej niż 2 kilogramy marihuany (k. 188, 218). L. W. zrelacjonował też jedną sytuację, w której oskarżony R. P. (1) pojechał z P. D. (2) do H.

w celu zakupu marihuany. R. P. (1) kazał wyłączyć P. D. (2) telefon, skutkiem czego L. W. nie miał kontaktu ze swoim kurierem. Po powrocie do kraju L. W. odesłał R. P. (1) do oskarżonych B. K. (1) i S. Z. (1), aby to z nimi kontynuował dalszą współpracę w zakresie handlu narkotykami

(k. 188, 206, 218). Z kontekstu zeznań L. W. wynikało, że wtedy R. P. (1) przywiózł razem z P. D. (2) z H. do P. marihuanę w ilości nie mniejszej niż 3500 grama – tyle bowiem zazwyczaj było tego środka w jednej dostawie, którą przewoził P. D. (2). Z kolei świadek A. N. (2) wskazał, że na początku 2013 roku wszedł w porozumienie z R. P. (2), któremu zaczął dostarczać heroinę.

Z zeznań A. N. (2) wynikało, że nie znał wcześniej R. P. (1). Do nawiązania z nim kontaktu doszło w ten sposób, że R. P. (1) razem

z J. K. (2) zagadnęli świadka pod sklepem (...) na ul. (...) we W. i otwarcie zapytali o temat zakupu heroiny. Obaj mężczyźni powiedzieli A. N. (2), że przejmują pozycję K. N. ps. (...). A. N. (2) opisał sposób przekazywania heroiny R. P. (2) i J. K. (2) jak też rozliczania się z nimi. Narkotyki były pozostawiane w ruinach budynku przy ul. (...) we W., a regulacji finansowych za dostarczony towar dokonywał J. K. (2). Łącznie w ten sposób zostało przekazane nie mniej niż 150 gram heroiny (k. 371-375, 63-64, 83, 107, 161-164, 169-171). Na uwagę zasługiwało także i to, że świadek M. T. wymieniła R. P. (1) (...) wśród kontrahentów narkotykowych swojego konkubenta L. W.. Z zeznaniami L. W. i A. N. (2) korespondowały zeznania świadka J. W.. Świadek ten miał wspólnie z A. N. (2) sprowadzać środki odurzające z zagranicy. Świadek wskazał, że od A. N. (2) wiedział, iż R. P. (1) miał kupować od niego heroinę. A. N. (2) mówił mu nawet, że nie chce mieć zbyt wiele do czynienia z oskarżonym R. P. (2) i jego kolegą J. K. (2), gdyż „byli zbyt widoczni na mieście” i uczestniczyli w chuligańskich wybrykach. Świadek J. W. słyszał nadto, że L. W. sprzedawał R. P. (2) marihuanę. Wobec jednoznacznych zeznań wyżej wymienionych świadków, nie można było zgodzić się z sugestią oskarżonego R. P. (1), jakoby P. tylko pomawiał go o udział w handlu narkotykami z uwagi na osobistą urazę – to jest fakt, iż oskarżony zaczął spotykać się z dziewczyną brata L. W..

Sąd stwierdził nadto, że brak było podstaw do przypisania oskarżonemu R. P. (2) sprawstwa czynu opisanego w punkcie XXI aktu oskarżenia. Szczegółowe rozważania na ten temat Sąd poczynił w dalszej części uzasadnienia.

Wyjaśnienia oskarżonego A. A. (1) zasługiwały na wiarę tylko w zakresie, w jakim przyznał, że posiadał środki odurzające wymienione

w zarzucie XXIII aktu oskarżenia. Okoliczność ta wynikała także z dowodów w postaci dokumentów, tj. protokołu przeszukania oraz opinii fizykochemicznej. Nadto nie ulegało wątpliwości, że oskarżony A. A. (1) bezprawnie ukrywał dokument w postaci dowodu rejestracyjnego seria (...)samochodu marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) CL. Fakt ten wynikał z dowodu w postaci protokołu przeszukania. Odnośnie zaś czynu opisanego w zarzucie numer XXII aktu oskarżenia, dotyczącego ujawnienia składu narkotyków w mieszkaniu przy ul. (...) we W., stwierdzić należało, że wyjaśnienia oskarżonego A. A. (1) są mało przekonujące i stanowiły tylko wyraz przyjętej przez niego linii obrony. Znamienne było to, że wyjaśnienia oskarżonego A. A. (1) sprzeczne były z wyjaśnieniami oskarżonego S. Z. (1) w tym zakresie, który twierdził, że w wymienionym mieszkaniu był dlatego, że A. A. (1) zaproponował mu sprzedaż znajdujących się tam narkotyków. Nie do przyjęcia w ocenie Sądu były też twierdzenia oskarżonego A. A. (1), że używał klucza do tego mieszkania oskarżonym S. Z. (1) i A. N. (1), po to by mogli tam spotykać się z dziewczynami. Udostępnianie lokalu, w którym znajduje się duża ilość cennego, nielegalnego towaru, przypadkowym osobom uznać należałoby za niezwykle ryzykowne i wysoce lekkomyślne. Z kolei to, iż oskarżony A. A. (1) uczestniczył w nabywaniu środków odurzających i substancji psychotropowych od innych osób wynikało z wiarygodnych wyjaśnień oskarżonego S. Z. (2).

Wyjaśnienia oskarżonego A. N. (1), w zakresie w jakim nie przyznał się do popełnienia czynów opisanych w punktach XXV i XXVI aktu oskarżenia nie zasługiwały na wiarę. Co do zarzutu XXV pozostawały

w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego S. Z. (2), który

w sposób spójny i logiczny, a także szczegółowy opisał, w jaki sposób

i w jakich okolicznościach, jak również w jakich ilościach nabywał od oskarżonego A. N. (1) amfetaminę i marihuanę. W ocenie Sądu brak było podstaw do uznania – jak podkreślał oskarżony A. N. (1) – że oskarżony S. Z. (2) jedynie pomawiał go o sprzedaż tych środków. A. N. (1) nie podał żadnego powodu, dla którego S. Z. (2) miałby go bezpodstawnie oskarżać. Jak już wcześniej wskazano nie do przyjęcia była też teza, że – podobnie jak S. Z. (1) – oskarżony A. N. (1) miał przebywać w mieszkaniu przy ul. (...) we W., gdzie przechowywane były hurtowe ilości narkotyków, tylko po to, by spotykać się tam z kobietami. Oskarżony A. N. (1) – skoro przebywał w tym mieszkaniu - z pewnością miał zaufanie i rolę w obrocie tymi środkami, miał swój udział w tym wspólnie prowadzonym procederze.

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów wina wszystkich oskarżonych w zakresie zarzucanych im czynów – z wyjątkiem czynów opisanych w punkcie XVI i XXI – nie budziła wątpliwości.

S. Z. (1), B. K. (1), P. K. (1) i R. P. (1) swoim działaniem wyczerpali znamiona z art. 258 § 1 k.k. Wymienieni oskarżeni brali bowiem udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw. „Branie udziału” polega bowiem na przynależności do grupy, akceptowaniu zasad, które nią rządzą, wykonywaniu poleceń osób stojących w hierarchii grupy odpowiednio wyżej. Koniecznym jest także aktywne okazywanie swojej przynależności przez uczestniczenie w życiu grupy przestępczej. Wymienieni oskarżeni spełniali powyższe warunki. Zebrany materiał pozwolił na przyjęcie, że grupę założył, a nadto nią kierował nieobjęty niniejszym postępowaniem L. W. ps. (...). Grupa została założona w 2008 roku. Do grudnia 2009 roku trzon grupy stanowili L. W. oraz P. S. (1) i T. M. (1). Następnie, kiedy L. W. zakończył współpracę z wymienionymi, dalej kontynuował działalność związaną z obrotem narkotykami. Od połowy 2010 roku zaczął współpracować w tym zakresie z oskarżonymi S. Z. (1), B. K. (1), P. K. (1) i R. P. (2). L. W. wykonywał najważniejsze czynności polegające na organizowaniu grupy, wyszukiwaniu kandydatów, składaniu propozycji uczestnictwa, sposobu działania. Głównymi współpracownikami L. W. byli oskarżeni S. Z. (1) i B. K. (1), z którymi już w 2007 roku uczestniczył w obrocie heroiną. Niżej w hierarchii stał oskarżony P. K. (1), który był zatrudniony w warsztacie samochodowym oskarżonych S. Z. (1) i B. K. (1) i przemyślał dla nich marihuanę z H. do P. i z H. do I.. Oskarżony R. P. (1) z kolei był osobą, która została przez L. W. odesłana do oskarżonych S. Z. (1) i B. K. (1), aby to

z nimi współdziałać w zakresie obrotu narkotykami. Wszyscy czterej oskarżeni mieli świadomość tego, że uczestniczą w zorganizowanej strukturze i wspólnie działają w celu uzyskania korzyści majątkowych płynących z nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi.

Działanie wszystkich oskarżonych – S. Z. (1), B. K. (1), P. K. (1), R. P. (1), A. A. (1), A. N. (1) i S. Z. (2) wypełniło znamiona przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii. Dyspozycję art. 56 ust. 1 cytowanej ustawy wypełnia ten, kto wbrew przepisom art. 33-35, art. 37 i art. 40 wprowadza do obrotu środki odurzające, substancje psychotropowe lub słomę makową albo uczestniczy w takim obrocie. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej sprawca ponosi surowszą odpowiedzialność z art. 56 ust. 3 cytowanej ustawy. Uczestnictwo w obrocie polega na odpłatnym, bądź nieodpłatnym przyjęciu środków odurzających, substancji psychotropowych albo słomy makowej w celu późniejszego ich przekazania innej osobie, nie zaś konsumpcji. „Znaczna ilość” natomiast

w rozumieniu ustawy jest to taka ilość środków odurzających, jaka mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób (por. postanowienie SN z dnia 23 września 2009 r., I KZP 10/09, OSNKW 2009/10/84 i wyrok SN z dnia 10 czerwca 2008 r. w sprawie III KK 30/08, Biul. PK 2008/10/13).

Oskarżeni S. Z. (1) i B. K. (1) w okresie od listopada 2006 roku do maja 2007 roku sprzedawali L. W. środek odurzający w postaci heroiny w ilości nie mniejszej niż 500 gramów stanowiących nie mniej niż 5000 porcji handlowych. Wiedzieli przy tym, że L. W. będzie następnie rozprowadzać ten środek wśród innych osób (czyn II i IX). Ponadto oskarżeni S. Z. (1) i B. K. (1)

w okresie od połowy 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku nabyli –

w ramach zorganizowanej grupy przestępczej - od L. W. nie mniej niż 20 000 gramów marihuany, a zbyli L. W. nie mniej niż 1500 gram heroiny. Substancje te były przeznaczone do dalszego obrotu (czyn III i X). Z kolei oskarżony P. K. (1) w okresie od końca 2012 roku do maja 2013 roku – w ramach zorganizowanej grupy przestępczej - za pośrednictwem L. W. nabył od A. N. (2) nie mniej niż 200 gram heroiny, a w okresie od lutego 2013 roku do maja 2013 roku nabył od A. N. (2) nie mniej niż 1300 gram heroiny – środki te następnie oskarżony zbył innym osobom (czyn XIV). Oskarżony R. P. (1) natomiast w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez L. W., w okresie od połowy 2010 roku do lutego 2011 roku nabył w celu dalszej odsprzedaży od L. W. nie mniej niż 2000 gram marihuany (czyn XVIII). Następnie już poza grupą oskarżony R. P. (1) na początku 2013 roku nie mniej niż trzykrotnie nabył od A. N. (2) środki odurzające w postaci heroiny w łącznej ilości nie mniejszej niż 150 gram. Środki te zakupił w celu dalszej odsprzedaży (czyn XX).

Nadto oskarżeni S. Z. (1), A. A. (1) i A. N. (1) w okresie od 2 września 2014 roku do 28 października 2014 roku nabyli od innych osób środki odurzające i substancje psychotropowe w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 5 461,85 gram, heroiny w ilości nie mniejszej niż 1 576,20 gram, kokainy w ilości nie mniejszej niż 20,04 gram, a także amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 6666,36 grama, a następnie substancje te przechowywali w mieszkaniu przy ulicy (...) we W. w celu wprowadzenia ich do obrotu (czyn VI, XXII i XXVI). Oskarżony A. N. (1) oprócz tego w okresie od lutego 2014 roku do września 2014 roku nabył środki odurzające w postaci marihuany oraz substancję psychotropową w postaci amfetaminy, a następnie zbył oskarżonemu S. Z. (2) łącznie nie mniej niż 90 gram marihuany i 200 gram amfetaminy w celu ich dalszej odsprzedaży (czyn XXV). Z kolei oskarżony S. Z. (2) w okresie od lutego 2014 roku do 28 października 2014 roku nabył od oskarżonego A. N. (1) co najmniej dwukrotnie łącznie nie mniej niż 200 gram amfetaminy, którą następnie zmieszał z kreatyną i tak przygotowaną substancję zbył innym osobom, a 40 gram amfetaminy przechowywał w celu zbycia. W okresie od dnia 27 października 2014 roku oskarżony S. Z. (2) przyjął w J. pod W. od S. Z. (1) oraz A. A. (9) zapakowaną w dwa pudełka od proszku V. substancję psychotropową w postaci amfetaminy w łącznej ilości 6 078,54 gramów, a następnie przekazał wymienioną substancję w dniu 28 października 2014 roku we W. S. Z. (1). Ponadto oskarżony w okresie od lutego 2014 roku do 27 października 2014 roku przewiózł do Z. nieustaloną ilość środka odurzającego w postaci marihuany, gdzie przekazał ją oskarżonemu A. A. (1) (czyn XXVIII).

Czyny popełnione przez oskarżonych S. Z. (1), B. K. (1), P. K. (1) i R. P. (1) wypełniły także znamiona przestępstwa z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Dyspozycję art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku wypełnia ten, kto wbrew przepisom ustawy dokonuje przywozu, wywozu, przewozu, wewnątrzspółnotowego nabycia lub wewnątrzspółnotowej dostawy środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej. Surowszej odpowiedzialności z art. 55 ust. 3 cytowanej ustawy podlega sprawca, jeżeli przedmiotem czynu z ust. 1 jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej albo czyn ten został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej. Oskarżeni S. Z. (1), B. K. (1) i P. K. (1) – w ramach zorganizowanej grupy przestępczej - w okresie od listopada 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku dokonali wewnątrzspółnotowego nabycia z terytorium H. na terytorium P. środka odurzającego w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniej niż 18 000 gramów, a nadto dokonali wewnątrzspółnotowej dostawy z terytorium H. na terytorium I. środka odurzającego w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 5000 gram. W zarzucie aktu oskarżenia wskazano, iż łączna ilość marihuany przywieziona do P. wynosiła nie mniej niż 19 000 gram. Sąd ustalił nieco odmienną ilość w oparciu

o zeznania L. W. (k. 187), który wskazał, że oskarżeni przekazywali mu pieniądze od dokonanych partii towaru i nie mniej niż trzy razy przekazali mu jego zysk od sprowadzonego towaru w ilości nie mniejszej niż 6 kg (trzy razy sześć to osiemnaście). Podobnie Sąd na podstawie zeznań L. W. (k. 187) zmienił ilość marihuany przewiezionej z H. do I. z sześciu kilogramów do 5 kilogramów (czyn IV, XI i XIII). Z kolei oskarżony R. P. (1) w okresie od połowy 2010 roku do grudnia 2010 roku wspólnie z inną osobą (P. D. (2)) nabył w H. środek odurzający w postaci marihuany w ilości nie mniejszej niż 3 500 gram, który następnie został przywieziony do P. i przekazany L. W.. Czynu tego oskarżony dopuścił się w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez L. W. (czyn XIX).

Wykonując powyższe czynności wszyscy oskarżeni działali wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, normującym posiadanie, obrót, przywóz, wywóz, wewnątrzspółnotową dostawę oraz wewnątrzspółnotowe nabycie środków odurzających i substancji psychotropowych, bowiem nie posiadali przewidzianych uprawnień ani zezwoleń właściwych organów. Wszystkie też wyżej wymienione czyny dotyczyły znacznych ilości środków odurzających bądź substancji psychotropowych.

Oskarżeni S. Z. (1) i S. Z. (2) dopuścili się również popełnienia przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżony S. Z. (1) bowiem w dniu 28 października 2014 roku posiadał znaczne ilości środków odurzających w postaci heroiny o wadze netto 9,16 gram stanowiących nie mniej niż 91 tzw. porcji handlowych oraz kokainy o wadze netto 4,86 grama stanowiących nie mniej niż 5 porcji handlowych (czyn VII). Oskarżony S. Z. (2) zaś

w okresie od lutego 2014 roku do 28 października 2014 roku posiadał znaczne ilości środka odurzającego w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 90 gram, stanowiących nie mniej niż 900 tzw. porcji handlowych (czyn XXIX).

Ponadto dyspozycję art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wypełnili swoim zachowaniem oskarżeni S. Z. (1), P. K. (1), A. A. (1) i A. N. (1). Oskarżony S. Z. (1) w dniu 24 czerwca 2014 roku w B. przy ul. (...) posiadał środek odurzających w postaci marihuany w ilości 0,86 grama (czyn V). Tego samego dnia oskarżony P. K. (1)

w mieszkaniu przy ul. (...) posiadał środek odurzający w postaci 0,47 grama netto kokainy (czyn XV). A. A. (1) i A. N. (1) zostali oskarżeni o popełnienie czynów z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii – zarzuty z punktu XXIII i XXVII aktu oskarżenia. Sąd uznał jednak, że posiadane przez tych oskarżonych ilości substancji psychotropowej i środka odurzającego nie były znaczne. Oskarżony A. A. (1) w dniu 28 października 2014 roku w mieszkaniu przy ul. (...) posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy

w ilości nie mniejszej niż 3,11 gram, stanowiących nie mniej niż 31 tzw. porcji handlowych, a także w postaci (...) o łącznej wadze nie mniejszej niż 0,89 grama oraz środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) w łącznej ilości 1,95 grama, stanowiących nie mniej niż 19 tzw. porcji handlowych (czyn XXIII). Z kolei oskarżony A. N. (1) w dniu 28 października 2014 roku posiadał środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) o wadze 3,99 grama netto stanowiących nie mniej niż 39 tzw. porcji handlowych oraz substancję psychotropową w postaci klonozepamu w ilości 17 tabletek (czyn XXVII).

W związku z tym Sąd przypisał oskarżonym A. A. (1) i A. N. (1) popełnienie czynów z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Ponadto oskarżony A. A. (1) dopuścił się popełnienia czynu

z art. 276 k.k. Oskarżony ukrył dokument, którym nie miał prawa rozporządzać, w postaci dowodu rejestracyjnego samochodu marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) (czyn XXIV).

Oskarżeni S. Z. (1), B. K. (1) i A. N. (1) dopuszczając się czynów opisanych w punktach I, III-VII, VIII, X, XI, XXV i XXVII aktu oskarżenia działali nadto w warunkach powrotności do przestępstwa, przewidzianej w art. 64 § 1 k.k., bowiem każdy z nich był uprzednio karany za podobne przestępstwo umyślne i odbył wymierzoną za nie karę przeszło 6 miesięcy pozbawienia wolności, a nowego czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od zakończenia odbywania kary. Oskarżony S. Z. (1) był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 24 marca 2009 roku, sygn. akt III K 160/06 za popełnienie czynów z art. 258 § 1 k.k., art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. na karę łączną 4 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki w kwocie 50 zł. Karę pozbawienia wolności odbywał od 15.12.2010 r. do 17.05.2013 r., od 24.06.2014 r. do 02.09.2014 r. z zaliczeniem okresu od 04.08.2008 r. do 06.08.2008 r., od 28.10.2004 r. do 25.10.2005 r. Z kolei oskarżony B. K. (1) był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 24 marca 2009 roku, sygn. akt III K 160/06 za popełnienie czynu z art. 258 § 1 k.k. oraz za czyny z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 4 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności. Karę tą odbywał od 15 grudnia 2010 roku do 8 lipca 2014 roku. Na poczet kary zaliczono okres od 04.08.2008 r. do 06.08.2008 r., od 23.10.2004 r. do 13.07.2005 r. i od 05.06.2008 r. do 21.11.2008 r. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że Sąd sprostował w opisach czynów przypisanych oskarżonemu B. K. (1) okres odbywania przez oskarżonego kary pozbawienia wolności wymierzonej opisany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie sygn. akt III K 160/06, zgodnie z informacjami uzyskanymi z administracji zakładu karnego (k. 518-519).

Natomiast oskarżony A. N. (1) był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 20 kwietnia 2010 roku, sygn. akt III K 429/09 za popełnienie czynów z art. 62 ust. 1, art. 58 ust. 1, art. 59 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 20 kwietnia 2010 roku do 22 maja 2012 roku.

W zakresie wszystkich przestępstw sprawcy działali umyślnie

i w zamiarze bezpośrednim, zaś w odniesieniu do przestępstw z ustawy

o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnionych w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działali w zamiarze bezpośrednim o szczególnym zabarwieniu, tzw. dolus coloratus. Wszyscy oskarżeni w chwili popełnienia czynów nie mieli zniesionej ani ograniczonej poczytalności. W pełni zdawali sobie sprawę z bezprawności przedsięwziętych działań, zatem ich wina nie budziła żadnych wątpliwości.

Sąd uniewinnił natomiast oskarżonego P. K. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XVI aktu oskarżenia, który miał polegać na tym, że w okresie od dnia 26 lutego 2014 roku do dnia 24 czerwca 2014 r. we W. przyjął rzecz uzyskaną

z czynu zabronionego w postaci notebooka marki T. (...) -i5- (...). (...) o wartości nie mniejszej niż 2000 zł na szkodę Ł. M.. Dyspozycję art. 291 § 1 k.k. wypełnia ten, kto rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego nabywa lub pomaga do jej zbycia albo tę rzecz przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia. W niniejszej sprawie ustalono, że w dniu 26 lutego 2014 roku do mieszkania Ł. M. włamał się nieznanymi sprawcami (bądź sprawcy) i dokonał zaboru przedmiotowego laptopa. Następnie w dniu 24 czerwca 2014 roku w wyniku przeszukania wskazany laptop został ujawniony w mieszkaniu oskarżonego P. K. (1). W ocenie Sądu nie można było tylko na podstawie tych dwóch faktów uznać, że oskarżony P. K. (1) dopuścił się czynu przestępstwa paserstwa i to nawet w jego nieumyślnej postaci z art. 292 k.k. Ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynikało bowiem w ogóle,

w jakich okolicznościach skradziony laptop znalazł się w mieszkaniu oskarżonego P. K. (1). Nie było nawet pewności co do tego, czy to oskarżony wszedł w posiadanie tego urządzenia, czy też może ktoś z jego domowników (warto wskazać, że oskarżony zamieszkiwał z rodziną, żoną

i dziećmi). Z drugiej strony nawet jeśli osobą tą był oskarżony, to brak było jakichkolwiek danych, aby uznać, że oskarżony wchodząc w posiadanie wskazanego laptopa – wiedział, że rzecz ta pochodzi z przestępstwa lub też mógł na podstawie towarzyszących temu nabyciu okoliczności przypuszczać, że pochodzi ona z czynu zabronionego. Jak już bowiem podkreślono, zgromadzone w sprawie dowody w ogóle nie odnosiły się do tych okoliczności i wobec tego nie było jak ich ustalić. Mając na uwadze aktualne warunki obrotu używanym sprzętem elektronicznym, w szczególności w drodze ogłoszeń zamieszczanych w Internecie, poprzez giełdy albo komisy, trudno zakładać, że okoliczności towarzyszące takiemu nabyciu były tego rodzaju, że powinny wywołać obawy, że rzecz pochodzi z przestępstwa. W przypadku tego rodzaju rzeczy, przy wtórnym obrocie, nie praktykuje się wymagania od sprzedawcy umowy na piśmie, opakowania lub dowodu poprzedniego nabycia. Stąd trudno przyjmować, że sposób nabycia – jeśli istotnie to oskarżony ten komputer nabył – winien budzić wątpliwości co do legalności pochodzenia tej rzeczy.

Sąd uniewinnił także oskarżonego R. P. (1) od zarzutu popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XXI aktu oskarżenia, tj. czynu z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k., który miał polegać na tym, że w dniu 24 czerwca 2014 r. we W., w domu przy ulicy (...), posiadał wagę elektroniczną koloru srebrnego, na której ujawniono zabrudzenia

w postaci amfetaminy oraz kofeiny, co wskazuje, że służyła ona do niedozwolonego przerobu substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, przy czym zarzucanego mu przestępstwa dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 24 września 2013 roku, sygn. akt III K 263/13 m. in. za czyny z art. 55 i 56 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 4 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem okresu tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 6 lutego 2011 rok do 16 marca 2012 roku. Dyspozycje art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wypełnia ten, kto wyrabia, posiada, przechowuje, zbywa lub nabywa przyrządy, jeżeli z okoliczności wynika, że służą one lub są przeznaczone do niedozwolonego wytwarzania, przetwarzania lub przerobu środków odurzających lub substancji psychotropowych. W orzecznictwie wskazuje się, że małe torebki foliowe,

w których przechowuje się porcje narkotyków i szklane lufki, służące do palenia marihuany, nie są przyrządy służące do wytwarzania, przetwarzania bądź przerobu środków odurzających lub substancji psychotropowych, zatem ich posiadanie nie wypełnia znamion występku

z art. 54 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie w sprawie II AKa 100/11, KZS 2011/9/56, Prok.

I Pr – wkł. 2012/2/24). W ocenie Sądu również waga nie może być uznana za przyrząd służący lub przeznaczony do niedozwolonego wytwarzania, przetwarzania lub przerobu środków odurzających lub substancji psychotropowych.

Mogła co najwyżej służyć do porcjowania, odważania tych środków lub substancji, przy czym przepis art. 54 ust. 1 ustawy

o przeciwdziałaniu narkomanii nie penalizuje posiadania przyrządu przeznaczonego do takich czynności. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że oskarżonemu zarzucono i przypisano przestępstwa związane z obrotem środkami odurzającymi. Nie ma tam jednak czynu polegającego na wytwarzaniu lub przetwarzaniu takiego środka. Są to przy tym czynności inne niż ewentualne porcjowanie środka, które nie zmienia właściwości chemicznych. Stąd nie sposób przyjmować, że owa waga służyła do takiego proceduru, skoro oskarżony – przynajmniej według ustaleń niniejszego postępowania – takich działań nie podejmował.

Wymierzając oskarżonym kary Sąd miał na uwadze stopień społecznej szkodliwości czynów, rozmiar wyrządzonej społecznie szkody, motywację

i sposób działania każdego z oskarżonych, ich właściwości i warunki osobiste, zachowanie się przed i po popełnieniu przestępstw, a także zapobiegawcze i wychowawcze cele kary. Przy wymiarze grzywien Sąd ponadto uwzględnił sytuację materialną oskarżonych oraz wielkość korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa.

Obciążająco na wymiar kary wpłynął bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów zagrożonych karą w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, stanowiących znaczące zagrożenie dla zdrowia społecznego, zaś w odniesieniu do przestępstwa z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii także szczególnie stopień szkodliwości dla społeczności międzynarodowej, bowiem przestępstwa o charakterze międzynarodowym godzą we wspólnie dobro i chronione prawem międzynarodowym interesy państw, stanowią zamach na normalne stosunki między państwami.

Jako istotną okoliczność przemawiającą za wymierzeniem oskarżonym surowych kary pozbawienia wolności przemawiała przede wszystkim ilość środków odurzających i substancji psychotropowych będących przedmiotem przestępstwa. Rodzaj tych środków, przyjmując, że są to środki odurzające „tzw. twarde” o większej intensywności działania, posiada większą szkodliwość społeczną. W końcu jako istotne okoliczności wpływające na wymiar kary należy traktować dotychczasowy sposób życia oskarżonych,

w tym ich uprzednią karalność (poza oskarżonym A. A. (1)), odpowiedzialność oskarżonych w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k.,

a przez to przekonanie, że oskarżeni świadomie podejmują ryzyko działalności przestępczej traktując to jako swój sposób na życie

i zarobkowanie. Nie można wprawdzie przesądzać, że ci są niepoprawni, ale dotychczasowe stosowane kary, w tym wieloletnie kary pozbawienia wolności, nie odniosły żadnego skutku (oskarżeni zaraz po opuszczeniu zakładu karnego od razu wracali do obrotu narkotykami, sami nie będąc uzależnionymi). To także przyjmować, że konieczne jest wymierzenie oskarżonym kary surowej, długoletniej, stanowiącej zabezpieczenie społeczeństwa przed oskarżonymi, ale też takiej, która odniesie skutek

w zakresie prewencji ogólnej – odstraszałej od działalności skutkującej dostępnością środków zabronionych. W przypadku oskarżonych mamy przy tym nie tyle do czynienia z osobami, które odgrywałyby pośrednią rolę w procederze, mamy do czynienia z osobami, które same zapewniały wprowadzenie na rynek narkotyków z zagranicy lub były hurtownikami

w obrocie tymi środkami. W sposób oczywisty tak rozumiana pozycja oskarżonych musi determinować ocenę społecznej szkodliwości ich działalności jako wysoką.

W odniesieniu do oskarżonych S. Z. (1), B. K. (1) i A. N. (1) okolicznością obciążającą był fakt ich działania w warunkach powrotności do przestępstwa, a nadto oskarżony R. P. (1) był już karany za czyny z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Sąd miał także na uwadze, że oskarżeni S. Z. (1) i B. K. (1) odgrywali wiodącą rolę w popełnieniu przestępstw z art. 258 § 1 k.k. oraz przewidzianych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii. Istotne role w popełnieniu przestępstw z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii pełnili oskarżeni A. A. (1) i A. N. (1).

W odniesieniu do oskarżonych P. K. (1) i R. P. (1) wskazywane wyżej okoliczności odnoszące się do pozycjonowania ich

w strukturze grupy przestępczej, czyny oskarżonych należy ocenić już nie aż tak surowo. Oskarżeni nie działali samodzielnie, byli raczej wykonawcami działań inicjowanych przez inne osoby, w tym S. Z. (1) i B. K. (1).

Na szczególną uwagę zasługiwała postawa oskarżonego S. Z. (2), który przyznał się do wszystkich zarzucanych mu czynów i złożył szczerze wyjaśnienia, opisując nie tylko swoją rolę w popełnionych przestępstwach, ale także innych oskarżonych. Dowód z wyjaśnień tego oskarżonego należało potraktować jako dowód istotny dla ustalenia odpowiedzialności innych osób. Stąd taka postawa oskarżonego musi być traktowana jako istotna okoliczność łagodząca wpływająca na wymiar kary.

Na wymiar kar łącznych wpłynął charakter związków przedmiotowo -podmiotowych oraz odległości czasowe pomiędzy poszczególnymi przestępstwami, jak również ogólne dyrektywy wymiaru kary, poza okolicznościami, które legły u podstaw wymiaru kar składowych. Czyny przypisane oskarżonym miały miejsce w różnych przedziałach czasowych. Wszystkie czyny – oprócz przypisanego oskarżonym przestępstwa udziału w grupie przestępczej oraz opisanego w zarzucie XXIV – wypełniały znamiona przestępstw stypizowanych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżony S. Z. (1) dopuścił się popełnienia trzech czynów związanych z jego udziałem w zorganizowanej grupie przestępczej, które miały miejsce w okresie od połowy 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku (zarzut I, III, IV). Z kolei czynów opisanych w punktach V, VI i VII oskarżony ten dopuścił się w 2014 roku, zaś czynu opisanego w punkcie II aktu oskarżenia w roku 2007.

Trzy czyny oskarżonego B. K. (1) zostały popełnione w okresie od połowy 2010 roku do połowy grudnia 2010 roku (czyn VIII, X i XI), a jeden w 2007 roku (czyn IX). Oskarżony P. K. (1) dopuścił się popełnienia czynów opisanych w punktach XII i XIII i XIV w okresie od połowy 2010 roku do maja 2013 roku, a tylko czyn opisany w punkcie XV aktu oskarżenia – w 2014 roku. Czyny przypisane oskarżonemu R. P. (2) (zarzuty opisane w punktach XVII, XVIII i XIX aktu oskarżenia) zostały popełnione w okresie od połowy 2010 roku do lutego 2011 roku, a jedynie czyn opisany w punkcie XX aktu oskarżenia miał miejsce na początku 2013 roku. Z kolei oskarżony A. N. (1) przypisane mu czyny popełnił odpowiednio – czyn XXV w okresie od lutego 2014 roku do września 2014 roku, czyn XVI – od 2 września 2014 roku do 28 października 2014 roku, a czyn XXVII – w dniu 28 października 2014 roku.

W związku z powyższym Sąd wymierzył oskarżonym S. Z. (1), B. K. (1), P. K. (1) i R. P. (2), a także A. N. (1) kary łączne pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze niższym od sum kar i jednocześnie w wymiarze wyższym od najwyższej kary jednostkowej.

Czyny popełnione przez oskarżonego A. A. (1) zostały w całości popełnione w okresie od 2 września 2014 roku do 28 października 2014 roku, przy czym czyny opisane w punkcie XXIII (posiadanie substancji psychotropowej i środka odurzającego) oraz w punkcie XXIV (ukrycie dokumentu w postaci dowodu rejestracyjnego pojazdu) były niejako wtórne wobec czynu opisanego w punkcie XXII aktu oskarżenia i ujawnione w związku z tym czynem. Wobec tego Sąd wymierzył oskarżonemu A. A. (1) karę łączną pozbawienia wolności na zasadzie absorpcji. Podobna sytuacja miała miejsce w przypadku oskarżonego S. Z. (2). Wszystkie czyny przypisane oskarżonemu S. Z. (2) miały miejsce w okresie od lutego 2014 roku do 28 października 2014 roku, przy czym główny zarzut dotyczył czynu XXVIII, a czyn opisany w punkcie XXIX (posiadanie marihuany) został ujawniony niejako przy okazji stwierdzenia przestępstwa opisanego w zarzucie XXVIII aktu oskarżenia. W związku z tym Sąd również oskarżonemu S. Z. (2) wymierzył karę łączną pozbawienia wolności na zasadzie absorpcji.

Sąd uznał nadto, że oskarżony S. Z. (2) zasługiwał na dobrodziejstwo w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności. Jak już wskazano wyżej, oskarżony natychmiast po zatrzymaniu podjął współpracę z organami ścigania i przyznając się do winy złożył obszernie, szczegółowe i konsekwentne wyjaśnienia. W wyjaśnieniach tych odniósł się nie tylko do okoliczności, które świadczyły o jego sprawstwie, ale także do tych, które dotyczyły sprawstwa innych oskarżonych, tj. S. Z. (1), A. A. (1) i A. N. (1). Informacje uzyskane od oskarżonego S. Z. (2) pozwoliły w dużej mierze na sformułowanie i postawienie zarzutów wymienionym oskarżonym. Nadto Sąd miał na uwadze podrzędną rolę oskarżonego S. Z. (2)

w popełnionych przez niego przestępstwach. Oskarżony nie był inicjatorem zdarzeń, w których brał udział, a wykonywał zadania wyznaczone mu przez innych oskarżonych. Oprócz tego oskarżony dotychczas był karany sędownie tylko jeden raz i za popełnione czyny z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzono mu karę łączną pozbawienia wolności

z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Przyjmując zatem pozytywną prognozę kryminologiczną oskarżonego S. Z. (2) Sąd zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności na okres 5 lat próby. W ocenie Sądu jest to okres potrzebny na zapewnienie prewencyjnego oddziaływania na oskarżonego, jak i dla weryfikacji postawionej prognozy kryminologicznej.

Warunkowo zawieszając wykonanie kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego, Sąd zastosował przepis art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji wprowadzonej ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, gdyż przepis ten był względniejszy dla oskarżonego. Zgodnie bowiem z obecnie obowiązującym art. 69 § 1 k.k. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Wobec tego Sąd w obecnym stanie prawnym nie miałby możliwości warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej oskarżonemu kary, która przekraczała 1 rok pozbawienia wolności. Przepis art. 69 § 1 k.k. przed jego zmianą, dawał natomiast Sądowi możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary do 2 lat pozbawienia wolności i to niezależnie od uprzedniego skazania na karę pozbawienia wolności. Wobec tego Sąd na mocy art. 4 § 1 k.k. zastosował przepisy względniejsze dla oskarżonego – tj. te, które obowiązywały w chwili popełnienia przez niego czynów – a nie te, które obowiązywały w chwili orzekania.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności zaliczono oskarżonym okresy ich zatrzymania

i tymczasowego aresztowania. Orzeczono także stosowne nawiązki na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii, przy których wymiarze uwzględniono zarówno stopień społecznej szkodliwości czynów, rozmiar wyrządzonej szkody, jak i sytuację majątkową sprawców.

Sąd orzekł także przepadek korzyści, jakie oskarżeni osiągnęli

z popełnienia przestępstw. Przy ich wymiarze miał na uwadze wysokość

i sposób podziału osiągniętych dochodów. Przy określeniu wysokości kwot podlegających przepadkowi Sąd miał na uwadze, że podlegająca przepadkowi równowartość korzyści majątkowej, którą sprawca osiągnął z popełnienia przestępstwa, stypizowanego w przepisach ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.

o przeciwdziałaniu narkomanii, w rozumieniu przepisu art. 45 § 1 k.k., to nie osiągnięty przez niego zysk, łączący się z pomniejszeniem przysporzenia majątku o koszty jego uzyskania, a ekwiwalent wyrażony pieniężnie, odpowiadający kwocie, rzeczy lub prawu, uzyskanych ze zbycia, precyzyjnie określonego w przypisanym mu czynnie, środka odurzającego lub psychotropowego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie II AKa 253/14, LEX nr 1761766, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 października 2015 r. w sprawie V KK 154/15, LEX nr 1820406).

Nadto orzeczono o przepadku dowodów rzeczowych, tj. środków odurzających i przedmiotów, które służyły do popełnienia przestępstw.

Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 633 k.p.k. zasądził od oskarżonych S. Z. (1), B. K. (1), P. K. (1), R. P. (1), A. A. (1) i A. N. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w części na nich przypadającej oraz w oparciu o przepisy art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, ustalił wysokość należnych opłat. Z kolei uwzględniając sytuację majątkową oskarżonego S. Z. (2) Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., uznając, że poniesienie przez tego oskarżonego kosztów procesu byłoby zbyt uciążliwe, zwolnił go od tych kosztów, obciążając nimi w tej części Skarb Państwa.